

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

Doubt, 1649 I. 77 miles west of
T. 3 R. 8 E., 272 44; 64 44, 8 R. E.

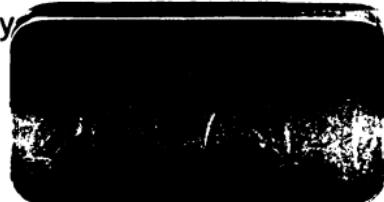
T. 3 R. 8 E., 272 44; 64 44, 8 R. E.
^{East}

P. O. lat. 1666 f.

<36604952070017

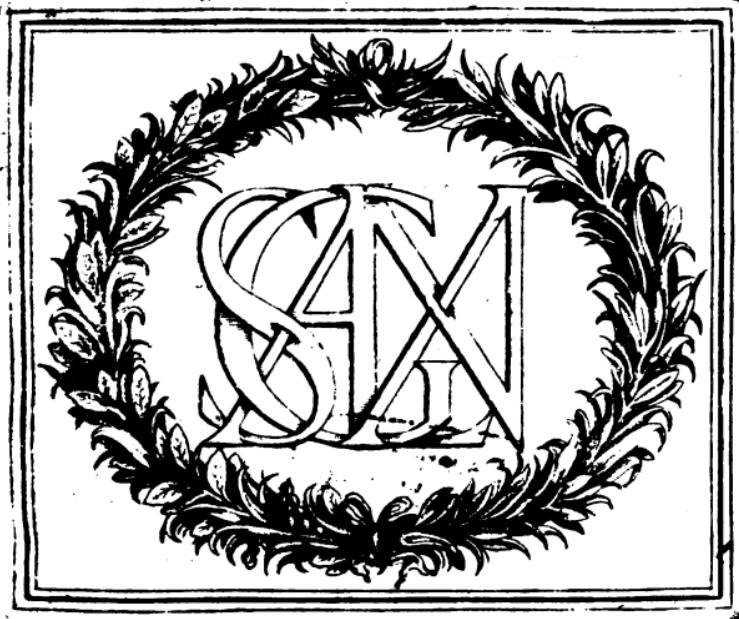
<36604952070017

Bay

BENEDICTI
SOCIACI
AMBROSIANI COLLEGII
DOCTORIS
Epigrammatum Libri Septem,
Odarum Duo.

CVM PRIVILEGIO,

M E D I O L A N I ,
Z Ambrosiani Collegij Typographia,
M D C X Y L

DEUTSCHE WÖRTERBUCH

siehe: Universal-Lexikon,
Bd. 38. p. 166 — Töchter,
Gelehrten-Freiherrn. Teil II.
p. 652 unten. *Socialis* = *Sosialis*

Staatsbibliothek
München

Bayerische
Staatsbibliothek
München

771117C

GRATIÆ LIBRARIÆ

Imprimatur,
F. Aloÿsius Bariola Augustinianus
Consultor S. Officij pro Reueren-
dissimo Inquisitore.

Io. Paulus de Clericis Can. Dep. pro
Illustriss. DD. Card. Archiép.
Vudit Saccus pro Excellentiss. Sen.

TIbi Benedicto Sociaco Collegij Am-
brosiani Doctori Libros Odarum
duos, Epigrammatum septem omniuers
Doctorum suffragys consensuq. receptos
imprimendi facultatem damus.

Antonius Rusca Collegij Am-
brosiani Praeses suo, & Colle-
garum nomine.

• • AM

AMPLISSIMIS

Integerrimisq. V.

Jacobo Terzagho

Ludouico Besutio

I. Cæsati Bononimio

Andrea Bassio

Stephano Bigatio

Ambrosiani Collegij Conservatoribus

Benedictus Sociacus eiusdem C. D.

O T Y M; hoc volumen
carminum, quod nomi-
ni vestro inscribitur
V. A. vel indignatio-
nem vestram mihi pa-
riat necesse est; vel
impetrat veniam tenui-
tatis sua. Certe apud animum meum sta-
tueram exculpere aliquid dignum Colle-
gij fama, dignum vestro patrocinio, di-
gnum Federici Borromaei munificen-
tia, sed importunitissimus me morbus op-
pressit, omnesq. praecipaces impetus ah-
mi iniectis quodammodo manicis, ac
compedibus. repressit. Quin etiam lu-
ctari ausus cum incommoda valetudine
Iephitem in scenam produxeram, cothur-
num indueram, & iam plausum expecta-
bam, cum voracissimus ignis infastum o-
pus corripuit, ac quasi non ex aequo pu-
gnarem cum morbo, mea nouus hostis in-
uasit. Arripiendum igitur fuit, quicquid
sece in manum daret, & in summa per-
turbatione animi pessima etiam conua-
sanda, quo ineluctabili Collegij nostri
decreto utcumque satisfacerem. Hæc an
prosperus explodenda sint, vestrum A. V.
exit

erit iudicium, quibus hos Epigrammata
& Odarum Libros eò dicatos voltii, ve-
si quid valcent, patrocinij vestri minime
vos pœnitentia, sin minus, vestris stu-
dijs ad grandius aliquid, excellentiusq;
elucubrandum posthac accendar. Con-
iungitis enim inusitato quodam modo Ec-
clesię tutelam, & litteratum patrocinium,
nec indignum vobis videtur in eadē Vr-
be, & aras sartas, teatras tueri, & Musarū
custodire patrimonium. Quos si Deus
nobis diutissimè seruabit incohimes, vide-
bimus in Collegio nostro bonas artes se
se erigere, eaq. volumina typis mandari,
quæ nomina vestra præfixa frontibus per
varias orbis terræ partes summa cum lau-
datione circumferant. Interea hoc qua-
lecumq; munusculum Clietuli vestri ac-
cipite, qui dum sub auspicijs vestris Gre-
gorium suum absoluit, hoc etiam versicu-
lorum in vestræ spem gratiarum fatetur se lu-
benter emittere.

• 20 •

• 21 •

• 22 •

• 23 •

AD OCTAVIUM AYROLDVM

I. C.

Duräura diu num sint mea carmina quaris,
Si quā mērēnt plausum, sibila multa merent.
Hac tamen audēbunt spectare ingloria famam,
Ex humiliq. animos conditionē gerent.
Nonne vides durare minus sublimia rerum?
Non nisi summa solet carpere liquor edax.
Inuidia vivent igitur secura venēti?
Sibila quod mereant, sibila nulla timent.

AD LECTOREM.

Ne gracie versus, ieiunaq. carmina ride,
Spuria non soboles, sed miserañda sumus.
Languentes numeri quatam languore probamus,
Auctorem macies arguit agra suum.
I Noc macie tabere pudet, patemq. fatari:
Os, animumq. patris vera propagore refert.

AD LIBRVM.

Cogeris in lucem nullo procedere cultu,
An ne reluctaris? iussa faceſſe liber.
Tu merito doctas lassare vereberis aures,
Quas modo tentaui deteriore ſono.
Horret adhuc animus, nec te dimitteret unquam
Vsqueadēcō trepidat, concutiturq; manus.
Hec quid agas? hac fronte tuum fateare pudorem,
Ego faciens animus fronde loquente placet.

IN

IN INVÍDOS
Ne Benedictum Sociacum vellicent.

Cæsaris Burri I, C, C, M.

CArmine felici felicem carpere Nasem,
Te quoque qui carpis, desine, Liuor edax.
ille Dys cum sit Musarum munere gratus,
Anne odiso potes munera grata Dys?
Sed demus te posse nefas te, Liuide, dignum:
(cui tamen inuidias (nam niger est) videas,
Quin etiam quates atraq. cum bilo laboret,
Accendet quantas bitis adusta faces.
Firosam vibrabit acum, ceu Scorpius ardens,
Sicq. scios, Cornix, te rapuisse Nepam.
Vtq. Nepatatus calo est exceptus Orion,
Sic Oriona stygis bac Nepa te facies.

IN LAVDEM BENEDICTI SOSSAGI
Poetæ celeberrimi.

Felix Oflus S. T. D.

Tale canit carmen Sossagus, quale Marsnis
Musa per arua canit, quale per armata tonat,
Dulcia si dulci modulatur carmine, carmen
Dulce canit dulci dulcius ambrosia:
Grandia si grandi tonat Idem carmine, carmen
Grande tonat grandi grandius Ilidæ:
Carmen utruq; legas, testabere utrumq; Marone:
Iam bene yterq. canit, tam bene yterq. sonat

BENEDICTI SOCIACI AMBROSIANI GOLLEGII DOCTORIS

Epigrammatum Liber I.

AD D. CAROLVM IN CÆLITVM
album relatum.

Ripuleus dū te superis inferre Sacerdos:
Apparat, inque nouum CAROLE
numen abis:
Iris in immensum sinuata caloribus
arcum,
Caruleos Iris murico pieta sinuata.
Fulgit summa super summi fastigia templi
Eminus arcanae ejaculata facies.
Insolites miratur hicmē ignara colores.
Non sua mirantur lumina solis equi.
Credite mortales de lapsum ex atherē Diuum:
Signatum multa luce reliquit iter.

43

44

IN

Epigrammatum.

IN AEDES SACRAS D. CAROLO extuctas in Aronæ Monte.

QUE noua se species offert ? noua templaque
sub auras
Ardua consurgunt, mons ubi nudus erat.
Sponte sua videoas rupes accedere templis,
Saxaque in acrum profluisse iugum.
Et decuit, cum condiderit tot Carolus olim,
Instauratori surgere templo suo.

DE IIS DEM. Ad Nautas Verbani Lacus.

Veliolas quicunq; rates, & suppura soluis,
Verbaniq; lacus nauita verris aquas,
Æthereas viden ut noua lux delapsa per auras
Vicinis radiet sparsa cacuminibus.
Natales venerare lares, montesq; beatos :
Carolus hic tenero vagiit ore puer.
Carolus augustam tenet hic præsentior aram,
Pupib; hæc misericordia salutis erit.
Verbani Rhodos hæc, qualis Pharos altera ponti;
Vna viam cælo dirigit, una mari.

FL

Liber Primus

3

FIDES CATHOLICA.

Christi adū genitrix, & Christi vera propago,
Diuorum felix Mater, alumna Dei,
Septenis animata sacris, firmata Piiorum,
Sanguine, colestum non nisi diues opum,
Tu veri monitrix, tu seruantissima recti,
Sacrorumq; tenax indubitata fides:
Romanum tu rite doces agnoscere Patrem,
Claudero qui calum, qui reserare potest.
Tu gremio Christi veros complexa nepotes
Attingis vastam solis utramq; dumum:
Europam non te contagia fusa per omnem,
Non stygius potuit contemperare furor:
Latte tuo soboles autris ad sydera surgit,
Creuerunt celi Numinia latte tuo:
Te sine precipites trudantur ad impia sonces
Tartara, mortali te sine nulla salus.
Sol qui terrarum lustras opera omnia, quidnam
Romana manus relligione vides?

B. Ignatij Loiolæ Conuersio.

Primus in aduersos se fert Ignatius hostes,
Primus & armatos demetit ense globos.
Fert animus super ire minas, super ire ruinas,
Nobilis & certas funeris ire vias.
Foruet & horrisono generosam turbine dextram
Impetiū tonitrum glans imitata Tonis.
Protinus exanimis revoluto corruxit armo,
Corruxit hostili fulmine vieta manus.
Calestis sic Saulus ouans est ictus ab ira;
Hac quoq; se celo fulmina missa probant.

et 2 AD

Epigrammatum.

AD D. CAROLVM.

Quod genitor, quod frater adhuc mea cura
perficit, Alter mentis inops, sauciūs alter erat.
Quod morbo obseſſus vitali perfruor aura
Carole debetur munus id omne tibi.
Hanc tabulam fatti memorem tibi Carole pone.
Audiuiſſe meas te docet illa preces.
Ast tabulam voti memorem fors deleat etas.
Ex animo non te deleat illa dies.

CHRISTVS EXCLAMANS.

Quare me dereliquisti?

Solus ego patrio viduatus amore relinquor,
Anne tuam sobolem deseris alme pater?
Quin abios plebis, atijs qui infior unus?
Nonne iras alij promeruere tuas?
Forsan ubi in nostrum caput omnē exhauseris irā,
Fulmina nulla tibi sint reliqua in reliquos.

CHRISTI CRVCI AFFIXI.

Effigies.

En Solyma informi nimium Deus arbore pedet.
Artificiq; manu te rediuius adit.
Cerne tibi tacitis blandiri ut nutibus ardet.
Vifus in amplexus currere velle tuos.
Brachia contraheret, quō te vinciret imago,
Sed fugere amplexus te videt illa siros.

E A

EADEM AD MORTALES.

Adspice mortalis proprio. quem saue necasti
Crimine, ut immani vulnere pectus biat?
Exclamare licet, viuit morientis imago,
Et mortem iu tabula viuere posse datur.
Exanimem manus artificis spirare redavit,
Hocq; datura etiam, si voluisse, erat.

CHRISTVS FLAGELLIS CÆSVS.

Dum sienis lacerant diuinos fascibus artus,
Hirfutisq; pectora tempora dia rubis.
Obtendit vittas oculis imitatus amore,
Nesciat ut nostra vulnera facta manu.
Sauit adhuc litora plaga nec respicat ullam:
En odio notus quam bene factus amor.

A D. D. circ. A. R. O. L. V. M.

Console, cuius opera presenti nomine sensa
Cum misero in seancor reditura dico,
Cuius opere extendit vitalia statim frater impo
Et coiere mei vulnera fera Patria;
Votinas si non tabulas, nec carmina solui,
Ne, queso, immeritas respue Diue preces.
Pallentem reuoca leti de limine fratrem,
Quem plus his oculis diligio. Et hac anima.
Numinis est miseros per sapere audire vocantes,
Est hominis voti sapius esse reum.

Epigrammatum.

DE LVCE IN ARONIANIS

Montibus exorta.

Perdidi eundem, et non possum eundem regredi.

SI quando superi æthereis labuntur ab oris.
Clarescit felix orbita luce noua.

Talia nimis nra sequitur vestigia lumen.

Ostenditq; sacros semita clara pedes.

Quis neget, invisa patris quin Carolus oras,

Verbanus liquidis qua spatiatur aquis;

Creditos mortales: præsens hic Carolus astato;

Ostendit numen lux manifesta suum.

DE RE EADEM

O Quicquid rileta Verbani laboris unda? A
Luce noua radians suspice nauta iugum.

CAROLVS hic colitur, scopulosq; invisit uitiosos,
Unde tuas præsens adiunet aura rates.

Nescio quos fratres Pollucem, et Castora elemos.

Hunc, bene si sapias, in tua vota voca.

Carlo

DE

DE ARONIANIS
Sacellis.

In subrem sedes dominas, ubi mania trone,
Verbanusq; Pater pronoscit Oceanum;
Arx munita situ, nullis violabilis armis
Surgit in accesso conspicienda ingo.
CAROLVS hic cali vitales prodit in auras,
Condita nascenti proxima templa vides.
Par fuerat, fuerit cum nobilis aræ sepulchrum;
Natale ut fieret nobilis aræ solum.

DE IIS DEM.

O Mnia non omnino fuit mentita vetustas
Thabana iattans mania strutta lyra;
Dum tibi nativis surgunt in montibus are,
Ad muros propérant CAROLE saxa tuos.
Iurares ad templa vtrò reptantia saxa
Ire ad fabriles obsequiosa manus.
CAROLE virtutum symphonia mira tuarum
Templati posuit, fabula vera fuit.

DE NATALI SOLO DA CAROLI.

Aureus in superas ubi Carolus exiit auras
et ligata sedes, ambiguitate dectus.
Tanta etiam noqui talus dicit abere partus?
Natalis merita sit sine honore donata? Quid saeculum insperat: natalia ligna queris?
Num quis est an numen gignere terra potest?

DE ARONIANIS SACELLIS.
& Federico Borromio clavis.

Dum multa degudie vigili Federicus ad aram
Excubat, ante oculos CAROLVS emicuit:
Tum statu[m] mibi templamea in montibus inquit,
Lucis phateris limina prima ratae.
Ilicet ostendit ei nativa cubilia rupes et illa annis
Signavitq[ue] locum summe quemq[ue] nouo
Cas manibus Federico cuius nova templi locari
Usque adeò superis de placuerit maneat in eis
manutinatur et irodatur.

C. M. 1. 1. 1. 1. 1.

1 1 1 1 1

D E

DE B. VIRGINIS CAPILLIS.

VT lux nascatur radix melioribus, abde
Phoebe et nos craves, exere Virgo tuos.

DE VIRGINE DELPARA.

DIuinit Virgo tamuit cum fetibus, infit
Nata Deo Genetrix en Genitoris erit.
Cunt pueri sagenda parens: dedit rubeas dixit
Altricem citozis motu laret esse mei.

DE FEDERICO BORROMEO
contra luxum coacionante.

In solito soniora ealstia tempa videntur
Misericordia luxunt dum FEDERICE tonat
Incepit luxus discipso incedere amictus
Luxus egestatis palluit inuidia
Delicias damnant odio maiore Tyranni;
Delicias damnant quos Stygi horror habent
Sic que sola Deo fuerat penetrabilis olim
Orantem sedes audiit, ex genuis.

Digitized by Google

DE EODEM DIE SACRO

Circumcisionis concionante.

Dum magno expressum puerो Federice crux
Exprimis, heu lacrimas elicis ex oculis.
Dirigit populus, saxoq; simillimus habet,
Audenti saxo ladere membra Dei.
Parce Pater tanti describere funera regis,
Te dicente dolor funera quanta dabit?
Quantas diluuiam lacrimas diffunderet illud?
Diluuium fletus gutta crux agit.

AD GENERIS HUMANIC

. Seruatorem Christum.

Christe parens, viden ut mea mēs cōtabuit oīs,
Nam mea mēs tantum languet amore tui.
In te oculos unum intendit, te dēperit unum,
Enutu pendet mēs mea tota tuo.
Mēs mea te nūquā refugit, te semper anhelat,
Vnde tuūm recūm, te sine visa mori.
Ne vitam sine mente traham, sine pectore corpus,
Redde mihi mentem, vel tibi pectus habe.

EIDEM

E I D E M.

Culpatum sic Christe nefas odisse videris,
 Traeseris ut calo tartara ad imanefas.
 Site Christe mihi potnere accellere culpa,
 Diuulsum, queso, te mibi iungas eAmor.
 Nam calore solus amor detraxit ab alto,
 Vincula non refugie, qua tibi necet eAmor.
 Divisi futurus; sed antor nos fereris uuum,
 Si refugie, noster vincula necet eAmor.

I N O R A T I O N E M F E D E R I C I

Botromei habitam in die festo
Epiphaniae.

Huc cacas hominum mentes, mortalibus agitis
 Nulla prop̄ est verum noſcere cura Deum.
 Impius Herodes ſtudio maiore roganit
 Multa ſuper Puero, ſidere multa ſuper.
 Balthasar ignotas ſtudij maioribus arſit,
 Ut magica ſoters diſcretet arte notas.
 Mortalesq; ſicūm piget, heu, perquirere uichenz;
 Sic humana premit pectora torpor iners?
 Quod ſi forte Deum nequeunt audire loquentem,
 More Dei fando tu **F E D E R I C E** tonas.

DE

A D E V N D E M C O M I C I N G V L V M
D. Caroli Senas dono mitteret.

Signa pudicitia. Senis FEDERICE dodisti
Cingula diuina que patruelis erant.
Talia ex Senas amissis dona eis pudicos.

Vis Senas mores mittare. eis mitte sube.

Senis, quod eis dedit, et quod dedit eis.

I N N O V V M S A C E L L V M

Equid id est? totum video discedere celum,
Est inulta in terras huminas setra pedem.
Aetherea facies, calparim intesceruntur.
Aethere labuntur, mania nostra petunt.

Ecce pudor nivae prætendit lilia dextra,

Habentur. Regna denit, procumbite certis.

Mortales: lambit candida luna pedes. et H. cunctus
Virginibus unius mitido sol. singit amissus.

Et duodenam obcurrit Virginis: usq[ue] raput. et H. cunctus
Quoniam tenditor est stabulum. fuit ante luparium.

Quoniam subis: (hoc celi regia facta moneta est) et H. cunctus

Si eritis induciti: et ergo teneatis et modicu[m]. et H. cunctus

Accipitorem percuti traximus a mundi brevi. et H. cunctus

et nos. Et H. cunctus et nos. Et H. cunctus.

**C V A I O D E E B D E M Z O F S A E L I
AD FEDERICVM BORROMEVM.**

IN subria Federice parens, lux aurea morum,
Ne eamq[ue] procul hinc verto super ilium,
Luxurie suo hic multos dominata peruenas.
Tartarea huc misit turpia monstra domus.
Sed venias, tua namq[ue] p[ro]udor vestigia calcat,
Conspicetus fugient turpia monstra tuos.

AD EVNDEM DE RE EADEM.

Commisso tutela gregis fidissime custos. E
Hac etiam casti septa tuere gregis.
Infernus lupus hisce lupas inclusus est antris. T
Et rabido malferezore vorarat oves; T
At tu calicolum defendis ouilia Regi,
Castra facis luxilis castra p[ro]dicilia. C
O noua Pastoris virtus: seruatur in antro,
Inter et infidias gestil, ouile, lupi. C

D E D. CAROLO P E D E S
Pauperum abluente.

Carolus ex animo labes, dum vietabra lauaret,
Tersit: aque virtus hec fuit, illo manu. V

D E E O D E M.

Cur platas lauere hospitibus vult Carolus, ingens
Cum calor exundet pectore, tractat aquas. D E

DE SACROSANCTO CLAVO;
 quem in frenum Imp. Constantinus
 conflarat.

Cuspis equum frenat, qua iam frenarat Iesum;
 Ut sit in immiti cuspide mitis equus.

DE EODEM.

Artorem vita clausus cum figret, hostie
 Pro clavo clavim vidit, & ingenuit.

DE SANCTISSIMA CRVCE.

Tartarei posthac ne quis tremat ora Draconis?
 Crux caput obtrivit. nunc ubi virus erit?

DE EADEM.

Mors fugit extinctus, Crux ut male nota pateret
 Et fugitura omnes, ne latitaret, erat. (scat.)

ALIVD.

Viuius è sacro mortales stipite, nondum
 Mortalis viuens stipite stipes erat.

DE

DE PARTV DEIPARÆ.

SE formare Deus mortali in imagine quondam
 Arsit, & in dia Virgine fixit opus.
 Dat similes oculos oculis, atq; oribus ora,
 Par propè cor defuit, par propè mente deous.
 Miratus secum visus in imagine fixit,
 Autorem fallens traxit at illa suum.
 Tum presente Deo se bis animavit imago,
 Una babet expressas vivida forma duas.
 Credite veridico mortales, credite, vati,
 Natus enim in nata est, inq; parente parens.

DE D. IACOBO HISPANIARVM
Tutelari Numine.

IN nino Jacobus equo nunc fulminat armis,
 Qui remo equereas sollicitabat aquas.
 Inclytus est bello, suetus piscatibus olim,
 Altus equo vebitur, qui rate vettus erat.
 Pro calamis iacula emittit, pro rectibus hastam,
 Nunc metus est Mauris, piscibus ante metus,
 Instruxit se se celestibus armamentis;
 Militia ex illa militat ille Deo.
 Et miremur adhuc, cum pro te militet aether,
 Si terra, & toto vincis fibere mari?

DE

A D I E V N D E M.

Dum miseris sol occidens, dum nascens ortus.
Te tenet, & variat vitaq; morsq; nices.
Ore facta tuo fertur plaga clarian artus,
Occidua occasu sic plaga fastata uest.
Altera in occasu, lux altera babenis in ortu.
Et varia in mundi cardine lux eadem.
Quam bene dineris mutas loca sedibus, essem
Eos ut Eois, Hesperus Hesperijs.

D E S A C R O S. C R V G E.

Cecropi qui mella senis felicia laudat.
Arboreis opibus preferat ille Crucem.
Auricomos silcat frondenti ex ilice ramos,
Nec canat Hesperidum sic radicare nemus.
Pullulat hymanum genus arbore, putinbat vna.
Q quantas steriles parturit arbor opes?

D E E A D E M.

Pendente complexa Deum quæ sustinet arboz.
Haecine ab atherco cardine missa fuit?
Iافت ubiq; nouos diuine lucis honores,
Balsama defudat, uectare tota fluit.
Talia populeæ fudere ecclætra sorores,
Tatis Cumæ bractea ratis erat.
Tartara caca tremunt, Deus ipse amplectitur illæ,
Circumstant superi. Quis putet esse Crucem?
ALIVD.

A L I V D.

VIdit ut Auctorem rerum considere trunko,
Et lateri arboreo consociasse latus:
Erubuit calum, terraq. inuidit honorem,
Contempsitq. ignes, sydera clara, suos.
Tantus honoros ramis, & tristi gloria trunko,
Tantaq; sanguinei gratia roris erat.
Cuspide tergemina totidem quasi fulgurat astris,
Sanguine Crux, veluti murice tota rubet.
At tu mitte precor terris tua sidera calum,
Proq; tuis signis accipe signa Crucis.

DE CAELITIBVS.

Pontificum subducit opem mors nulla piorum,
Mors ut Pontifices auferat, ossa manent.

DE SACRIS CINERIBVS
corundem Diuum.

VNde datur cineri stygium terrere tyrannū?
Esse cinis diuum dicitur ergo potest.

DE MAGIS REGIBVS

Christum recens natum quærentibus,

E Oi subito viduati sidere reges.
Cernere promissam non valueré domum;
Irrita sed cecidit quærendi cura, nihilq;
Profuit ignoras ire, redire vias.
Ut tamen affulgit mastis Herobrys astrum,
Tangere signato tramite telta dedit.
Fortunata cohors stella, Puerq; recenti:
Dux fuit hic vita, Dux fuit illa via.

DE D. SEBASTIANO.

TE quoque transfodit telorum silua Sebasti,
Et tua ferratum membra tulere nemus.
Defuerat tantis membrorum copia plagis,
Inq; tuo nullum corpore corpus erat.
Mille vides ictus, mille uno in corpore mortes,
O quantis Christum testibus ille probat?

IN AVREAM CRUCEM
D. Carolo oblatam.

Aspice; ut aspectet sacrum Crux aurea bunt,
Lambere subiectum gemma superbis opis.
Hinc caput inclinans oneroso prominet auro,
Fulgurat hinc multa Jaspide fultus apex.
Crux sapientia verum demissior arguis aurum,
Aurea ibi viuunt fabta; sed aura perit;

IN AEDICVLAM D. STEPHANI.

Ne mirere humile Stephanū cū faxa necarint,
Ædiculam Stephani tangere saxa timent,

DE D. FRANCISCO
Crucem Domini baiulante.

Fert Christi Frāciscus onus, nec Christus id olim
Latirus situit ille fuisset, erat.

DE EIVSDEM IMAGINE.

Affectum plagiis dum pingere vellet Iesum,
Franciscom pinxit pictor, Cr. obsequuit.

IN FARINAM D. CAROLI
percussorem.

Tvnè piæ lumen voluisti extinguere gentis.
Impie? sacrilega nec cecidere manus?
Quo fugis, ah demens, dabitur fuga nulla saluti.
Vt vacet Indiacas corripuisse vias.
Non si pennigerò rapiaris in aera dorso,
Non cita si volueres mouerit ala pedes.
Imminet emerito merces, Deus immiuet vltor,
Hoc vltore tibi, quo tua terga dabis?
Ecce manet fortuna manum, qua tela rotauit:
Voluitur illa rota, volueris orbe rota.

AD D. MARTYRES.

Illustres animæ nos inclyta facta silemus,
Pro vobis possunt vulnera vestra loqui.

DE TEMPLO MAXIMO.

Trus subriæ dominam dum sol cœcum spicit Vrbem,
Huc se delusus præcipitare parat.
Agnotuit tandem templum, retroq; recessit &
Crediderat gelum, numina dum numerat.

DE

DE D. IOANNE BAPTISTA.

Quam benē Joānes titulos complectitur omnes,
Totus honos, totus gloria, totus amor.
Ille Dei miros princeps denuntiat ortus,
Et pia divina dogmata voce tonat,
Ille etiam culpas detersit ab urbibus omnes,
Laureolamq. suo sanguine clarus emit.
Et numeremus adhuc qui sint Joannis honores?
Sanguine ut est Christo proximus, est titulis.

DE EODEM.

Postremus vatum mortalibus editur auris.
Ultima cum claudat tempora, primus eris.

IN EANDEM SENTENTIAM.

Exiluit parvus materna natus in alio,
Cum stetit ante domum numine plena parens.
Alterno pueri diffundunt gaudia motu:
Ignotos interficine notus amor?

DE ANGELO MICHAELE,
& Antichristo.

Terra grauis senio quem Christi miserit hostem;
Ille tuo Michael stratus ab ense cadet.
Iam fatale fuit caput horum abolere malorum;
Et fatale tibi est hoc abolere malum.

D. AGAPYTUS MARMOREVS.

A Spice Dædalo crepitantes marmore flamas;
Quas modo sacrilega supposuere manus.
Hic totos moriens torquetur Agapytus artus;
Et numen placido lumine spirat adhuc.
Marmor et absument forsan spirantia flammæ;
Igne sed absumi marmor dura negant.

CASTIGATVM A SE CORPV'S
alloquitur.

Exuit immanes domiti Leo pectoris iras,
Exuit obliqua cum feritate minas.
At tu corpus incrs non ullo fletteris usu,
Verberaque indomitum nulla domare queunt.
Subtraxi quoties mollis tibi pabula luxus;
Et nosti rigidas in tua damna manus.
Non tamen affuetos potis es desuescere mores,
Quominus obsequimur plusne tumoris habes?
Sis licet indomitum, certe his domitabere flagris,
Atq; ubi nulla quies, pena erit vna quies.

D E

DE D. IO. BAPTISTÆ OBITU.

Horrida Iodnnem siluarum lustra petentem
E multis ausa est ladere nulla fera :
Est ubi decessit siluis, atq. attigit Urbes,
Crudeli cœsus vulnere procubuit.
Proh pudor ! ad silvas mortales cedite, ab ipsis
Præstabit mores edidicisse feris.

FRAVS IN EVNDEM.

Rex Erebi, dum vult Joannem absumere ferros;
Inuenit tales callidus arte dolos :
Fraudibus assuetus pulchræ induit ora Puella,
Artifices mouit regis ob ora pedes ;
Tum Rex promisit saltanti quæq; puella ;
In usum tolli flagitat ense caput.
Tartareo quid Rex promittis talia Regi ?
Hac ideo saltus edidit arte suos.

DE EODEM.

Mitus erat genitor, loquitur dū nascitur infans,
Si vox clausa fuit, debuit anne loqui ?

VIN FILIAM HERODIS.

NON satis impulerat scelerata libido Puerā?
Infandos matris contemerare toros?
Ni sacro inficeret crudelem sanguine tetram,
Diuinumq; fero posceret ore caput?
Nempe vocat sōciam secum culpa altera culpam:
Dum vitia bac quisquam parturit, illa parit.

DE ANGELORVM MINISTERIO
in conficiendo manna.

Cælicole vastas solymis lustrantibus oras
Mutato subitas rore dedere dapes.
Cælicolis quas non epulas condire licebit?
Aut ubi non cibus est, si vapor ipse cibus?

DE S. RELIQVIIS A FEDERICQ
Borromeo translatiſ.

Sacra quid inuentis patuerunt ossa sepulcris?
Sub tanto cerni Principe nempe volunt.

DE

DE D. PROTHASIO.

QUAM nimium dira malitiae cæde Prothasi,
Illa tibi vitam sustulit, atq; dedit.
O quam certa tuum sanavit lancea vulnus,
Credita Pelidæ lancea talis erat:
Siccine mortalem te te perisse putandum est?
Vixere quid precor est, si perisse tuum est?

AD D. MARTINIANVM:

IN numerum mortalis adhuc venisse Deorum
Diceris ob mores Martiniane tuos.
Quos calum titulos, que digna vocabula Diuo
Addis, an hoc maius quod dare possit, babes?

DE D. AVXANO.

AVxano felix Insubria ciue superbit,
Prouocat & ciues Roma superbatuos.
Quod si Roma potes titulos imponere Diuum,
Et diuos didicit gignere nostra suos.

DE D. MARTINIANO:

QUE tibi constituant miranda trophyæ, tulisti
Tunc quoq; depulsis Martiniane Getis.

DE D. PROTHASIO.

Non uno cur nam tumularis honore Prothasis,
Mors tibi pro Christo non fuit una satis.

DE EODEM.

Ver senior Celo vescatur, vescitur herbis :
O male pastc senex, sed bene pulsa fames ?

DE D. CALIMERIO.

Vincula, dum rapitur soliū Calimerus ad altū
Oderat, ad cedem si rapiatur, amet.

IN CIRCUNCISIONIS
diem.

Avidabisne Dei corpus violare ? tui ne
Audebis Domini lēdere membra silex ?
Ah nimis infantem penetrabile frigus adussit,
Auctoremq. suum saua momordit hiems.
Parce precor Puero, naturamq. exue duram.
Quid loquor? Immo animos exue dure tuos,
Exue mortalis, Tu tanti vulneris auctor:
Parcere vis silicem? parce vir esse silex.

C. T.

DE

DE D. CÆLITIBVS.

Fuere consumpti multo post funera viuunt s;
Nemorerentur enim, sic voluere mori.

À L I V D:

VNANIMES se se cineres post funera iungunt;
Cælestes inter quam benè viuit amor:

DE D. CALIMERO:

CRæcia nascentem superas emisit in auras;
Urbs bæc Pontificem te Calimere creat:
Hinc est orta sc̄ges laudum Calimere tuarum,
Maximadum Pastor quæq; pericla subis:
Græcia ut exurgas, geminetq; Insubria Diuos;
Insubriæ ciues accipe, mitte tuos.

DE E O D E M:

QVI nunc præsentis spectatur numine Pastor;
Inuitus nostra lectus ab Urbe fuit:
Ille reluctanti tantum cervice tiaram
Reppulit, et forti terq; quaterq; manu:
Quod nisi vincla forent nolenti injecta, pararat
Attonitus celerem precipitare fugam:
Post decus hoc numerare piget, quecunq; peregitur
Pro cunctis unum sat sibi nōsse decus:

E. L.

DE

DE EODEM.

DVM Pater infames Calimerus verteret aras
 Et mentita diu tot simulacra Dcum :
 Impia turba furit, minitatur funera Cesar,
 Nec terrere minis illa, nec ille queunt .
 Impie nequidquam Calimerum vincere tentas ?
 Vis animum illius frangere? frange tuum .

ALIVD.

QVā circumfusis Calimerus gaudet in vndis ?
 Amne natare suo sic videatur olor .
 Quamvis saxorum contunditur istibus, vndas
 Ible salutares suadet vtraq. manu .
 Solueret ut pretium plagarum grande suarum ,
 Reddere vel moriens has voluisset aquas .

ALIVD.

QVām bene perfruitur leto , plagiſq. cruentis
 Obrutus in medio funere vittor buat .
 Deposit gladios, ſaxis delibat amatis
 Oscula , vulneribus pafeitur ipſe ſuis .
 Nullus ita aſſyrio-perfundī gaudet amomo ,
 Conſpergi florū non ita nube iuuat .
 Latitijs poſtbac ſi viſ incedere tantis ,
 Et ferrum, & lapides hos Calimere voca .

DE

DE SACRIS RELIQVHS.

Degeneres animas, posseſſaq; corpora morbis.
Vidimus, ossa quibus sacra tulisti opem.
Ille cōſpecto mortem euafere ſepulcro,
Hæc pariter morbi deſeruere graues.
Currite mortales, Calimeri tangite corpus.
Illiſtis attactu mors quoq; viua foret.

ALIVD.

Abnegat antiqua Calimerus ſede moreri,
Treter incipit, terreuocauit iter.
O niſi dilectas eſbet rediturus ad aras,
Hoc nunquam diuus vellet abire loco.

ALIVD.

Hi cineres magnis nos eripuerere periclis,
Quos aræ impositos irradiare vides.
Quoties ſauas bell'i auertere procellas,
Erepti quoties obſidione ſumus.
Non adeo vastis defenſa Inſubria muris,
Non Iouis indomita fortior arce fuit.
Nil opus immensis tutari mænibus urbem,
Pro tutis ſumulum hunc mænibus vrbis habes.

DE

CITRA

DE D. CALIMERO MARTYRE,

Immani cum iam prostratus cæde iaceret,
In medias Diuus præcipitatur aquas;
Sed quid in exiguae putei deuoluitur vndas,
Demergi proprio sanguine si potuit?
Obruitur puto, sauis prius obrutus armis
Credibile est illum bis voluisse mori.

DE EODEM CONCIONANTE.

Marmoribus dū ficta tonas in numina lingua,
Marmora cēu glaciem diffiluisse ferunt.
Si tantum sola potuisti in tartara lingua,
Credimus o quantum te potuisse manu?

DE S. CÆLITIBVS VRBIS
Mediolanensis.

Ecquid opus multo clarestere lumine Dibos?
Vulnera sunt totidem lumina, flamma crux.

ALIVD.

Non opus est peregrē tōginquas ire per Urbes,
Plurima si queras numina, plura vides.

ALIVD

A L I V D.

Astra superfulgent cæli pro Rege cadentes,
Sors nimium fælix. hoc cecidisse fuit?

ALIVD DE IISDEM.

Sanguine de vestro facile est texisse corollas,
Creditur in rutilas sanguis abiisse rosas.

D E D. C A T H A R I N A
Virgine, & Martyre.

Nuper ad Aonias fudi vota irrita musas,
Nescius Hetoos hiscere posse modos.
Cum duplices tibi Virgo manus Catharina tetendi,
Non tacitas dura respuis aure preces.
Iam calami, iā tarda manus, iā carmina inundant,
Vix capit acceptam mens agitata Deam,
Flicet excutio magnum de petiore numen,
Nescio quid solito maius hinc feror.
Hanc ego Calliopen, vatumq. agnosco parentem;
Lac etenim moriens patibus illa dedit,

DE

DE S. CAROLO, ET CAROLO V.

QVOD caput in numero cinxit diadema
Quintus
 Carolus, armata fregit & arma manu,
 Itala barbaricæ gemuit terra amula terre,
 Feta olim imperijs, robore feta Virum,
 Terrarum non ferre metus, non fulmina belli,
 Et sese indoluit degenerasse sibi.
 Ilicet incubuit diuinum enixa Nepotem
 Dispare in iugenio nomine nacta parem.
 Mox ait, obijcas mibi nunc Germania Quintum:
 Qui mihi primus erat nonne secundus erit?

AD D. IOANNEM BAPTISTAM.

CVR puer ante Deum mortales prodis in auras?
 Ut mortalis amet forsitan esse Deus?
 Cur cadis ante Deum crudeli cæde peremptus?
 Anne ut amet tecum promptior ille mori?
 Ergo Deus nascitur non nascente Joannes,
 Nec poterat te te non mariente mori.

IN

IN HERODEM.

CYr adeò pueri tet e natalia terrent?
Vsq. adeò tenera est permetuenda manus?
Non atas diadema capit, non dextera sceptrum,
 Non facit ad pueri purpura molle natus.
Heu hominum mens caca uidet, mēs prouida nescit:
Arguit esse Deum, qui negat esse timor.

IN DIVI CELSI VIRGINEM.

Virgo cui Celsi surgit de nomine templum,
 Quo templo Infubria lata superbit humus:
Virgo potens, alibi quæ non præsentior usquam,
 Vti faciunt muris dona relicta fidem:
Affueui si sapè tuam procumbere ad aram,
 Lyctus ubi assiduo regius igne micat:
Argento è solido ductis ubi fulta columnis
 Marmorea vimax redderis effigie:
Hunc morbum depelle manu, meq; eripe leta
 Faucibus, ut noxas ritè piare queam.
Hac deducta tenus labes mea vita per omnes,
 Nunc mentem in melius flectere diua paro.
Restitues animam seruato corpore, tolles
 Discrimen gemini funeris una salus.

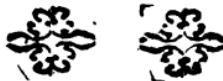
C D E

DE CARDINALI ODOARDO
Farnesio.

DVM videt ex alto votium Carolus aurum,
Quo superas Italum munera magna Ducum,
Atq; adeò aquasti solus miracula Diui,
Talia gauiso pectore dicta dedit.
Dum tanto mea busta beas Odoarde metallo,
Agnosco nostras in te Odoarde manus.

AD B. IGNATIVM.

ARE quid Ignati tantū gravis esse grauaris?
Nudanē fert curis pectora nuda manus?
Non vacat à curis vacuus mortalis ab auro:
Qui parcit vita, non ita parcus erit.
Sed video cur diues obest tibi copia, & aurum
Cur dira peius tangere peste times?
Indiga non auri mens est, paruoq; bearis:
Peditis egentis habes, pectore habentis eges.

DE

DE B. IGNATII TUMVLO.

Vedit ut Hispano te Tybri tumescere trunca.
 Talia ab auriferis fudit Iberus aquos.
 Inuidet gentilem mihi quid rapis inside soleim?
 Volueris heu fulvis ambitiose vadis.
 Insolitas spumas felici margine gemmas.
 Cenoso volvens ante fluenta pede.
 Ille ego defraudor felici inglorius ortu,
 Quam peperi lucem Romula iactat humus.
 Sis licet exuiss, sis Tybri elate superbis,
 Dū tamen à me babeas, quicquid honoris habes.

DE INDUVIIS D. IO. BAPTISTÆ.

O Pellis nimium felix, cui tangere corpus,
 Diaq; Ioannis membra fouere datum est.
 Quantus erat sylvis villoso induitus amictu?
 Quantus erat spolium cinctus inane Puer?
 Scilicet exuias humeris circundabat olim
 Venator, si quam strauerat ense feram;
 His puer edomuit mortales pellibus artus.
 Venator cali scilicet ille fuit.

DE CÆDE EIVSDEM.

Ioannem regina vovet dum tollere ferro.
 Mille modis tentat funera, mille vijs.
 Nec potis indignæ causam prætexere morti.
 Insolita tantum ni scelus arte premat.
 Instruit in saltus natam, simul instruit astu.
 Innocuum vit saltu flagitet illa caput.
 Cumq; poposcisset erndelem talia regem,
 Pro saltu excisum tradidit eſe caput.
 Quid non ſaua potest audacia? mors ubi non eſt?
 Si saltus etiam funera ſaua datis?

AD D. VIRGINEM.

ONatum mihi flete parens, o nate parentem:
 Natae beare potes ſanguine, latte parens.

AD EANDEM.

TE misericordia placare decet Regima tonantem:
 Sanguis eras noster, sanguis at ille thus.

AD EANDEM.

Qvid non virgo potes summi regina tonantis?
 Imperio regitur, qui regit astra tuo.

DE

DE EADEM.

Virginis ad faciem mortales fistite gressus;
Nonne salutanda est, qua fuit orta salus?

DE EADEM.

Virginis ora vides, cur non quibus aurea cali
Gens oculos pascit, pascis & ipse tuos?

DE CATHECHISMO.

In lucem mentis regina, & luminis auctor,
Nata Deo; veri prodit amica parens.
Illa prius nebulas, & inania nubila vatum
Dispulit, exceptum reddidit illa diem.
Discite Christi cole, vobis promittit Olympus.
Vos sernate fidem, seruet ut illa fidem.

CA

C 3

AD

38. Epigrammatum?

AD PVERVM IESVM.

Sole dulcior, aetherisq. ocellis.
 Lateo purior, & nouis pruinis
 Auro earior, indicisq; gemmis,
 Mea delicia, mellipores,
 Meum cor, mea lux, meum leuamen,
 Tu nostris penitus sedes medullis:
 In te mens initiat, tuosq. vultus
 Ardet cor sitiens meum tueri:
 Mel dulcitur sine te merum tnenium,
 Fel vitam sine te, merumq. letum.
 Of visceribus meis lateres,
 O si me miserum semel bearcs,
 Nunquam te paterer meis medullis,
 Nunquam visceribus meis revelli.
 Tum vero mibi clarus estimetur
 Sol obscurior, aetherisq; ocelli,
 Aurum vilius, indicaeq; gemma.

C.L.

A.D.

Digitized by Google

39

EXCELSA
PIVUM MVTIVM

A D

PIVUM MVTIVM

CASSINENSEM

AFFINEM MEVM.

PT affinitas nostra , ob quam magnifice me circumspicio , Muti vir optime, nec minus litterarū, quām virtutum fama celeberrime, & genius ipse carminum , quæ tuo nomini censui nuncupanda , postulat, vt hic alter Epigrammatum liber tibi inscribatur . Multas enim patriæ nostræ commendationes , multa magnarum animarum præconia continet , quarum tu certè princeps haberis . Quare cum videbis hæc mea scripta ciuium nostrorum laudibus referta creberris , efficere non poteris , quin meos quoque versiculos clementer adspicias . Mihi certè fatis posteritati fecisse videbor , si meam in pa-

etiam pietatem, in ciues obseruantiam, in te ipsum voluntatem hoc quamuis tenui testimonio comprobauero. Tu nugas hasce meas, qua soles benevolentia, & humanitate suscipe; & qui meam in scribendo incuriam nosti, ne quis asperior in me censor insurgat, iterum, atq; iterum mone.

B E M A R T I N U S A D A M A S

A D V O C A T U S P R E S B Y T E R I

B E

BENEDICTI
SOCIACI
AMBROSIANI COLLEGII
DOCTORIS.

Epigrammatum Liber II.

LACVS VERBANVS.

Insubridum Verbane potens regna-
tor aquarum,
Nereides vellent quo latitare Deę:
Oceani imperium spatioſa per aquora-
prefers,
Spumiferisq. volas per tua regna rotis.
Neptuno si forte suum defecerit aquor,
Rex poterit Regni degere parte tui.

CA

ARX

ARX FONTANA.

A spicis indomitis turres consurgere saxis :
A spicis armatum desuper arce iugum :
 Fontanus posuit tot propugnacula Princeps ,
Te forte Italicas Rhatia vertas opes .
Nunc flammas , nunc tela vomunt fetialis rupes .
 Et tormentorum fulmina monte tonant :
Ac dum fulmineis boat obluctata metallis
Arx , & inacceso facta superba sita ,
 Iuppiter , exclamat , linquas male tuta Typhoeo .
 Sidera , regnabis tutior Arce mea .

AD IOANNEM BAPTISTAM COVM.

E Lysijs dum fama rcens illabitur oris ,
 Manibus & doctis nuncia vira refert ,
 Insubria in magna Coum elarescere Vatcm ,
 Nomina qui Subrum non peritura canat .
 Letatur Coustanto cognomine Homerus .
 Et tu letitia Coe Philet a salis .
 Hunc vocat hæredem rediuiui sanguinis , buncq;
 Carminis hæredem poscit vterq; sui .

AD

AD ZOILVM.

Quod doctum eeuice mea dependeat aurum,
 Inuidia rumpis Zoile triste iecur.
 Nec potes infelix nocturnos carpere somnos,
 Cogeris & madidos ducere felle dies.
 Carnificis ritu vexat præcordia linor,
 Nec potes hunc factis dissimulare genit.
 Ne rumpare tamen, nudo numismate collum,
 Numisma in restum Zoile vendo tuam.

DE CAROLO MONETA.

Ticini dum teēta subit Cyllenia Proles,
 Obstuپuit visa, Carole, fronte tua,
 Obstuپuit secum tacitus, virgamq remittens
 Paciferam, stupida pertulit ire manu.
 Carolus elapsum gestamen nobile dextræ
 Corripit, & tacito porrigit inde Deo,
 Atq; ait. I , mutos animes hoc vimine manes,
 Non tua virga mihi, sed mea lingua sat est.

ARONA, ET ANGLERIA:

A Duersa surgunt, & mole minantia secum
 Oppositis certant Oppida bina iugis.
 Hinc picturatum iactas Angleria marmor,
 Hinc calo eduſtas tollis Arona domos.
 Anguigenas tulit illa Duces, dominataq; sceptra;
 Hac Borromaeos parturit una Duces.
 Junge Duces Ducibus, confer cum marmore tecta
 Angleria, hæc frænum quod tibi penat habet.

GROPELLVM.

A Ndomus ethereis celsum caput intulit astris,
 Iuppiter anne tonas inferiore Polo?
 Nostra fatigantur basso lumina visu,
 Et longa hærescunt non satiata mora.
 Omnia terrarum domus hæc miracula vicit,
 A Domino tantum vincitur ipsa suo.

• O R A

IN

IN AVCTOREM HISTORIÆ
Ruscarum.

E Gregij manes Ruscarum (si qua beatum
 Elysi potis est vox penetrare nemus)
 Stirps præclara virum, præclara stirpe superba,
 Et clarus claro sanguine sanguis oua :
 En vestri generis pars non damnanda Rubertus
 Eripit inuisis stemmata vestra rogis.
 Reddit & hic vobis aliam post funera vitam,
 Vnius est scriptis tota renata domus .
 Iuppiter aeternis ut vos demerserit vmbbris ,
 Vos qui restituit Iuppiter alter hic est .

D E E O D E M .

Allusio ad Nomen.

R Ex fruticum Ruscus, dumosa gloria sylua
 Quam gaudet dominas explicuisse comas ?
 Exiguus quamvis montes dominatur in omnes ,
 Ostentatq; suas ambitiosus opes .
 Insultat plebi nemorum, turbæq; minori ;
 Hunc tremit arboreum, sed quoq; vulgus amat .
 Quid meruit clava Alcida, quid nobilis Argo
 Ut fierent superæ sidera clara plagæ .
 Sidera si possent frutices, dumiq; mereri ,
 Aeterno Ruscus sidere dignus erat .

M E-

MEDIOLANVM.

IN subrum Regin a feror, feror altera Memphis,
Parthenopes clara maior & Urbe feror.
Exigno pra me populosa Lutetia gyro
Cingitur, imperij nunc prope fasta caput.
Quid totum quatuor metiris partibus orbem?
Ingens terrarum pars ego quina forem.

T E M P L V M.

Eiusdem vrbis maximum.

Momoreum miraris opus, sola strata niuali
Marmore, marmoreis culmina fulta iugis:
Hanc fuit Insubritæ fabricata potentia molem,
Æmula Romulidum par opus ausa fuit.
Non aliu potuit Pantheon surgere fastu,
Ductaq; fatidico Delphica templa Deo.
Calicola terris vellent si degere, sola
Calicolis sedes hæc habitanda foret.

CA.

CASTRVM IOVIS.

Ibidem.

Peruia barbaricis Insubrum regna ceteruis,
 Mæniaq; hostili procubuere manu.
O quoties rubuit Ticinus sanguine nostro,
 Funeribus quantis Abdua tristis ijt?
Non tulit ulterius tantos Insubria casus,
 Debellaturum sidera struxit opus.
Hoc non terrigena possent excindere fratres,
 Tuta minus Ditis turris ahena foret.
Quam bene semouit cælum sibi Juppiter. **A**rxi bac.
 Dirueret proprior regna superba Iouis.

LEVCVM.

NEC minus Insubriæ dicam florentis ocellū,
 Abdua qua placidis exspatiatur aquis,
 Hostibus Adriacis non expugnabile Leucum,
 Leucum Procomitis nobile ponte Ducis.
Hic Medicis turgescunt saxa trophæis,
 Sanguine barbarico plena fluenta calent.
Nulla tamen tellus felicior vbere gleba,
 Bacchus amat colles, iugera culta Ceres.
Extruxit natura locum, natura beauit.
 Pro cunctis vna nunc quoq; sedē sedet.

IN

IN STRVMAM.

IVppiter, oro tuas terris procul auche mensas ;
Hic struma est, pereas Iuppiter ipse fame.

EV PILIS.

Nosce quid antiquam vestigias Eupilin urbem.
Pandit ubi liquidos Eupilis ipse lacus.
Murorum vastas moles, & tecta domorum
Ardua vicini sorbuit unda lacus.
Nusquam reliquias Vrbis, & nomina noscas,
Eupilis ignoti nominis unda manet,
Vsque adeo fortuna potens mortalia versas ;
Sic immota fugas, sic fugitiva moues.

BIBLIOTHECA AMBROSIANA,

NIliaci taceant Museum nobile reges,
Ante Paratonij quod posucre locis;
Nec quas hospitibus concessit Pollio musis
Diuitias iabet porticus alta suas ;
Quin Vaticano consurgens vertice sedes
Ipsa suos fastus erubuisse potest.
Omnibus insultet mirabile Borromaeum :
Sol etenim maius nullibi spectat opus.

MA-

MARONIUS

Secundus delitix Maro Sosagi,
Plusquam delitia tui Sosagi,
Meum mel, mea suauitas, meum cop.
Tene postposito placebit ostrom,
Aut Regum triples velim tyaras,
Tene luce frui queam relicto?
Ab regni pereat fames, & ostri,
Et Regum pereant prins tyara,
Quam te luce frui queam relicto.

DE POCVL O MONETA

LInquite Pierios Vates, iam linquite fontes,
Stagnaq; Castanq; deterrord latus.
Inuitat Bacchcq; mei vos cella Moneta,
Pronocat & Phæbum nobiliore mero.
Non alia Bacchus regnat generasior aula,
Nyctileoq; madent omnia plena Deo.
Non unum cyathus Phæbum dabit vnitus, hicq;
Sextensis Helicon vatibus vnis erit.

D

FONS

50 Epigrammatum.

FONS LEYNATENSIS.

Nymphānū domus, et manātia fontibus antra,
Cæruleas statio digna tenere Deas,
Mille refers lusus, iacularis mille liquores,
Dum Laberinthēis truditur vnda vijs.
Quot facies Proteus, & quot Panthera colores
Induit, innumeris fons imitaris aquis.
Talis & in varios Maander voluitur orbes,
Talis dēdaleum complicat error opus.
Nunc plumbo erumpens teretes sinuatur in arcus,
Agmine nunc factō desuper vnda fremit.
Aut fontem Vertunne doces has sumere formas,
Aut potes à tanto sumere fonte tuas.

G R O P E L L V M.

Abdua torrentum furiosa turbidus ira.
Riparum tumido verherat amne toros;
At Borromeas simulac pater alluit Aedes,
Subiectis latè quæ dominantur aquis:
Frangit adorato bacchantes littore fluctus,
Et gaudet Domini lambere tecta sui.
Cui non Heroas Federicus habebitur inter?
Ruins ad aspectum rauca fluenta silent.

IN

IN V R B I C V M . VIIIA

A Duerso ne crede virum recubare sepulcroz
Nec muliebre genus, nenter, pterq; fuit.

BARRA V R B S .

H Eù nusquam apparent veteris vestigia Barra,
Ductaq; regali mania celsa manu.
Barbaricis quondam possessam regibus Urbem
Funditus annorum vis inimica ruit.
Et lamenter adhuc humana labascere membra
Cum possint Urbis mania celsa mori.

IN ADONIN LEYNATENSEM.

D Elia venatu nimio defessa ruebat,
Dedaleus Pyrrhi qua salit arte liquor.
Nam sua direptis nudabat crura cothurnis
Collectos nodo mox positura sinus:
Sed simul ac propius conuersum vidit Adonin,
Hesit, & insolitis ignibus arsit amans;
Quin flammis agitata nouis explevit amorem,
Ni vetet aternus Virginitatis amor.
Inuitat tamen in silvas, comitemq; reposcit:
Sed quibus interiit, vitat Adonis apos.

ALIVD IN EVNDEM?

Ver iacult percussus apro formosus Adonis,
Transtulit huc illum mota dolore Venas,
Et super exanimem lacrimarum flumina fudit,
Vnde tot acceptas fons idculatur aquas.
Acceptit lacrimas, lacrimisq; reuixit Adonis,
Aeternumq; suis viuere gaudet aquis.

PLINIANVS FONS.

Fonte reluctantis refluentes vidit ut vndas
Neptunus, pelagi qui vada salsa domat,
Clamauit, nostros quid fons imitare labores,
Elanduntur parvo cerula regna sinu.
Jamq; nouo genitor iactat se Larius aestu,
Numinaq; extquo cedere nostra loco.
Miraris pelagi cursus, pelagiq; recursus
Oceanum parvo fonte videre potes.

AD

AD FALCONEM FUGITIVUM:

A Litum felix, & gloria sole volantum,
 Ecquid Herum falco nunc malo caute fugis?
 Tu consors operis, fortunatiq; laboris,
 Parsq; triumphorum maxima marte tuo.
 Vallibus his sortem cur vis mutare superbam?
 Nunc es fortuna transfuga falco tua,
 Hostis es ipse tui, fueras clarissimus olim
 Rex cum Rege tuo, nunc fera mixta feris?

TVMVLVS PHILOMELÆ.

P Itæ caput, maculifq; leues interlita pennis
 Ingeniosa suum carmen hiabat anis.
 Illius attonita cantus nunc aure bibebam,
 Et nunc attonitis auribus illa meos.
 En nostra tumulata manu iacet aggere florum,
 Autæ meis violis, fletibus autæ meis.
 Forsan & in clauso meditatur carmina saxe,
 Inuidæ sed cantus promere saxa negant.

D 3 DE

DE VITALIANO VICECOMITE.
Borromeo.

Corniger Insubria spumanti argenteus vnda
 Ticinus celeres concito letus aquas.
 Est amor Italiæ varias cursare per Urbes,
 Italius Italia nuncia ferre paro.
 Imperijs grauidam, fietamq; potentibus armis
 Astre & radijs enicuisse domum,
 Regalemq; noua starmem frondescere lauru,
 Martia paciferis frondibus arma tegi:
 Laureola cingit, dum tempora nostet alunanus;
 Efferor, et docta prole superbus eo.
 Plande pater Tyberis, vultur quondam astitit auspes
 Imperij, at custos Insuber anguis erit.

DE EODEM:

Quid tantum toga docta latus sepire laboras?
 Sana decent fortæ non nisi tela manus.
 Ad validos tantum faciet lorica lacertos;
 Tu tamen hos humeros ambitiosa petis:
 An patrijs genus hoc ad te descendet ab armis,
 Assuetusq; sago nunc volet ire toga?
 Regius hic sanguis fugiet diademata regum?
 Quæ manet ex ista deside palma toga?
 Ab scio, cur ambire latus regale superbis:
 Jura dabis terris, gloria iuris eris.

DE

DE ANTONIO SCVLPTORE.

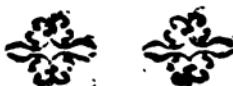
A Noni veras facies dum marmore fingis;
 Vincereq; in Divos marmora scita facis;
 Aspetans rerum genetrix natura tremiscit,
 Totaq; commoto pectori terra paucet.
 Antea inaspertos natura ignara veretur,
 Horrescitq; sibi crescere terram Deos.

A D E V N D E M.

A Rtifici spirare facis tua marmora celo;
 Et facis Antoni marmora muta loqui,
 Tartareoq; manus reuocat tua carcere manus,
 Exanimesq; animis post sua fata viros:
 Tunc quoq; ad Elyssias cū tu descenderis umbras,
 Vi viuat, post te vincere nemo velit:

TVMVLVS HYELLI.

H Erboreis dum forte thoris reptaret Hyellus.
 Errantem temere vos pupugistis apes:
 In teneros saeua cum spicula mittitis artus.
 Vipeteo serpens micior ore foret.
 Heu ubi mortalis casus, et funera vitet?
 Mellifera si vos funera fertis Apes.

D 4 IN

LABYRINTHUM.

Quare barbarie contulit in clementia terre,
Damnoti vix dura vovrea manu?
Num te pernicem ruris manus impia fecit?
An parricida sanguinolenta manus?
Tu Bacchi approbriam mensa letabat venatum
Parturis exutum noxia donaque,
Debueras terris scelus hoc auferre Lycurge,
Aut hoc exitium debuit esse tuum.

INTVCCAM.

Pigmeo similis sedes non deseris unquam:
An tu preda gruim ne rapiare, caues?

DE NIOBE.

Miratur Niobe lachrymis hinc escergetates
Indulget lachrimis dum maduisse lapis.
Exclamatq; trabens suspiria pettore ab imo
Cur lachrimis nequeo fletere fata meis?
Suadet Amor lachrimas, eternum flebitque ambo
Natorum Niobe funera, fratribus ego.

E V C I N V S C A N T O R .

Lexanimos Luciferus hiat dum pectora cantus
 Dadoleoq; graves intonat ere modos.
 Horrendo late concentus templa resultant,
 Cansonat et plaudens atria, remugit bimbi.
 Si tonitru accipias, tibi nec se offerat auctor.
 Vasta Deum credas templa mouere melos.
 Edere concentus iures reuolubile celum.
 Si mebica calum desuper arte tonet.

A L L V S I O A D S T E M M A
Claudi Rangoni Episcopi

N Atali Cytherea prius fuit edita concha,
 Natalem concham nunc sua busta putat.
 Unde prius vitam duxit, nunc funera dicit,
 Unde prius partum, nunc habet illa rogum.
 Parturit en castas Rangono Praesule mores,
 Virgineumq; vehit Cypria concha decus.
 Tuitior in castis nunquam pudor excubat aris,
 Nec sub virginis pectora tanta fides.
 Ut pudor effugias bacchantes undiq; luxus,
 Ad quam configuias Cypria concha tibi est.

DE

AD DE EOD'EM. LXXXI

TE septemgeminio suspirat vertice Roma,
Et cupidus tuto Tybris ab amne vocat.
Quo trahis usque mbras? Phabes ne incedere bigis.
Expectas; an vis currere solis equis?
Tu potes Eridanum patria transcendere concha,
Vel uoto concha tu potes ire mari.
Tritones parere parant, Nymphaeq; volentes,
Spumiferi cupiunt pone nature greges.
An dubitas, ne Roma tuo te murice donet?
Cingere te merito murice concha potest.

D E S T E M M A T E

Philippi Archinti Episcopi.

IN liquidis est scriptus aquis Archintus, et heret:
Materies scriptis fatta perennis aqua est.

AD SCIPIONEM BORGHESIUM
Cardinalem.

Meonides graui numeris Agamemnona tollit,
Hac ubi regali pectore dicta dedit:
Nestora posco mihi pro centum Aiacibus unum,
Consilij vires hoc potuere prius?
Aiacem sibi centeno pro Nestore reges
Nunc cupiunt, vires hoc potuere manus?
Nunc te Paulus habet pro centum Aiacibns unū,
Pro tot Nestoribus te quoq; Paulus habet.

IN

I N E V P H O R I O N E M , Q V I P R A E L I O
Marethonio stans expirauit .

Euphorion Persæ saturatus cædibus hic est,
Mortuus armæ tenet, nec moriendo cadit.
Non bellatoris vittricia tela remisit,
Mors stetit in cædes ingeniosa suas.
Vincere bis potuit, caso semel agmine Persæ,
Et potuit mortem vincere morte sua.
Forsitan Euphorion bellum laturus in hostem,
Mortuus, in bellum si rediisset, erat.

D E E O D E M .

Euphorion dum staret adhuc extictus in armis
Hac voluisse reor, nec potuisse loqui.
Nemecasorum confundas Græcia turbæ,
Stamus adhuc bello, cætera turba iacet.
Parce mouere loco, né sis crudelior Hoste:
Me perimit, nec me Persa mouere potest.
Neue laborato simulachrum e marmore ponas;
Immotum corpus nobile marmor erit.
Nemo trophyæ mihi statuat de Perside victa,
Vera trophyorum gloria corpus erit.
Exanimem bellasse virum cur deneget. Atas,
Stare fidem faciet; si mihi nulla fides.

M A.

DE HERCVLE ATESTINO.

A Mphitroniades veniat si talis in Oetam,
Et terræ domitor patria regna petat,
Qualis Atestinus reges supereminet Heros
Qualis & inuicto pectore regna beat:
Ante nouercali Iuno quæ sœuigt ira,
Diceret, Alcides sum tua Juno parens.

AD MENOCHIVM.

ME recitare vetas epigrāmata longa Menochi,
Clepsidra sed recitem distica longa monet.

DE AGEANACE.

A Geanax, primis qui vix adolescere caput
Viribus, & nondum pingere pube genas,
Nuper ad ucanum deductus Nestora docto
Ingenij specimen præbuit ore sui.
Sensit Aristoteli similem, similemq; Maroni,
Subridensq; graui pectore Nestor, ait.
Agricole votis non respondebit auari,
Quæ nimium properat luxuriare seges:
Præcociis ingenij spes hic fraudabit, eritq;
Thersites senior Nestor hic ante diem.
Excipit Ageanax. O quam puerilibus annis
Præcociis ingenij tu quoq; Nestor eras.

IN

IN BARBARAM.

BArbara non cessas stolidum exorare maritum,
Donet ut infanti nomina terna tuba.
Tergeminum pueru cur vis imponere nomen?
Tergeminu satius est an genitore puer?
Conciliare tuos potes uno nomine mechos?
Dicatur mechos omnibus Oarion.

IVLIUS CANTOR.

Mercurius domuit duro tua lumina somno,
Ut tibi demeteret peruigil Arge caput.
Et pater Aeneas medicata frugilus offa.
Tartarei dominia turgida colla canis.
Nil opus his Iuli te te modulante fuisse,
Hausissent cantus dummodo monstrâ tuos.
Illa soporiferæ potuerunt vincere utres:
Cerberus ad cantus dormiat ipse tuos.

DE VENERE ET MVSIS.

Pellit in luxum castas dum Cypria Musas,
Casta nee illedebris flectere corda potest;
Illa furens odys puerum monstrauit Amorem,
Atque ait, hic poterit corda domare puer.
Subrisere Dea, quarum quæ maxima Clio
Hunc, ait, bunc Marti Diu minare tuo.

IN

IN BOMBARDAM.

Quid iuuat infestis dextra inviolabilis armis?
 Cingere tergemino quid iuuat ere latus?
 Si mode tartarei genus execrabile teli
 Thysipone in fortis est fabricata manus.
Non hoc Aetneo formauit Lemnius antro,
 Non Deus vsque adeo ferrens i lle fuit.
 Certatim Eumenides dirum struxere metallum,
 Sterneret ut densos fulminis signe globos.
 Sub styga trudatur vastatrix machina terra,
 Aut regnare alio Iuppiter orbe potes.

IN OBITVM VIRGINIE
Nandutiæ Massinij Coniugis.

In genij felix, & felicissima morum
 Massinij coniux occidit ante diem.
 Italidum lux illa perit florentibus annis,
 Non vñquam maius mors fuit ausa nefas.
 Ille sciens æqui mortem condemnat iniqnam,
 Arguit & magni criminis esse ream.
 Sed legum interpres Parcarum rumpere leges,
 Ferrea nec mortis tollere iura potest.
 Mors iniusta nimis, perinqua vos quoq; Parca
 A tanto saltem discite iura viro.

ALIVD

A. L. V. I. V. D.

Illa ego Massinij quondam clarissima coniux,
Musarum cultrix. Celicolumq; fui.
Attigeram nondum nonam trieterida, cum mors
Decerpserit virides heu male causa dies.
Nam mirata mente latè increbescere nomen
Me vixisse diu credidit, et rapuit.

F V N E B R I A I N O B I T U M
Com. Theodori Triuultij,

INCLYTE Belgarum domitor, Batauiq; rebellis,
Insubria felix rex Theodore tue
Occidis, et zutam fractis qua reddit Iberis.
Dexterate fatis eripuisse nequit.
In medio dum Marte tonas calestibus armis,
Et formidando fulminat ense manus.
Fortiter occumbis laetato funere pector,
Egregia properans claudere morte diem.
Murali cecidit tormento interitus Heros
Tormento hoc Manors sed potes ipse mori.

ALIVD

ALVID.

Sternitur igniuomis tormentis Insuber Heros,
Quicum Mars timuit conseruisse manus.
Innumeris virtute prius qui ricerat hostes,
Vinceret non fati tela inimici potest.
Dum metit ense globos, & funera mille relinquit,
Letifera vittor glande petitus ubit.
Quem tremefacta prius medijs mors fugerat armis,
Fulmine prostrauit mors imitata Iouem.

TV MVLVS EIVSDEM.

TV qui reliquias, & tristia fata Triniti,
Et laceros artus, offaq; fusca legis.
Haec variis dispersa finis in partibus. Heros
Non uno incurrit maximus orbe tegi.

PIDO ENER.

QVO' fugis ab demens? si tu mea vita meū cor,
Menē fuga credis perfide posse morti?
Quo fugis ab demens? si tu mucus impius hostis,
Viuere me dubitas perfide posse fuga?
Sed crudelis abi, mea nec tu fata tollebis;
Ah fuerit faltem nolle dolere dolor.

IA

IACOBVS MEDICÆVS.

Armipotens Medix, bello imperterrita virtus
Sfortiadum minuit sceptra superba Dux;
Quin, & Casareis infregit Saxonas armis,
Vidit & ante suos procubuisse pedes.
Sennenses arces, Tuscæ decora inclita terra
Pressit, & insolito libera colla iugo.
Rhœtica signa procul domitas auertit in Alpes.
Victrices Turcæ pertinuerunt manus.
Nullus erat Cæsar sublato Medice terris,
Medix sublato Cæsare Cæsar erat.

MARINA MOLES.

Hec que sublimi sustentat vertice cælum,
Vrbis & instar habet conspicienda domus,
Dotentat fastus, & regna Ligustica in uno
Principe, qui cælo nobile struxit opus.
Memphiticas etiam moles, & tecta lacessit.
Ardua, Romulei que posuere Duges.
Inquere sidereum propera Saturnia sedem,
Hic tu siderea sede carere potes.

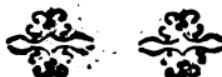

AD CHRISTOPHORVM CLAVIVM.

Iungis Arctoteli vestigia proxima clavi,
 Est tua mens magno proxima facta Deo,
 Sideros lustratq; orbes, cæliq; meatus,
 Gaudet et athereas peruolitare plagas.
 Calcates animi, cæli qui sidera voluunt,
 Se se animæ gaudent associare tuæ.
 Si quando fessos operum lassaret olympus,
 Ingenio credant astra regenda tuo.
 Firmabis cæli titubantem mente ruinam,
 Sidera si ruerent restituisse potes.

IN OBITVM TORQVATI TASSI.

Ecce nouis rident radijs cælestia compla,
 Dum Torquate leui tendis ad Astra pede:
 At reges Itali pullata in ueste gemiscunt,
 Teq; suum fidus masta requirit humus.
 Deflent aeternum, si te deflere recusat,
 An neges a tanto uate relicta queri?
 Dat bathrimas Helicon, lachrimas dare numini
 vellent
 Pieridum, tnmulo sed iacuere tuo.

GEMINI TRIUVTIADÆ FF.

NE posthas gemino placeas tibi sidere calū.
Seū Polluce tuo Castore sive tua
En totidem nostro fulgescunt sidera mundo.
Magna Triuvtiadum sidera nata domo.
Forsitan auratum liquere hæc sidera calum.
Astraq; sunt numero facta minora suo.

CATHERINA CANTONA

CUi dium ingenium dedit indulgentia celi,
Et Diuum facies ars animare dedit,
In uida quam propria maiorem Cypria forma,
Quamq; opere obstupuit vitta Minerua suo,
Ut stellas imitetur acu, faciesq; Deorum,
Est noua federea stella recepta sinu.
Sed quoq; apud terras potuisse pingere calum,
Inter mortales huic imago fuit.

EADEM LOQUI TUR.

Gyius acus potuit post fata extendere vitam,
 Stamina Parcarum vincere staminibus.
 Fatorum domitrix, & vitrix mortis iniqua,
 Digna polo, terra deteriore tegor.
 Vitarum quæ filia secat Dea Parca cadentum,
 Abrupit nostros inuidia facta dies.
 Non tamen in dios mors est grassata labores,
 Vitta mea toties quid fuit arte manus.
 Scindere non poterat mortalia licia Clotho,
 Ni caderem, vita libera facta metit.

D E C A P V T O.

Noster, & sonidū non ultima cura Coprus,
 Nobile cum matris suscipiteretur onus.
 Proutus emoto visum discedere calum
 Cardine, & innumeri desiluere Dei.
 Nec mora circumstant teneræ cunabula prolis,
 Et poscunt puerum Numina quoq; suum.
 Sed Deus exardens subito Semeleius igni
 Applicuit teneris ignea labra labris,
 Infantiq; simul complexus signa reliquit:
 Nam Bromio similis nunc quoq; mala rubet.

HIC IN AMYRTET VOM

F Elices aurarum anime, Zephyraeq; turba,
 Qua putohra Venetis Myrtea regnones.
 Hic Venus armatum complectitur aurea Martem,
 Amplexusq; Dei gaudet mire sui,
 Ipse suas mauors myrtetis temperat iras,
 Fessaq; bellorum puluere membra lenat.
 Hic furor armorum mitescit, & arma quiescunt.
 Myrtea dum densis sibilat aura comis.
 Sternuntur viridi lasciva sedilia myrto,
 E myrto mensas, tecta q; fixit Amor.
 Pronocat Idalium nemus hoc, formamq; locorum
 & Dominae forma myrtea sylva capie.

IN OBITVM FRATRIS.

T moreris frater terris lacrimādus, et astris,
 Qui fueras vita frater amabilior.
 Tu moreris, tecumq; rapis mihi gaudia vitæ,
 Vita mihi est grauior mortua morte tua;
 Linquere nec potui me me, dum fratre relinquor.
 Non abeo tecum, dum mihi frater abes,
 Sed tua fata sequar, non incomitatus abibis,
 Si modo ego possum mortis imago mori.

IN CLEPSYDRAM COLLEGII
Ambrosiani.

Clepsydra metitur auctilio pulvere eterna.
Scriptha per immosas semper ita plagas
Lapsibus exiguis astum producitur animi.
E tenui vitro placida fama manet,
Et tua arena fluens argenti donat acrias,
Ingenio aeternos donat et bora dies.

IN DTSCESSVM DECLE
Carasse Cardinalis.

VT vidi Roma Caraffam abscedere Tybris,
Et celeri fossas exuperare gradus,
Attonitusque illo suspiria misit ab antro,
Moliriq; suo caput ab amne moras.
Ille etenatus patria discedere cinem,
Cedere pro patria nre uictusset, erat.

AD

AD CARDINALEM BORROMEVMI

Quis poterit laudum series aquare tuarum
Qualis sanguis nobis Imperij?

Tu renocas nostro fragiles tempore musas.

Musarumq; recens diceris esse pater?

Tu spes humani generis, spes ultima rerum.

Tu virtus, tu mens proxima facta Deo.

Sic veteris initia latus, ad sidera surgis.

Lande Nepos Atanum, laude Nepotis Aus.

Vnus exuperat mudiokunt facta tuoribus:

Sed tua maior Aus gloria te minor est.

DE EODE M, DVM TEMP LVM

Invisit.

Ngredere o Princeps augusti limina Templo.

Tu Pater es Patriæ, nos tua progenies.

Famineum nec sperne gregem, sexumq; minore.

Imperio floret sexus uterq; tuo.

Masca la faminei sexus est emula virtus.

Faminea at virtus emula facta maris.

Ipsa mares animos assumit famina, vili.

Pro facie mores comere quamq; iuuat.

Nunc labor est luxus, sunt Christi dognata cantus,

Os nostrum calathus, lingua putatur acus.

Nere fuit, nunc scire labor, sunt tela, libelli,

Edidicit mores famina, masq; tuos.

A D E V N D E M D V M C V B I C V L V M
nostrum inuiserit.

Quia tanto Princeps dignari vertice sedes,
Aeronite vultus erubuere tuos.
Nec tamen ex quo Maiestas Regia telo
Clauditur, immensa occupat illa plaga.
Non opus est vastam tibi Princeps surgere molam,
Namq; tibi calum vix satis ampla damus.

D E : E . O . D . E . M .

Romanæ quoties vrbs hæc inuiderat vrbi,
Dum dōngē superet, quem vider illa Pater,
At vultus Federice tui dum pascit honores,
Nil, ait, inuideo iam tibi Roma tuum.
Nec fallor, nobis Pater est hic alter, & illi
Tam similis Patri, quam Pater ille sibi.
Iam non dissimilis simili sub Principe Roma,
Romaq; nunc gemina est, dum geminatur bonos,
Quod si posterior fuit hæc iam Roma priore,
Iam per te pene est facta priore prior.

AD ANTONIVM OLG IATVM.

Antoni placidos curarum in turbine vultus,
Nullaque tranquilla nubila fronte tenes.
Fluctus ut a fluctu, velut vnda impellitur vndas,
Et tantum assidue convecta stare potest;
Otia sic tibi sicut numeroſa negotia rerum;
Tristitia fruētis, pasceris ipse malis.
Adde tibi curas, si fors meditare quietem.
Et tibi plena quies dum tibi nulla quies.

IN FRENVM INSIGNE
Federici Borromei Cardinalis.

Infræces populos frenabit Roma, sed ullus
Imponet populis cum tua frena suis.

IN HUMILITATEM
Eiusdem Insigne.

Infera Regna præmes, patriæ vir strenuatis
haec est.
Hoc etiam Christus nomine vicerat.

ECCE ECCE
ECCE ECCE

CC.

AD

AD .EVNDEMI DVM COLLEGIVM
Nobilium Adoloscentum inuiseret.

SVMINE ALPES DILUVI, SACROVM MAXIME PRINCEPS,
REGALICO CERUIT PROXIMA FESTA RATTI.
QUISTE SUAS IT AMOR NESTRIS, VESTIGIA TECTIS
PONERE, IN CONGIUS ORE BEARO DANES.
ASPECTU SUBITO DOMINI DOMUS AUSTRA, SUPERBIT,
LAMBIT. ET ARISTOS, AMBITIOSA, PATER,
ET LICET ERUBENS PUDOR, OSTENDERE MUROS.
LUX TUA MURORUM VESTIT UTRUMQ; LATUS.
NOBILIBUS SE FRUSTRAD ALIAS IUSTA VITAE ALAMINIS,
NOBILIS ASPECTU NON NISI FACTA TUO EST.

I A C O B O M A I N O L D O
Senatus Principi

REDDIT RET FRATREM MIHI, SEC VESTRA TOGANIS.
RESTITUET QUI ME, IURA Q; RESTITUIT.
RESTITUIT IURAILLE QUIDEM, SED NON MIHI FRATREM
RESTITUITA PIGIT, SUPER OGGASSE DECIMO.
AD TE CONFUGIO, DIC VERI CERTUS APOLLO.
QUO FRATREM FRATRI TEMPORE RESTIPUER,
HIC MIHI TE FACILEM IURAVIT APOLLO FUTURUM,
VERIDICOS TANDEM FAC MAINALDE DEOS.

C. S.

AD

AD PETRVM CANTONVM.

Dum tibi sidereum designat Juppiter orbem
 Rixatur magna seditione Polusq[ue]m exibit
 Ipsa suas propere sedes Astrea reliquit,
 Debetur nostris sedibus Arcas, ait.
 Ignipedcs se clamat equor permisera Phoebe
 Et duodenia parat crinibus astra omnia
 Accelerat, qui tardus erat, fiducia planstra Process
 Teq[ue] sub Arcto sistere sede parat
 Insolito resonat fulgi plaga tota tumulata
 Cantonum socium sidera queq[ue] vocant.
 Iuppitar et claudit; quid vos properatis;
 Quae citò promeruit sidera, serò petat.

AD GAVATIVM
de eius Insignibus.

Ictibus inumeris, et agresti falce recisum
 Audaci vires tobore robur agis.
 Scilicet erumpunt cælo de cortice rami,
 Multaq[ue] de multo vlnere gemma tumet;
 Sic etiam saeuos tulit ante Gauatus hostes.
 Et saeuo erectas turbine sensit opes;
 Sed tandem erexit caput eluctatus in armas;
 Et retulit forti pectora stemma suum.
 Sic furor hostilis, sic fata inimica inuabant:
 Dextera non poterant fata probare virum.

IN

IN INSCRIPTIONEM libri eiusdem.

Sidera queq; vocant oculos, & lumina cali,
Femineos oculos sidera bina vocant.
Sidera dic oculos, oculos dic sidera, in uno
Mille vides oculos, sidera mille vides.
Quos oculos Argus, quae sidera gesserat Atlas?
Vultus insigni condidit arte labor.
Si numeres tamen hos oculos, aut sidera, terris,
Nec supercesseris oculos, villa nec astraputes.

IN OPPIDVM CÆNOMANORVM.

Hos caput inuisum superis inuade malignos
Cænomandum silices, si cupis esse silex.
Begoto iures enatos aerè ciues,
Caucaseis iures prosiluisse iugis;
Ingenitor serpent, & obeso sanguinetreti,
Est lapides animis gens imitata fuos.
Ferrea non tantum sunt guttura, ferrea vox est,
Silue træsq; sonant barbara verba feras.
Ipse suos luxus magalia testa fatentur,
Conspelto testi culmine pauper eris.
Ipse suos mores ostentat Ciuis amictu,
Vnius audito nomine truncus eris.
Hanc simul inuisam superis penetraueris urbem,
Mox à saxosa saxeus urbe redis.

IN

INTITIANVM.

Famosam cur semper oles Titiane culinam,
Regales & opes, & tua regna putas?
Quid miti cum regno, cū fastu, & regibus, inquis,
Dum valeam lumbis, gutture, ventre, manu.
His equidem vdeo, nec opus mihi syrmate rego,
Qui valeas? si sic nil Titiane vales.

IN CINNAM. QVI VATIC
aures vulserat.

Hoc verum est doctas vulsiſſe licentius aures
Nescio quem, crines & violasse tuos?
Hoc raves meruere? dabit mala dextera penas,
Et tunc nobis ultio tuatis erit.
Armatus scavis scelus hoc ulciscqr Iambis,
Carmine scindetur perfidus ille meo.
An quisquam nobis impune insultet, & aures
Vellet? heu iusto dolore fremunt.
Aspicis hæc, nec Phæbe moues tua tela, nec arcus?
Cur tua torpescit scgnis, inertisq; manus?
En adeò inuentus, vatis qui tangere crines
Audeat, & duris ledere pollicibus,
Nec cecidere manus, totosq; exaruis artus
Impius? Est numen quod manus illa ferit.

SOM-

. LYSO MINIATA.

Crym mihi defessis obrepit somnus ocellis;
 Maiori videor carmen hiare sono,
 Cum mihi sollicito vigilantur pectore Senna,
 Muta mihi pressis sactionis ora silent.
 Instat iniqua quies operi, labor ipso quiescit,
 Irradiant tenebrae, nubilat opa dies.
 Sic vigilant somni sterit vigilantia, vatem
 Innatum faciunt somnia vana suum.

DE ANTONIO GEORGIO BESVTIO.

Diceris arma maru tractasse cryuenta Georgi,
 Antoni lingua perdomuisse feras.
 Hinc nomen geminum, & duplices offendere Diuos
 Arte parat lingue, martis & arte parat.
 Nomen habet geminum, duplicesq; Besutina artes,
 Quaq; refert lingua munia, quaq; manus

AD

ADMATHEVM

V A U L E R I Y M

CARTHVSIANVM.

1922. See Hippocrate's *On the Air, Water, and Places*, trans. by W. H. S. Jones, in *The Hippocratic Corpus*, trans. by W. W. Goodwin, 1886; also Hippocrates' *On the Air, Water, and Places*, trans. by W. W. Goodwin, 1886.

IB I certe Valeri præstantiss. & laminde à primis annis at sedua mihi studiorum , & animi coniunctione gratissime , non habeo excusandam diu carminum istorum tenuitatem , cum scias alia subitario quodam impetu effusa , nata in sinu tuo alia , alia vacillante talo , & gracillimo gutture emissa , cùmque hanc imbecillitatem corporis nostri flebilibus interdum querelis prosequerere , quoties à te seductus in Euflauriæ tuæ secessum animi remissionem peterem , meq; e morbo grauissimo , quo tribus ab hinc annis oppressor recrearē. Quòd nisi valetudini potius inservissem , quām Musis , magisq; sollicitus de salute mea , quam de fama fuisset , mortem , quæ meum in collum prope inuaserat non.

F4A-

euafissem. Quare mihi vehementius Aesculapij fore pulsatæ sunt, quam Apollinis, Hygiæq. sacrum feci relligiolius, quam Thalie; Neq; enī animo valere poteram, si corporis valetudine carebam, neq; sc̄m cum nouem sortibus habere, cū beliè non haberem. Tu sanè nihil laborabas, nisi ut saluus essem, salutiq; mæz, posthabita curarum tuarum moleculas, malebasq; in dies videre me firmiore, quā doctiorem. Nunc igitur id a te peto, vt cū in aliquē incideris morosiorē, qui meis ver fculis obloquatur, ad mota repete manus obstruas, eoq; vultu libellum hunc meum accipias, quo me non hospitem, sed prope coniuctorem tuum excepisti. Tum sanè nihil fieri poterat humanius, nihil nostram amantius;

BENEDICTI
SOCIACI
AMBROSIANI COLLEGII
DOCTORIS.

Epigrammatum Liber III.

A D F E D E R I C V M
Borromeum Cardinalem.

*Ppida dum lustras, dum Pastor ou-
lia curas
Rustica, dum refcis diruta tem-
pla Deo :*

*N e quicunque tuis cecini penetra-
libus altus
Sacrorum domino sperne supercilium.
Quo spectas vultu agricolas, dignabere vatem,
Namq; aliter vatem riederis agricolam.*

AD HIERONIMVM
Ceuturionem.

Versiculi graciles, agroq; simillima vati
 Progenies, macie stirps inilitata patrem;
 Parcite, vos partu vates temerauit acerbo,
 Vestra grauis mōrbus fingere membra negat.
 Si formam cupitis, Phæbō notissimā crenāx
 Centurio robis conueniendus erit.
 Hic turpem faciem, laceros sanduerit attulit.
 Huic artes vni cessit Apollio suar;
 Vitales dabit ille dies, quos ipse negauit,
 Vestrum aliquis dicet, turba renata sumus.
 Hic vere pater est, nec se iactauerit alter.
 Hicq; autor vita, funeris ille fuit.

AD LECTOREM.

Illustres nequis numeros, ne verba requirato,
 Scribuntur nitido carmina culta die.
 Illaudata vides, inultaq; carmina lettor:
 Gignere sic fetus nox solet atra suos.

IN

IN DIEI LAVDEM.

Aurea progenies solis, genitrixq; laborum,
 Quæ noctis varias inuariata vices;
 Aera nocte sua clausum tu luce reclidis,
 Decolor unde tuo Terra colore rubet:
 Quæq; carent vita, radijs vitalibus afflatis,
 Limen idem vitae, limen habesq; necis,
Nocturnamq; fugas procul irrequieta quietem,
 Surgis inocciduis ortibus, orta cadis.
Vltima nox homines, ubi nox semel excidit, præget,
 Cum sepe occideris, tu redis orta, dies.
Quis speret bis posse mori, bis speret oriri?
 Dum moreris, properas lux oritura mori.

DE HOROLOGIO.

Hucinè mortalis solers audacia creuit?
 Metiri superas edidicere plagas.
 Perpetuos celi metitur machina cursus,
 Ars ita celestes est imitata plagas?
 Equus inæquali libratur pondere plumbis,
 Qua simul implicitum mole rotatur opus:
 Certaq; significat tinnitu tempora certo,
 Voluitur impulsu dum rota quæq; suo.
 Quid natura tuos ostentas Ætheris orbes,
 Ars habet orbe suum si breuiore diem?

IN HORARVM ANTIQVARVM
Curiosum.

Dum tu Clepsydrā, dumq; horam nosse laboras.
Nec Clepsydra tibi, quæ sit hora patet:
 Peliaci longa uia senis prateruolat atas,
 Hæc senior senio Nestoris hora fuit.
O quantos hæc hora dies, noctesq; fecellit?
 Tu scrutare horas, sed bonus annus abit.
Surgentem tete hora tenet, tenet hora cubantem,
 Hac æstas minor est, bac minor ibit hiems.
Quo trahis usq; moras? persuit te soluere fatum,
 Et suprema quies, dum labor hora tibi est.

IN OBITVM VINCENTII MAGNANI
cui recentem Lauream mors imma-
tura præcerpsit.

Sicci nè puberibus Vincenti carperis annis?
Non ea materni vota fuere sinus.
Mutantur subitis virtutum premia pénis,
 Est postrema tibi, quæ toga prima fuit.
Pro thalamo tumulus, pro sella triste pberetrum,
 Tectaq; pro lauru mesta cupressus habet.
Exequijs plausus turbatur, gaudia luctu,
 Flebile fit funus, quæ modo pompa fuit.
O in honorus bonos, ingloria gloria? nam dum
 Incipis esse aliquid, desinis in nihilum.

IN

NOTA IN EVNDEM M. GO

INnumeros Macedo mundos inhabitat, & uer
 Terramque fines arserat imperium.
Te Magno Magnane parum natura currit,
 Cuius adhuc fama non satiscuerat.
Mors tamen inferuit regnis ceterisibus, & quod
 Pallio iuuent regna negarit, haber.
 Et tibi contribuit, quos illi dumperat annos.
 Magnus uterq; oritur, puber uterq; cadit.
Nimirum Magnis fons est properata duobus,
 Insuber ut cœcas sidera, ne Macedo

M V IN EVNDEM

En clamosa tibi mutatur curia calo,
 Sidereasq; fores, non fore coce potis.
 Pacifera non ire toga, sed onyx tibus alis,
 Scandere non populis nostris, sed astrinxat.
 Sella curulis erunt aserna felicitatis,
 Aurea lux capitis, laurea iris erit.
Te superum vinc agmen habet, non turba recrum.
 Ciuica dedicis, calica iura sapis:
 Quam bene Uincen timaxis consular Olympi
 Consuluisse homini, consuluisse Deum.

DE FRANCISCO ALCIATO.

Dom' vostre decus Insubria perisse genisco,
Nec padet Antonius exulaire hec
Flebilis obsecro Phobus ex apud excita, et
Tunc mea quatenus fuisse prolixi sit
Cum tandem in sterre conquisiti incendere Calum.
Sic et strepsitque tubis aggemuit
O utinam caros possem confundere mares.
Siccine conditio mortis adempia mihi est?
Quis unbo incusit supercos, quis fidera darinet?
Dura quibus mors est non potuisse mori.

AD T A R I C V I N I V M
Gallucium.

Cur poscis surmagnas tubas aquare casendo?
Regiaq; in Tragico syrmate fata queri;
Exiguum nimis Allegro nate claudere gyro,
Ingenium nimis tua fama memoriam.
Maior in Heros quenamis audacia nobis,
Non minus ingenui plus sed amoris habes.
Quid tamen Heros prodest te cedere versu?
Si tuba avena tuba est, si tuba avena mihi est.

¶¶¶¶

¶¶¶¶

DE

DE HYERONIMI OENTVRIONIS.
Dorleidae.

Atheneas Macedo si Rex renocetur ad auras,
Siq; degat liguris nobile vatis opus;
Inniderat patenti tibi Dux Fontane canensem,
Atq; alias Regie viscera liuor edat,
Vate tua felix Fontane vocaueris Horae,
Mæonide felix quanu fuit facies
Quin etiam exclameret, si soraducenda duorum,
Non ero Polides, dux ego Fontis.

AD BERNAR DV M RAVHVSIVM,
cum sua Epigrammata misisset.

MICHAEL MONTAIA

Cum tererem tua scripta manu, versuq; bearer,
Phebe, inquam, vis me reddere, reilde pars.
Increpui dicens non mollibus illi, morosum
Immentores vellens ter quader auriculas,
Insisto tamen his votis, librumq; fatigo,
Ne tantas iussat bene disanimare mores.
Tandem ego, da semiles, da Phebe effingeret versus,
Ni similes poterit singere, raptor ero.

INTYPOGRAPHIA
Ambrostanam.

Fortunata facie pecta in cunctis iuratis,
Aeternum & Eterna posteritate cibopaez
Diuinorum operum seges unde tibi rima surgat.
Debitus ingenij nec morietur honor.
Impressum cartis Federici emitte nomen
Omnibus impensis scula docta rebit.
Cudeat quicunque typis felicibus, tunc
Auctor nomen pugnacis fronte gospat.
Et merito merita Herois monumenta loquentur,
Extinguit etiam huius membrantia vetat & CIA.

ALIVD IN EANDEM.

Ampibitioni adest tumefacta vetustas
Aprosa pugnaci monstrant nec casse manus
Hac studium Federice et una mirabitur atque
Inuisa nimis liberu barbaries
Ille nec Machiam tantus surrexit in Hydram ut
Nec sic Menalism dilaniavit Apyrum,
Quantus Barbarorum contraria conisteris Meras
Prodigiis purgans secula nostra suis.
Nunc tua docta manus eterna volumina sudat,
Nunc emit eternis praelo volvitur inibus.
Alcides confer geminos: Hic consultt orbi
Maximus auspiciis Palladis, ille Iouis.

IN SOMNVM.

Sonne, soporiferis quis grata cubilia ramis,
Fessaque horae lumen tunc tenebris?
Eius agè sole tenuit antea lumina noctis,
Auerter et inuisi radia longa tori.
Traximus infornam veniente corpore noctem,
Nec venit infuso sole perita quies.
Quid tibi tam refugo, quid bardis imprecor illis?
Excubias Argus, quia primus egles agas.

DE CONVIVISI

Conuinae capiere tui non mandare pescos;
Inter pesciculos sed nusatire tuos.

IN DIODORVM CLAVDVM,
Balbuni.

Retatores, an Rhetor tunc es Diodore regedog?
Non maledicura regai, non mihi Rector eris.
Nec tamen es Rhetor Diodore, an Rhetoris hoc est
Horis usque decem dicere verba nouem?

IN

I. N. O. L. L. V. M. :

Si cupis vadiuegos calamis etudere pisces,
Arma teres liquidis insidiosa radis.
Eia age peo, calamo longum effer in aera nafum,
Inserere nasute linea fila trabi.
Hinc trabe pendente sinuoso staminis predam,
Ilicet hac miseris lufuris arte greges.
O quidam unum exstium fluminalibus immixtus undis
Curret ad ignotos carnal turba dolos.

D E L V L V A E D I S Q

Leibius arte nona versus vult pingere, pingit,
Scribit opus nullum, pictor inumbrat opus.
Pagina displicuit veterum, placuere colores,
Priscus & Apollo minor sorbet & expelle nouas;
Vascaula pigmenti, non dacta polychroma promit,
Est pennicilli gloria pro calamo.
O spes fame expes, immotina momina, inertis arses
Esse bono vult aliquis sed mibi nullus bono est.
Haec vult dicendi, quamvis vult inveniri in vestra via
Falsorum et deceptarum vult inveniri in vestra via.

. 11 .

I N

IN BONELII GARMINA.

In felix opus, & docta ludibria pubis
 Carmina Bonelius nos peritura parit.
 Informes fetus properauit pessima mater,
 In lucemq; male propta huce dedit;
 Obvia nos vario conscindit murmure turba,
 Penthea ut Ogygia dissecuere manus.
Nemq; infecundo sumus edita pectore monstrav.
 Nec Lucina diem, nec Venus illa dedit.
 Occidimus iare pung' occasus ante parentis,
 Et suprema fuit, qua data prima dies,
 Cupimmo tuos effeo & pectore partus.
 Egerie? hoc partus est ingulare tuos?

IN PHORMIONEM.

Phormio quid sete suadet simudare Catonem?
 Non omnes fallis, suadet iniqua fames.
 Alter in alterius vultum si lumina figat,
 Territus horribili religione tremis.
 Siue iocus iaciat, seu callida dicta iuuentus,
 Siue hilaris tenera rideat ore puer:
 O palmare scelus, crimenq; piabile clamas,
 Lustrandumq; Vrbem religione putas.
 Phormio de celo solus cecidisse videris,
 Te solum mores asseruisse canunt.
 Neu mens caeca hominū? suspiras Phormio mensas,
 Quiq; gulosus homo es, religiosus homo es.

IN

IN H Y L A M .

L Eui fronte nites, cū pubem excesseris omne.
Nescio quis vultu stat dolus, vngue dolas.

AD NORBANVM.

V Nocte oculo nuper Norbane carbas,
Sed tibi nil Princeps donat, vtroq; cares.

DE PHYLLIDE.

N Onnullam Phyllis de me vult histero verbis,
Dispeream nisi mo Phyllis a labore poris,
Quod verbum non Phylli facis, non audeo verbum
Hiscere. dispeream te usi depereo.

AD AMICVM.

Exporresta palam tranquillas ora sereno,
Pectora clam tacita lege seuerata tenes.
Seria nos granitas est se iactare Catonem,
Serius ille Cato, qui sine teste Cato est.

IN

IN ATTALVM.

HElluo librorum Varro fuit, Attalus alter
Helluo; at ille oculis, Attalus ore vorat.

IN N V P T I A S I V L I I ,
& Isottæ Nugarolæ coniugum.

Errantes captare dolis dum querit amantes,
Insidijsq; potens retia tendit Amor:
Veronæ proceres in vincla tenacia traxit,
Vincola non illa dissoluenda die;
Se tamen implicavit, se seqs; inuoluit ijsdem
Rectibus, inuentor captus ab arte sua est.
Ut captum se vidit Amor, subrisit, & inquit:
Non mibi libertas, haec mihi vincla placent.

DE BORROMEOVRM INSVLA

in Verbanio lacu sita.

Vidimus inuitis florescat ut Insula saxis,
Floribus ut scopulos ars operosa bect:
Vidimus ut variae lauri singantur in aulas,
Vestiat ut muras citrea pompa suos.
Hic nimios soles lauris arcentibus aestas
Frangitur, hic medio frigore vernat hiems.
Et quisquam miretur adhuc, si dicitur hortis
Nec minor Alcinoi, nec minor Hesperidum?

IN

IN STEMMA QVODDAM.

VT video, vanis crinitur frondibus arbos,
Luxuriat baccis arbor omista suis.
Pulchra quidem species; sed nulla est copia frugū,
Sunt oculis, sed non pabula nata gula.
Quām benē vos folijs demonstrat inanibus arbos?
Pictum monstrat opus, quas habeatis opes.

DE TYRSIDE Ē GRÆCO.

IDæum facies te Tyrſi fatetur amorem;
Te tamen hunc oculi sidera bina negant.
Illum oculis posito cæcum velamine labant;
Tu tamen ex oculis spicula mille iacis.
Ut mutetur amor vario dicerimine Tyrſi,
Claude tuos oculos, solue Cupido tuos.

AD JOSEPHVM ARCHINTVM
Senatorem.

NIl nisi grande sonat nomen sapientis Iosepho,
Clamat, io, nomen non nisi grande sophos.
Nam tua, quæ patriam sapientia temperat urbem,
Clamat, io, veteres te superare sophos.
Hoc est magniloquum turbam regnare Sophorum.
Aut Reges totidem moribus esse sophos.
Septenum quondam numerum mirata vetustas,
Incipit octauum te numerare Sophum.

SE-

SEMINARIVM MEDIOLANENSE.

Illa ego, quæ fueram superis gratissima sedes,
 Quid loquor? Immo hodie sū quoq; grata domus.
 Assidue sacri de promō robora catus,
 Qualia Trojanus pectora fudit equus.
 Insubriæ florent nostris cultoribus are,
 Stet me stante fides, meq; cadente cadat.
 Hospita sum Christi studijs, nec inhospita missis,
 Hisce viget pietas, hac pietate vigent.
 Sed male nascenti nomen de semine traxit,
 Nam mea si numères semina, messis ero.

DE IO. BAPTISTA, ET BONIFACIO
Fratribus Saccis.

Lædeos fratres alternam vivere vitam,
 Alternoq; mori funere fama canit.
 Nunc vero Insubrum par inculpabile fratum
 Non iisdem viciibus sentit utrasq; vices.
 Est quoties vna, toties sc vivere uterq;
 Est longe quoties, credit uterq; mori.

DE

DE IOSEPHO RIPAMONTIO,
 & me ipso.

Osor Soffagi se Ripamontius odit,
 Et se Soffagi factus amator, amat.
 Viuet Soffagus, si Ripamontius ipse.
 Viuat, Soffagus, si cadat ille, cadet.
O utinam eterno inngantur fædere, ut vna
 Perfit uterq; dia minera, uterq; mori.

DE CATHARINA CANTONA,
 & Domitilla Triuultia.

In subrides gemina fama super Astra feruntur.
 Inclita quæq; suo nomine, Stirpe sua.
 Altera sidus erat generis dotale Triuulti,
 Altera Cantorum nobile sidus erat.
 Discordes studijs attollit gloria concors,
 Artibus impariles, ingenioq; pares.
 Una virum mores una, est imitata colores,
 Una magis lingua claruit, una manu.
 Hæc velaminiibus velamina vincit Arachnes.
 Illa laboratis fata voluminibus.
 Altera cantando narratur Apolline maior.
 Altera texendo maiore Apelle fuit.
 Sed Calathos confer calamis, velamina eartis,
 Illam homines dices, hanc superare Deos.

IN

IN L A V D E M C A T H A R I N A E
Captonæ.

Hætenus extintos animauit imagine vultus
Sudor Apellæus, Phidiacusq; labor.
Nunc Catharina nouis telas animare figuris
Auctor, & artifici texere tela manu.
Adiures hæc vera geri, nec ficta videri;
Tantum Dedaleæ possidet artis opus.
Si terras mæntitur acu, stant ordine selue,
Rauca sonant fluuij, stagna quieta silent.
Nunc curuas sinuant valles, nuc stamina turgent
Montibus, & cælo proxima saxa vides.
Si fragiles artus formauit, & oſa virorum
Viuere credidimus, credidimusq; loqui.
Stamina ji facies Diuum spirantia monstrant,
Viuent in magnos stamina tota Deos,
Juppiter igne tonat, montanaq; culmina fumant,
Fila vagas rumpunt ingeniosa faces:
Crinitur Phæbus radijs, Mars fulminat armis,
Inuidia Iuno sæuit, amore Venus,
Unde tot inuenit textricibus artibus artes?
Pallade docta fuit, Pallada vel docuit,

Bayerische
Staatsbibliothek
München

D E

DE INSIGNIBVS AVSTRIACIS
 Ad Philippum III. Regem
 Hispaniarum.

Quod tibi cunctarum seruit *Regina volucrū;*
Non equidem temerē quod facit, illa facit.
Illa docet reliquos etiam seruire Tyrannos,
Gestit & imperium spontē subire tuum.

FVNEBRIA IN OBITVM MARIAE
 Austriacæ.

Quenam diuerso submota est cardine Tellus?
Quin float Austriacæ tristia fata domus.
Funerea Bætis damnauit tempora taxo,
Et Tagus atratum condidit amne caput.
Ingemuit toto lachrimosus Rhenus ab antro,
Qui dominæ sacros lambuit ante pedes,
Fleuit mæstus Arar, mæstæ fleuere Pyrennes,
Et lachrimis tepuit Belgica Terra suis;
Ipse manu vitream deiecit Tiberis vnam,
Ipse sibi virides proscidit vngue genas.
Flet regio discors, tamen est concordia fletus,
Nam putat ereptam gens sibi quæq; Deam.

DE EADEM.

AVstriadum si vis tumulos accēdere Regum
Hospes, ubi Mariæ molliter ossa cubant;
Hic nihil borrescas tremefactus imagine mortis,
Aspicies pompam, nunc ubi funus habes.
Siste parum tumulo vestigia, siste, viator,
Clamabis, templum est, urnula nuper erat.

DE EADEM.

CÆsarcos inter tumulos dam saxeæ moles
Austriacæ matris claudere membra parat;
Exilit augustum funesto è marmore corpus
Indignans terra deteriore tegi.
Quin animæ scilicet fugientis ad Astra volasset,
In vetitum niti si potuisset iter.
Et quod Virgineos imitari assueuerat artus,
Credidit hoc etiam posse imitando sequi.
Quis neget in cælum Mariam cum corpore vectâ?
Altera si cælo sic propè vecta fuit.

DE EADEM.

A Vstriadum fecunda parens is talis Olympo,
 Mirari ut possit te quoq; dia parens.
 Proxima si qua foret titulis, tu proxima tantum;
 Si qua foret similis, tu similata fores.
 Emula virtutum viuebas, emula vita,
 Alterutri Mariae nobile nomen erat,
 Utraq; Calicolis gratissima, pauit vtramq;
 Idem amor, atq; eadem gratia, numen idem.
 Nunc cum iungantur geminę super aethera matres,
 Una Dea tantum sit minor, una Deo,

DE EADEM.

V Idit ut Austriacam vita decedere matrem,
 Jamq; sepulcrales irrubuisse faces;
 Ipse manu sceptrum fregit regnator fibrum,
 Saeuit inq. suas Margaris ipsa comas.
 Barbaricos etiam rrges, Indosq; Scythasq;
 Augustos obitus exululasse ferunt.
 Nullum tot lachrymis funus memor extulit orbis,
 Hoc neq; , si cuperet, plus lacrimare potest.

DE

DE INFANTE REGIO.
Galliarum.

Mensibus exoritur bisquinis regia proles
Sape è materno rumpere visa sinu:
Sed pauida Lucina manu tremefacta refugit,
Martem alium nasci vidit, & extinxit.

DE INFANTE REGIO.
Hispaniarum.

AUstriacum dum fessa parit Regina nepotem;
Vixq; laborantes sustinet agra sinus:
Regali festinat opem Lucina cubili,
Cumq; suum puero sensit adesse diem
Soluo, Dea exclamat, tantosq; enitere partus,
An fuit Alcida non fatis una tuo?
Iam si ceruicem genitor subduceret Atlas,
Tutus in illius vertice Mundus erit.

DE TARQVINIO.

IN subres quis nunc ridere audebit edaces?
Tarquinius probrum sobrius omne vorat.

AD EVNDEM.

A spicis ut verni terra pandantur honores,
Aspicis ut totis seruiat aquor aquis.
 Ipse tibi Oceanus paret famulantibus vndis,
Terraq; dat census ingeniosa suos.
 Parturit hæc roseis vernantia lilia calthis,
Parturit & croccis calthula mixta rosis.
 Ille tibi exspumat fuluis cunabula gemmis,
Oceani properant aurea texta nurus.
 Forsitan & famulus stellas tibi mitteret aether,
Natura in terras sed levius ire negat.

IN BALBVM.

Dym tu liber eras, lingua fera vincla tenebas,
Hærebantq; tuis aspera verba labris:
 At cum capisti totis seruire dicibus,
In socios liber libera verba iacis.
 Quid tibi pro meritis implorem numina tantis?
Sors libertatem reddit amica tibi.

AD

AD LVDOVICVM FVOCHERVM.

DVm Venus in nostris vestigia poneret oris,
 Gestut aspectum nocta repente tuum,
 Gestut, & facie rubefacta immobilis habuit,
 Hac ipsa facie, qua cadit ira Deum.
 Meq; ait, ab simili Ludouicus imagine ludit;
 Talis in Ascanij gloria fronte fuit.
 Sic oculos, sic ille pedes, gressumq; ferebat,
 Sic puer in uolucri Sidonis ibat equo.
 Ascanij fac te Ludouice assumere nomen,
 Omne tuo ludes ingenio ingenium.

IN ANTONII MELCHIORIS
Epitalamium.

A Nte nouē Diuas Parnassi in vertice Phœbus
 Juſſerat Antoni carmina docta legi.
 Mirata ſtupuere Dea mirabile carmen,
 Et tacitus tacita Cynthias aure bibit.
 Tum verò unanimis conclamauere forores,
 Tergeminò nunc eſt addita Musa choro.

IN VINCENTII GALEI
Grammaticen.

IN subræ pubes veteris quondam æmula Roma
 Ut prodire recens vidit, & hausit opus,
 Derisit latiæ numerosa volumina linguae,
 Si quibus instruitur prima iuventa loqui.
 Tantus bonos fandi, latiarum ea gratia legum,
 Splendescit ranta nobilis arte liber,
 Hæc noua miratur liber ipse arcana loquendi,
 Miratur proprias ambitiosus opes.
 Hinc tibi si cordi Romana est gloria linguae,
 A Gallis debes discere Roma loqui.

DE ARCIMBOLDI GYMNASIO.

Hic vbi magnanimi circumspicis Arcimboldi
 Atria, & Insubri feruere pube domum:
 Panduntur profugis gratissima limina Musis,
 Ingenuisq; frequens artibus Hospitium.
 Nunc vbi præclaros Insubrum à stirpe Nepotes
 Instruit in media nobilis arte domus;
 Ante fuit nulla teclum laudabile fama,
 Obscurisq; fuit nominis ante locus.
 Vidisset squallere situ, sordescere latè
 Omnia, Palladius nunc ubi spirat bonus.
 Gaudete Insubres, Graiorum gloria vestra est.
 Gaudete o Gray, vestra fit Insubria.

D E S C I P I O N E A C E L L A ,
& Bernardino à Sessa Amicorum,
celeberrimis :

VN amnes socio spettantur carmine vates,
 Ambo pares cantu, laudibus ambo pares.
 Vnum peccoribus iurasses esse duobus,
 Velle erat alterutrum, nolle erat alterutrum.
 Talis erat Pyladæ, dum Rex exquirit Orestem,
 Dum Pyladem exquirit talis Orestis amor.
 Viuite concordi felices carmine Vates,
 Idem cum sitis, carmen hiatis idem:
 Viuite concordes felici carmine Vates,
 Vnum cum sitis, laus manet una duos.

G E M I N I F R A T R E S
 sacris admoti.

VT triplici triples violas imitatur amictus,
 Annos dñm variat frater yterq; suos?
 Candidus in violis est enascentibus albor,
 Fratribus & teneris candida vestis erat:
 Lutheus in violis est pubescentibus ardor,
 Lutheola fulsit puber uterq; toga.
 Purpureus violis est canescenscentibus ignis:
 Purpureum cinget canus yterq; caput:
 Hos tribus in uigilis tres pingit terra colores;
 Tres fratre in gemino pingere Roma parat.

AD

AD IGNATIVM ALBANVM.

Ignati dum multus hias de pectore carmen,
I Quale parens Vatum temperat aure Deus:
Perstrinxit fraternus amor tibi pectus, ut vltro
Me numeris velles inseruisse tuis.
Forsitan hęc tecum, si te soſſage libellis
Sors negat ylla tuis viuere, viue meis.
Hoc in amicorum signari dicitur albo,
Tollitur Albano carmine nigra dies.
I, modo Pollucem iacta mentita vetustas?
Hoc redimi Pollux se quoq; fratre velit.

IN ORBILIVM.

Orbitius queritur cur illum funditus odi,
Qui me nec tenui forte pupugit acu.
Me nunquam offendit, tamen illum funditus odi,
Intueor vultus illius, & Stomachor.
Aeger inops quondam patria tellure recessit,
Nescio qua locuples arte repente fuit.
Grammaticos vates odit cane peius, & angue,
Hac odij tantum causa putanda mei.

DE A F R I.

Tinsor Afri tondere cutim dum sudat obesam,
Venales setas colligat, Nulla monet.

TVMVLVS HENRICI III.

Gallorum Regis.

Gallorū iacet hic Regnator, & vltor auorū
 Hostica qui parua contudit arma manu.
 Et vario armorum permiscens Regna tumultu
 Insolitis calum terruit omne minis ;
 Quin etiam imperij fines proferret ad Indos,
 Dextera ni victrix morte repressa foret.
 Quisquis es infensus cineri procul effuge bustum
 Henrici , cinis bic vel tibi bella feret .

HENRICVS III. FRANCORVM REX.

Hesperias qui iā duplices hoc pectore frangens
 Inuito rapui Gallica sceptra Ioue ,
 Quiq; tot hostiles nimbas, belliq; procellas
 Exigua potui sustinuisse manu ;
 Qui modo concusi magnis terroribus Alpes ,
 Unius occubus. victima casam manu .
 Non Italus , non fortis Iber , sed perdere Regem
 Gallorum Galli dextera sola potest .

DE ME IPSO.

SOffagus Federice tuum ius impiger hausit,
 Ergo tui posthac non nisi iuris erit .

AD

A D B E R N A R D V M
Confalonerium.

ERgo tuum vatem patiere occumbere leto?
Ecce, Vir Magne, feres, qui potes unus, opem?
Quem toties leti rapuisti e faucibus atris,
Oppressum morbo destituisse potes?
Sum tua preda, tuum victa de morte trophyum;
Si peream, perireat gloria magna tui.
Seruari quae parta semel vittoria debet,
Laurea de domita morte tenenda tibi est.

A D I O . B A P T I S T A M
Vicecomitem Senatorem.

VEnabat toto nequitquam Helicone lepores,
Quos pro xeniolis Vir tibi magne darem,
Cum miserata mei venatrix Delia, dixit,
Si non fratri habes dona, sororis habe.
Nec mora donauit leporem per denia captum;
Pro lepido versu mittitur ergo lepus.

DE

DE INVIDIA.

Non est inuidia magis execrabile monstrum,
Hoc tamen vsq; boni pessima pestis habet.
Nam quemcumq; tenet, panis hunc torquet acerbis,
Et vitium vitio conterit ipsa suo.
Vtrix ipsa sui est, seseq; ulciscitur ipsam,
Pena nec inuidia tristior inuidia est.

AD IACOBVM VALERIVM.

Cur non grandiloquum ferat etas nostra Ma-
ronem,
Queris? Cesaribus cura Maronis erat.
Indocto non lauta gregi tum cena dabatur,
Cesareis vates accubuere toris.
Optima mensarum vorat hic, mihi pessima ponunt.
Et vis ieiuna carmina voce tonem?
Ecce biba lymphas, lymphatur at ille Falerno,
Lymphari nescit numine potor aquæ.
Cesareas sere nunc animas, mox surgere priscos
Aspicies vates, ut seritur metitur.

AL-

110 Epigrammatum.

ALTER SCÆVOLA.

Ter felix anima, & cōtemptrix mortis acerba
E superis rides qui tua fata plagi,
Insubria tu triste iugum ceruicibus arces,
Nostraq; de pellis funera morte tua.
Quin tibi Terrarum pro libertate cadent
Est tibi Terrarum debita tota salus.
Vis inimica tuos quamuis nunc dissipet artus,
Te tamen in propria Iuppiter arce locat.
Spargantur cælo, tumulo non ossa tegantur,
Non poterunt tumulo nobiliore tegi.

DE EODEM.

Qualiter Hetruscitentoria ad intima Regis
Mutius errantem torruit igne manum.
Hæc ita regali commissa cæde triumphans
Dextera supposito concidit igne pari.
Regnabant sævi digitis stillantibus ignes,
Usq; lacertorum dum cecidere tori.
Illa videbatur populanti gliscere flamma,
Irritare faces, interituq; frui.
Hæc quoq; Romanæ si falleret æmula dextræ,
Se iaceret medijs dextera sponte focis.

AD

Liber Tertius.

III

AD PETRVM TOLETVM Orosum Mediolani præfectum.

IN subriæ custos, & Iberi gloria regni,
Te veterum scriptis regia plena vocat.
Musarum dominum par est inuisere musas,
Imperij pars hæc est obeunda tibi.
Te prisci agnoscenr numeroſa volumina cīues,
Vulgus & assuetum vel sine voce loqui.
Te circumſtabunt denſo pro milite vates,
Exspectet nutus pagina prompta tuos.
Ante tuos tentat moles procurrere vultus,
Sed natura loco cedere saxa negat.

A D E V N D E M.

Musarum dum Petre paras inuisere sedes,
Phæbus an alter adeſt rex Heliconis, ait.
Latentur muri conspecto Præſide tanto,
Ulteriusq; loci non ego præſes ero.
Sed venias Princeps, licet indignetur Apollo,
Te ſubeunte domum Phæbus abeſſe nequit.

I N I D A M .

VTVarro videatur alter Idas
Mensis affidet, abditur popinis,
Totis noctibus helluatur Idas.

AD

AD MATHEVM VALERIVM.

A Ger, inops vates dum Phæbū in vota fatigis,
 Ut valeam cantu, viribus ut valeam;
 Ipse tibi præsta, mea cura, Valerius adsit,
 Hic melior nostro numine Phæbus, ait,
 Te Phæbi exaurire docet promissa Valeri,
 Non aliter valeam carmine, nec valeam.

DE EADEM.

M Ercurium quondam eloquij dixere parentes,
 Arguit eloquij te tua lingua patrem:
 Et veteres dixere Iouem, cum sponte iuaret,
 Et pariter clamant te benefacta Iouem.
 Si tua spectetur facundæ gloria linguae,
 Mercurius fueris, qui Iouis in star eras.
 Si largæ benefacta manus, qui nomine dignus
 Mercurij fueras, Juppiter alter eris.
 Mercurius tua verba quidem laudauerit vltro,
 Ipse tuas laudet Iuppiter vltro manus.

AD

AD FRANCISCVM CASTRIVM.

INferane superum turbarent monstra quietem.
Nudaq; vestiret lator aru seges:
Auspice Mercurio nupsit Iuno infera Diti,
Tertius à magno qui Ioue frater erat.
Auspicio Francisce tuis nunc altera Iuno,
Et thalamos fratrum tertius alter init.
Hinc seruata domus tantum tibi debet, ut olim
Mercurio magni debuit aula Iouis.

AD EVNDEM.

O Regum soboles regum gratissima regi.
Delicia Hesperia gentis, & orbis amore;
Mundus ut in tanta tutus ceruice recumbat,
Ut flet consilijs regia fulta tuis.
Austriaca ut regnēt aquila maioribus alie.
Eo & norunt, Hesperiaq; plaga.
Iam terra contenta fuit, nunc atberere claudi.
Fama indignatur laudibus aucta tuis.

M A D D A E V N D E M .

LV sitanorum sanguis de sanguine regum,
Qui rerum domini tot numerantur avi,
Cui centum trabeæ, centum gentilia sceptra,
Cui totam irradiat multa tiara domum,
Et spolia, & currus, & raptæ ex hostiæ trophyæ,
Armaq; Maurorum tinctæ cruento Ducum:
Tot decorum seriem diuino in pectore seruas.
Vixit in hoc vultu turba superstes auum:
Quid mortem extinxisse inuat tot lumina Regum?
Vixit in hoc vultu turba superstes auum.
Maiores in fronte tua spirare videntur,
Omnis in hoc vultu regius exstat bonos.

AD EVNDEM.

VOx qui Francisce tui, cui poneret iras
Cum trifido in terras Iuppiter igne furit:
Quæ surdas tempestates, surdasq; procellas,
Et tumidum iratis temperet æquor aquis:
Quam prius attonito stupuit pater Adria fluctu,
Et mutos iussit distere verba greges:
Ad quam bacchantes visi mitescere venti,
Et sterni ante pedes blandior vnda maris.
Nunc stupet orantem mutato gurgite Tibris,
Auctus enim lingue nectarè purus abit.
Regia maiestas se non Hispana loquitam,
Non alias meminit nobis liore sono.
Quid regnare paras Hispana potentia bello?
Vnica vox domitrix totius orbis erit.

IN

IN ORATIONEM COSMI BINDII.

Cingere virginas vestes, atq; illa zona
 Virginei tantum mos fuit ante ebori.
 Carolus vt nituit sexnati flore pudoris,
 Quæ cinxere latus cingula casta probant.
 Detulit hæc Patriæ commendans Cosmus in Urbe,
 Coniunctamq; sacro fune pudicitiam.
 Fortunatis ambo, funisq; & lingua loquentis,
 Tu quia digna refers, tu quia dignus eras.

AD LDOVICVM SEPTALAM.

SObagus Septala tuus nunc interit, orto
 Inuisas agrum sole, cadente cadet.
 Te viso Elysias inuisam lætior umbras,
 Te viso vitam non moror ulterius.
 Testis apud Manes meritorum magna tuorum
 Umbra ferar, taceat nec tamen illa cinis.

IN P A V L V M.

CUr dono fatuas amice versus,
 Atq; vnas fatuas mihi dedisti?
 Si me perdere Paule cogitabas,
 Non unum fuerat satis venenum?

116 Epigrammatum.

AD FELICEM OSIVM.

O Si sortitus felici è sidere nomen;
Dotane cum musis otia dexter agis?
Tu fortunatus diuini carminis ales;
Et tibi nascenti dexter Apollo fuit.
Me miserum infausta damnauit Aquarius vni
Astræq; me tenuo tenua tulere die.
Heu, ratum varijs iunguntur tempora fatis;
Sed vario est natis sidere mens eadem.
Nec nos vnanimes suprema abiunxerit hora,
Quamvis corius ego, tu videaris olor.

AD E V N D E M.

O Felix operum iuuenis, quo vate superbit:
Insubrias & Latium provocat omne vetus:
Illa tuis numeris felicior exit in auras,
Vnde minus felix Attica fertur humus.
Nec tantum scese tollit Verona Catullo,
Blanditurq; minus Bilbilis ipsa fabi.
Sic paribus quondam studijs clamabere felix
Hac Patria Ciniis, Patria ciue suo.

I N

IN CAROLI VICE COMITIS.
Obitum.

Vix tibi prima lanunigine vertitur etas,
Proh dolor, & saeo stratus ab hoste cadis.
Scilicet bortatrix animosi gloria leti
Suasit, ut in medios strinxeris arma globos.
Non tanto capiti, potuisti parcere ferrum?
Nec rabiem rosci leniit oris hanas?
Quod non disiliuit sexcenta in fragmina mucro
In gemit, auctori paruit ille suo.

ALIVD.

Hecce vicecomes properasti ad funera?
quos heu,
Quos tua singultus fata sinistra cident?
Tristibus urgetur lachrimis gentile sepulcrum;
Sed tristes lachrimas marmora surda bibunt.
Non exorato Genitor sub limine leti
Veritur, inq; tuo funere funus amat.
Te dolet extincto vitam producere, quamuis
Disimulet siccis aspera vota genis.
An tua maturo Genitori, ut cederet etas?
Occidis? At leto concidit ille tuo.

DE CAUSA INTERITVS EIVSDEM.

Dum miser exigitur duro de limite mortis
Balthasar in aīsum iassus obire diem?
Ab scelus; immito violenti Cirole ferro,
Nec licet ultrici stringere relamant.
Non secus exspirat formosi grata floris,
Quem metit immitti nūtia falce manus.
Hæc fuit Eumenidum stimulatrix ira sororum,
Ipse odys, ipsæ turbam ucuere minis.
Quis furor est mastos post fatalaces remanes?
Funestant ipsos tartara mota Deos.

J N I O . B A P T I S T Æ V E R T V Æ
opusculum de retardanda morte

Plaudite mortales, qui non contemnit artus,
En opus humana manus habetis ope.
Conqueritur vulgus non crescere Pluto silentum,
Se stipe fraudari congettis ipse Charon:
Judicium cœfare fremit Rhadamanthus,
Deijcit indignans triste vacare forum.
Imperium minui aspiciens mors, hei mihi, clamat,
Hoc operis prodit mortis in exitiam:
Quaq; sua vi cuncta potest extinguererum,
Nulla operi tanto mors nocuisse potest.

A D
G A B R I E L E M
M A S S A R O L A M
A B B A T E M
C I S T E R C I E N S E M.

V E M tibi libellum, Massarola,
promiseram, debere diutius no-
lui, ne vel negligere tua merita
viderer, quibus affici me planè
sentio, vel fidem meam, quā tibi
obligatam sine flagitio deterere non possum.
Nuper enim tanta me humanitate complexus
es, ut quantus, quantus sum, in aere tuo esse
me censem, nec soluendo sim, etiam si Crassi
fortunas in me fortuna conferret, easq; in-
sinum istum tuum regererem Latinis, & At-
ticis munditijs, atq; omni veteri urbanitate,

H 4 ple-

pleniissimum. Hæret animo, semperq; hæret
bit ille dies, cum acciti Iosephus Ripamotius,
Philippus Albertinus, & ego in Lubusbanum
istud tua rheda deuicti sumus, ac vultu ritu tuu
vsurpauimus, cuius videndi desiderio teneba-
mur. Vidimus, qualem mente præceperamus,
& ex ipso aspectu, ac congresu, tantu, volupta-
tis-hastimus, vt non diem elabessemus, sed elapsum
esse sentiremus. Obuersatur adhuc animo
tua illa huminitas, cum obuijs ylnis verien-
tes exciperes, cum meipsum amplexatus sua-
uissime de mea imbecillitate quiritarere, nec
spacia tantum confidere nobiscum, sed va-
rios sermones de re litteraria instituere veiles,
nobisq; magnificenter, atq; amantissimis
verbis amorem, coniunctionem, studium in-
nos tuum prolixè ostenderes. Pro quibus om-
nibus animum hunc accipe, & holce versicu-
los illius testes minimè luculentos, sed tamen
non inuenustos. Quod si carpent Critici, ho-
mines nigro liuore suffusi, vae illis. Cum enim
miranda Herorum facinora, aut Tragicos Ty-
rannorum easus canere aggrediar, ita canam,
vt eos liuoris sui fortasse pænitentiat. Tu inter-
rea pro tua magnitudine animi, tuaq; in me
benevolentia hæc qualiacumq; tueberes.

BENEDICTI
SOCIA CI
AMBROSIANI COLLEGII
DOCTORIS.

Epigrammatum Liber IIII.

AD FEDERICVM
Borromæum.

Floquij Federice parens, vox autem
secli,
Dum verba Insubribus, latteas
verba, facis:
Non adeo Arpinæ mirantur flumi-
na lingue,
Aptaq; Sirenum verbatenere rates.
Emula Romana virtutis, & emula morum
Vrbs, ait; exultans altera Roma fui;
Eloquij nunc quando parens mihi contigit alter,
altera Roma vocer, dum Federicus erit.

AD

11

A D E V N D E M.

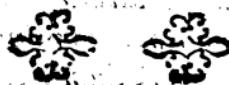
Nec Sossagiolo Princeps largiris agellum,
Nec Ripamontiolo, dignus vterq; tamen:
Quas alijs dederis venturum nesciet auum,
Quas dederis nobis, fama loquetur opes.

A D A M I C V M.

Acipio superum certantia munera mensis,
Seu Phæbi spectem munera seu Bromi;
Sed non accipio præconia debita Diuis,
In me quæ plena congeris usq; manu.
Non tales viuas Bromiis, nec castinæ Phæbus
Donarint magno natus vterq; Ioue.
Sed sitis viuarum cum sit mihi nausealaudum,
Phæbc moues s̄thomacum, tu mihi Bacche gulā.

AD IO. BAPTISTAM SILVATICVM.

Soffagus tuus ille, tuus contabuit, & iam
Inuadit sœua mors mea colla manu.
Si morbus tamen est ullis medicabilis herbis,
Asclepi propera sanguis, & affer opem.
Inuisam viuo vitam Siluatice, tu, ne
In tumulum abripiar, me tumulo eripias.

IN

IN ANGVERIANVM.

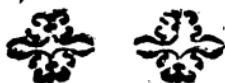
Angueriane tuō dum tollor ad athera cantu,
Horribil i morbo pallidus erubui.
Non tantum erubui laudes, quas congeris vltro,
Erubui versus Augueriane tuos.

DE VILLA GROPELLIANA.

Vidimus d Princeps vicina palatia celo,
Abdua precipiti qua pede saxa rotat,
Arboreasq; et latantes nomine turbas,
Et gauisa tua crescere poma manu.
Emula sunt domini nascentia sidera florunt,
Aurea sunt mores mala imitata tuos:
Ingenio domini certant vernantia rura,
Emulaq; eloquij dedala vernal humus.
Sed populabit hiems terra felicis honores:
Hanc Federice adeas, hispida vernet hiems.

AD PHILIPPVM ALBERTINVM.

Albertine tuos ita sum miratus fambos,
Ut nil præcrea cernere discipiam.
Et quando in terris nihil est diuinius, abdas
Mors oculos, in me sit mora nulla, meos.

VI

DE

D E M V L A B V S T L E C T I C A E I V N C T I S,
 qua Philippus Albertinus, & auctor iussu Federici
 Cardinalis in Gropellianam villam recupe-
 randæ valetudinis gratia denuo sunt.

D'm superi trepidant calo titubantes Quirites,
 Iuppiter ethereas fulto. Atlanta domos.
 Vatibus ægrotis geminos Federicus Atlantas
 . Supposuit, summi vera propago! Ibunt. 2. II
 Inuideat Federice tibi iam regia cali,
 Nam gemino eati regla Atlanta caret.

A D P H O E B U M.

Hiberni me ludit abhuc iniuria cali
 Quassanturq; noua membra penusta gelu.
 Quid veros afferre dies cunctaris ad palla?
 Quin inimicam biemem tartare ad ima fuggit?
 Ni te iusta mouet miseri querimonia vatis,
 Lençum-vates pronus adibo Deum,
 Ut lucem nunquam adducas mihi Phæbe, percanni,
 Dum tibi sit Bacchi copia, luce fruari.

IN

IN MALVM POETAM.

CArminis artificem sese commendat Amilcar
Artificem potes hunc dicere carnificem.
Natura inuita carmen molitur ineptus,
Naturam ritu carnificis perimit:
Sic parricide multari criminis debet,
Si natura parens est ingulata parens;
Quin & sacrilogi pœnis damnatur oportet:
Si Genius Deus est, strangulat ille Deum.

IN AFRICVM.

AFrice quæ scribis pueriq; senesq; loquuntur;
Africe nemo audet sed tua facta loqui.

IN EVNDEM.

ARchilochum pulset cū ter millesimus annus,
Africe miraris non tacuisse senem?

IN CREMETEM.

CRimina dissimulas nati, natumq; fateris:
Et Pater es Cremes pessime, nec Pater es.

DE VULCANO, ET AMORE.

CVm nato recubbat genitor Vulcanus amore:
Nunc paria ut facias, rectia pone Venus.

AD

AD PETRVM CANTONVM.

Affulsit Cantone dies, qua Christus in auras
 Prodijt, & nostro vagijs ore Deus.
 Cuncta domus nascente Dco vestita corymbis
 Ridet, & aeterna limina fronde virent.
 Missilibus pueri donis mittuntur onusti.
 Mutuaq; antiquo xenia mons ferunt.
 Quid donem Cantone tibi? mihi carmina tantum
 Suppeditat Phœbus, carmina vatis opes.
 Accipe vatis opes; ferro absumentur, & igni
 Regales gaze, non Heliconis opes.

A D E V N D E M.

Hesterna Cantone die, dum forte rigerem,
 Pollicitus fueras Cretica vina mihi,
 Nunc vero horridulus brumali frigore typhates,
 Ulterius brumæ vim tolerare nequit;
 Diriguit sanguis, per te Cantone calefacit;
 Tu fugientem animam sistere, Amice, poscas.
 In me sauit hiems; sed si Cantone Lyæi
 Mitia vina dabis, sit mihi mitis hiems.

I N D E L T A M.

Ipsa tibi ignotus, quis credat? debeo cantum,
 Quantum vix ipsi debeo Delta Deg.
 Scriptorum quendam miseret dum Delta tuorum,
 Bilem atram ridens profinus euomus.

IN

M V N I A V A R V M.

Tecum quicunq; tenes & littora, & Urbem,
Deutes, moueo, limen Agrestiadum.
Hac alium Plutona tenet tristissima sedes:
Conspecto longe limine nudus eris.

I N A G R E S T I V M.

Tam fandi pugnare manu, quā scribere pugnas
Romani fertur sanguinis esse decus.
Romanus ciuis laudetur Agrestius olim;
Nam geminam palmam feruidus arripuit.
Vt res egregia scribat sit pagina testis,
Egregie ut faciat, testis es Archiloche.

A D E R I C I V M P U T E A N V M.

Me licet instantis versautem in limine leti
Admonet extremum terror adesse diem,
Et me vicina pallentem morte fatigat
Obluctantem animam detenuisse labor:
Non possum Puteane tibi non mutua verba
Reddere supremo deficiente sono.
Demissos in cælum oculos attollere conor,
Incœpit quos iam claudere dura quies;
Ferrea vincla ligant fauces, vox clauditur intas,
Inuitatecum sed quoq, morte loquar.

AD

AD IO. BAPTISTAM SACCVM.

Sacce mihi superum certantia munera mēnsis
Indulges, Bromij munera grata Dei.
His ego maneribus produco stamina vītæ,
Discutio morbum Persephoneq; manus,
Sic quem perdidērāt medicatis pharmaca succis,
Længi seruant dulcia dona Patriæ.
Jam valeant succi herbarum, potusq; medentum,
Me meliore mero seruat Apollo meus.

AD EVNDEM.

Diuiinos Bacchi latices audīssimus hausi,
Vnde mihi grato pectora melle madent,
Diuiinas & litterulas audīssimas hausi,
Vnde omnis penitus cessit amarities.
Ambigimus maior manauerit vnde voluptas,
Sic tua contendunt dulcia verba mero.
Non alio sermone loqui cælestia iurem
Numina, non alio nectare posse frui.
Munere quo gemino siam immortalis, oportet
Et Bacchi. & linguae nectare sacce beer.

I N A V R E A F E D E R I C I
Cardinalis volumina

Vos ò mellifera precor volucres,
Quæ per rosida prata conuolatis,
Per dulces violas, thymumq; dulcem,
Quæ veris legitis suave nectar;
Nos ciues adcolaboriosi,
Prædones redolentium rosarum,
Rorantis bibula acris cohantes:
Vos ò mellifera precor volucres,
Secretæ Federici adite sedes,
Sedes Pieridum choris amicas,
Sedes nec superis inhospitales.
Si vos tanta tenet cupidus florum,
Si vos tanta tenet cupidus roris;
Hic raro aureoli madant libelli,
Vernant floribus aurei libelli.
Hic vos carpite flosculos recentes,
Hic ver fugite, copiamq; roris,
Hic vos melliferam domum potestis
Vobis figere, nobilesq; vobis
Constipare fauos, replere cellas
Regum porticibus beatiores,
Quin & si cupitis probæ videri,
Si cantus memores Maroniani,
Prome deside, pessimoq; Vatum.
Musarum precor optimo parenti
Grates reddite blandulis susurris,
At Musis animas iniquigres,

Quæ

130 Epigrammatum.

Quæ non innocuos amant poetas,

Quæ non pierib^t amant leporcs,

Quæ non Antonias amant sorores

Vestrīs figite spiculis acutis.

IN PAVLVM COGNOMENTO.

Rusticum.

INcidit in temere errantes dum forte poetar,
Alpibus horrescit Rusticus horridior.
Scilicet hospitium siccus perquirere patet
Credidit, & toto pectore diriguit.
Verba requirebant tantum ciabas varces;
Sed non ciuilis Rusticus esse posset.

IN E V N D E M.

Auspicor occurrēns salve, vale Rusticus,
inquit.
Rusticus auspiciūm pante, an hospitium?

DE CARDINALI BORROMAEO,
& Leonardo Pittore.

Dum caput exspirans pittor Leonarde reclinas,
Gallorum dominus brachia supposuit.
Ecce tuas tabulas Federicus seruat ab aeo,
Hic mentis cunctos, corporis ille fuit.

AD

ADICASARE M BVR RVM.

Mercarius si Burre foro, cui farta tenetur,
Quijs habet Diuum nuncia virgamanis.
Iam tua letæ pressissim lumina somno,
Et tua deplessim dolia plena mero;
Sed potius vellem hanc cytharam subducere furto,
Hanc cytharam Phabum qua superare potes:
Quin ego tunc falsum geminis accingor alis,
Et mettem mensis accusuisse mis:
Nunc prohibent effero nimis vestigia testis:
Inuitis nivibus sed tuus hospes ero,
Hospes ero dum Burre tuus, tecumq; morabor,
Non ero Mercurius, Mercurialis ero.

AD HIERONYMVM BOSSIVM.

Ticinus nostre certabat laudibus Urbis,
Laudibus armorum laudibus ingenij,
Ostentabat enim veterum sceptræ inclyta Regum,
Multaq; doctorum scripta legenda Virum;
Ast ubi Ticino nostram migravit in Urbem.
Bossius, in laudes destitit ire suas.
Urbs non ingenij fuerat qua vitta, nec armis,
Vincitur infelix ciue relitta suo.

AD EVNDEM BOSSIVM.

Tincine ocella fluminum, Tadi frater,
 Estu domari uestius, parens glaucæ.
 Eternus vnda, Naiadumq; glaucrum:
 Qui natus altis Alpium iugis vnum
 Profers ab altis Alpium caput ripis,
 Max spuma inter lapsus arua Verbani
 Ex hospitalis alveo alveo lacus exis.
 Magno fragore concavas replens valles:
 Hinc excavato ductus alveo in planum
 Celsus laboras tangere Insubrum muros.
 Largitor unde volueris tamen recta
 Maiore aquarum mole, præpoti cursu
 Metitus urbem, sceptra qua prius gessit,
 Felixq; nomen nomine à tuo ducit.
 Hinc ponte vittus lucidas vehis vndas,
 Refersq; vultus fontis instar illimis,
 Imoq; arenas detegis tuas fundo,
 Et quicquid imo conditur sinu prodis
 Lamna prior cristallina, prior vitro.
 Cur non saporem pristinum refers lactis?
 Agnosco et effat Bossius loquitecum.

AD

AD AMICVM.

Quīmē vir forese pares cum munere mores.
 Inter aues perdix optima venit anis.
 Cum perdice tua nō stro memorabere canta,
 Cum perdice tua vel super astra volas.
 Ipse Sacerdotum mibi Princeps, illa volantum:
 Delicia Patrie diceris, illa dapum.

ABDVA.

Abdua vicinis immanior Alpibus ortus
 It, Federice, tuam mitior ante dōnum.
 Sic qui Rhatorum violens ē finibus exit,
 Hic tua submissis culmina lambit aquis.
 Nec mores Federice tuos fñsubria discat?
 A tante metus Abdua dicit Hero.

AD PHILIP PV M ALBERTINVM
 vt Archilochum suum quamprimum edat.

QVin gentem obscuram famoso carmine claras?
 Inuisumq; simis quemq; videre genus?
 Diffugient culpe conspecto carmine, & ipsa
 Crimina non solito pallidiora metu.
 Hoc vouet Archilochus secum letatus, & inquis,
 Jurabor vere redditus Archilochus.

DE BREVITATE HUMANA VITÆ.

Quid fragiles artus, moribundæq; membra for-
 uamus & nos et valde diligitur auctoritas
 Præcipit nosq; aspera fata dies.
 Heu genus infelix, corniculus prostrabit anum,
 Ast bonivimus sepe est ultima prima dies.
 Heu genus infelix: vincit tris facula ceruns,
 Nostra simul cœpit surgere, vita cadit.
 Heu genus infelix: senium retus exuit anguis,
 At simul affulgit nostra iuventa, fugit.
 Sic torrens, sic iela volant, sic submersa currant,
 Mars est mortali vivere, vita mori.

A D A M I C V M.

Vidimus Hyblæa condita cydonie mellæ.
 Carminaq; Hybleis proximiora fauis,
 Altera ieiunum permulcet dona palatum,
 Qbletant oculos altera dona meos.
 Illa mihi validas reddunt in pristina vires,
 Hisce acies mentis fessa refecta fuit.
 Est hominis validas in pristina reddere vires,
 Immortalens animam restituisse Dei est.

INNATILLA M.

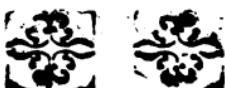
A Ttila purpureos demens ostentat amictus;
 Natio credens murice membra tegi:
 Arcanus rubor est, rubor hic diuinitus ardet.
 Erubuit uestis, quod scelus omnino negat.

DE D'ORILA FVRE.

I Nuasit Dorilam moriturum tertia febris;
 In truncum infamem qui breui agendum erat;
 Tum verò illudens moriturum falsus Iolas,
 Certe eludetur tertia febris, ait.

AD PETRVM CANTONVN.

P Etre tibi auspicijs melioribus ominor annum.
 Nec vatis current omnia vana tui.
 Te merita orbari trabea, meritaq; curuli
 Sol dolet indignans, conscius ille tui est.
 Fascibus absq; tuis menses extendere cursum.
 Annus inire gemit fascibus absq; tuis,
 Vestigare voulent vltro tua limina fasces,
 Et trabea hos humeros optae obire tuos.
 Iustitia ex alto tantum se spectat, ab alto
 Cedere Diva negat, tu nisi iura dabis.

DE FVRE SVSPENDENDO.

ALlus irrorant socij dum pocula fontis,
Qui laqueo infami colla datus erat;
Disflauit spumam, mox admirantibus, infis;
Hac gignuebis calculus arte potest.

. DE NAEVOLO.

DVM miser ad letū rapēretur. N euolus, inquit;
Heū cur molle lapis non mihi sternit iter?

AD ANDREAM MENRIQVIM.
Marchionem.

MEnriqui Regum manifestus sanguis Iborum,
Consilijs cuius non labat Imperium,
Præsidij cuius nondum celastia Musa
Numinas nec virtus præsca relinquit humum;
Crudelis iamdudum odios crudelibus hostis
Heū meus accepit vulnera sua Pater;
Impunitus adhuc tota tamen Urbe vagatur;
Supplicium sceleris nec panet ille sui;
Per Musas, quibus hospitium fugientibus offers;
Perq. tuum Phæbo nomen amabilius;
Perq; os istud, apis cui non certauerit Hyblas;
Hostis hic insultet ne patiare mihi;
Seruati iam ciuis erat pulcherrima merces
Quercea, seruata laurea vatis erit.

IOAN. BAPTISTÆ CASSIO.

Cassi Stirps Italum vetustiorum,
 Cassi flos Italum beatiorum,
 Cassi lux Italum eruditiorum.
 His Natalitijs amice festis
 Quid rerum geris optimis dierum?
 Ceret lauticis tuis beari
 Iam qua fronte soles benigniori
 Cene spem mibi feceras, sed aure
 Spem tantæ ad lybiam abstulere censæ:
 Sed ne forte putes gulam Poetæ
 Struetas lauticis amare mensas,
 Et quondam Salijs vel inuidendas:
 Si possum, iubeo, minus ciborum
 Apponas mibi plusculum iocorum.
 Non vatem excipies Apitanum
 Vastis gurgitibus capaciorem,
 Mensarum metum, dapum Carybdin?
 Sed doctis salibus, facetijsq;
 Contentum nimis, & nimis beatum.
 Ardet nostra sitis tuos lepores,
 Has ad delicias fames anhelat.
 Ad nostrum stomachum tui lepores,
 Ad nostrum faciunt ioci palatum.
 Has si delicias tuas reguſtem,
 Regum despiciam dapes potentum,
 Ipsas despiciam dapes Deorum.

138 Epigrammatum.

S I N A F R I C V M .

Nunc illos mibi prome animos, nunc Africe
vires,
Irrisortanti qui modo Vatis eras.
Cur animam odisti? poscisq; debiscere terram?
Sit rubuisse rubor, sit puduisse pudor.
Heu nequeo, exclamas, in me quot vibrat Iambos,
Infigit totidem vulnera, totq; neces.
Tu tamen obduta, tormenta per omnia posthac
Latus eas, haec si catmina ferre potes.

I N E V N D E M .

Africus ab simili genitori dicitur, ille
Luxurie, genitor peccat auaricie;
Sed tamen indulget nato Pater, ille parentis,
Luxuriem genitor, natus amaritum.
Sic bene conueniunt diuersis moribus ambo:
Hic pretio incubuit, hic quoq; succubuit.

I N V E R R E M .

Praefectus Verres opulentæ dicitur urbis;
Sed dum coget opes, hic mibi Quasitor erit.

AD ALEXANDRVM MAGIOLINVM.

VNUS Alexāndri mībi nomine dignus haberis,
 Vnus Alexāndri pūttum, animūm q; refers.
 Ille quidēt, Thabas cūm funda euerteret imo.
 Vrere Pindaricos horruit igne lāres.
 Mīor Alexāndro mībi semper habebere, si tē
 Vina Brianteo, Cratīca viva dabis.
 Si Cratā mīhi vina dabis, memorabere quondam
 Tu seruēsse anitam Karis, at ille domum.

DE PVERO P CANTONI.

Domi Cantoniades mirasur parvulus astras
 Lunaremq; bilari suspicit ore facem;
 Non intellectis optatum vocans astrum
 Flagitat, afferri significatq; manu.
 Hic pueri votis illudit blandior altrix,
 Vanaq; sub tenero petchora vota putat:
 Sed gemitu, fletuq; puer complebat Olympum;
 Sic desiderio sideris ictus erat.
 Vnde puer cali tanto correptus amore est?
 Degeneres fatus non Iouis ales alit.

C A

Dg

DE EODEM.

Lvnarem dum force globum nanciscitur Infans,
 Gestisq; altrici prosiluitq; sinu,
 Subtilit & teneram gauisus ad æthera dextram,
 Phæbeam visus prendere velle facem :
 Et modo designat digitis, designat ocellis,
 Quid sibi discipiat, depereatq; puer.
 Ne Pater a puero Phæben mireris amari,
 Sic Obstetricem monstrat adesse suam.

AD LVNAM.

Astrorum regina, soror clarissima Phæbi,
 Vrbiq; ecce tuo captus amore Puer.
 Te tenera tractare manu puer aureus ardet,
 Et libarc tuis oscula mille genis.
 Sopiti si sponte tua Pastoris in ulnas
 Desilis, & pueri respice Dina preces,
 Indulge pucro, puerilibus annue votis:
 Infans talis erat frater Apollo tuus.

AD

A D A M I C V M .

CVm mea lethali torperent membra veterno,
Et totis magies serperet egragenis;
Sapè tuo morbum discussi munere Bacchi,
Et redijt, qui iam fugerat ora calor;
Quin etiam incaluit circum præcordic sanguis,
Et redijt, qui iam fugerat ossa calor.
Si numeris igitur nostris furor incidet ullus,
Manavit nostris, dic, furor ille cadi.

A D A L E X I V M R I C A R D V M .

SOßagus, Ricarde, tibi succenso Vates,
Te nostra immemorem conqueror esse gula.
Conuias tune ad cenam sine Vate vocasti
Quos Borrometi Principis aula tenet.
Aulica nimirum magni intestina putasti
At nibili Vatis viscera habenda putas.
Conuiis tantum si delectare superbis
Regibus inferior non mihi venter erit.
At si nostra fames dapibus, mensisq; timetur,
Contenta est risu pro dape nostra fames.

D E

DE FEDERICO
Borromeo Cardinali.

O Bilettos inter lapides dum marmurat annis
Gauisus vallo prætereuntis heri,
Cur nō me alloqueris Princeps, dū præteriss, inquit,
Mutatis ibo nectare plenus aquis.

AD GALEATIVM ARCONATVM?

M ercurij sanguis certissimus, ignea virtus,
Ingenij culus incerit ala Patrem,
Ecce domum sumptu magno struis Vrbis ad instar,
Qua locus obscuri nominis annis fuit:
Et quæ prima ræci vedit fundamini Phœbe,
Equatum cælo septima vidi opus.
Mundi opifex mundum septena tuce creante,
Mortalis manus est amula facta Dei.

A D E V N D E M.

Me agnanime Insubrum Galeati, gloria gentis
Regia cui virtus, regius oris honor:
Ut tua conspexi, cali fastigia risi:
Nobilior sedes est tua sede Louis.
Par cælo tu culmen habes, tu culmine maior:
Te minor est, quamvis numine digna domus,

IN

IN N. PORTÆ LAVRE A M.

Porta superficis olim patet alta triumphis,
Et Diuum serie nobilitas a domus;
Illustres quo saepta animas immittere mundo,
Quæ sœui stolidis inclita martis eras:
Hunc specta iuuenem, quæ Virgo e Astræ periret
Dotali thalamos fidere cuius emat.
Hac etiam te porta decet floescere lauru,
Quis scit an indocilis vincere vincat bonos?

AD HERCVLEM PLANCVM.

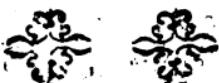
N I te plas oculis meis amarem
Flos ò Plancœ virum venustiorum,
Phæbi pupilla, corculum Minerue,
Ni debere aniham tibi faterer,
Me, dum spiritus hos mouebit artus,
Certa ò Mercurij propego Plance,
Vatum praesidium, decusq. nostrum.
Dignus hellebororo nigro ziderer,
Longeq. Anticyram forem uehendue,
Ut vere cerebro meo imminutus.
Nam, dum tristis hiems per offa gliscit,
Atq. omnes gelato siccum medullas,
Dum collo gracili, latu sculaq;
Lunga pallidus esuritione;
Turbam territo peruiam per urbem,
Errabunda, rigens imago mortis;
Mensæ delicias mihi dedisti,

Et

Et quæ fercula regibus struuntur,
 Nunc vobis bēnē sit lares bēnigni,
 Amissam vnde animam statim recepi,
 Firmariq. gradus, & integellas
 Vires corporis, & toros valentes,
 Sit vobis bonus, elegansq. rider,
 Et semper caleas coquina Planci,
 Quà tales epulas mibi parasti.
 O factum bene: siccus ille Yates,
 Vestra nunc opera, miscellus ille
 Yates esuriens venidet vndus
 Pingui factus obesior catella,
 Pingui pinguior anseris medulla.
 Quod si Plance alias dapes remittas,
 Calum supplicibus rogabo palmis,
 Me totum ut faciat repente ventrem,

AD CAROLVM BESVTIVM,

C erole mortales inter infissimus unus,
 Quo duce Maiestas regia maior erit:
 Te meritum quasiuit honos, te sponte potestas
 Ambiit, Imperium regia sponte dedit.
 Nunquam se tali meminerunt Judge leges
 Dignius Insubria dicere iura tuae.
 Tenuia ne tenuis munuscula despice Vatis,
 Celestes modico farre coluntur heri.

M I A D E N C A P A N E O M C A

Postquā Tartareas Capaneus descēdit ad vndas,
Et pede ferales constitit ante domos.
Thebanæ tremuere acies, vulgusq; silentum,
Et quos fulminea strane rat ipse manu:
Pars faciem stupere horrendā, pars uertere terga:
Ceu quondam trepidi corripiere fugam.
Horruit. & Pluto spirantia lumina cadens
Vimq; viri tropidans talia dicta dedit:
Cur Deus in terris Thabanam pendere gentem
Te vetat? In matres si quoq; bella moce.

IPSE LOQVITVR.

Illc ego fraterni quondam pars maxima belli,
Thabarumq; metus, qui Iouis instar eram:
Qui densas acies disteci robore dextra
Et straxi Ogygij menia tuta globis:
Dum bellum Thabis, caloq; inferre pararems
Coniuratorum me rapit ira Domini
Si non ante diem procumbam, In piter ingena
Et cali, & terra desinat esse Deus.

AD MATHEVIM VALERIVM
Carthusianum.

Atatis ver illud abit, flos interit aui,
 Lethali obcessus frigore sanguishebet.
 Ille tuus vates vicina morte, Valeri,
 Aruit, obrepit iam mihi tristis hiems:
Nec mihi, quæ claudat morienti limina mater,
 Nec mihi, quæ funus defleat, illa soror.
Si vero nostri tanget tè cura sepulcri,
 Offa tua ducam facta beata manu.
Si cinorem fortasse tuo dignabere fletu,
 Aridus in florem gestiat ire cinis.

AD EVNDEM.

Felix riuis aquæ, Patriam qui pronus ad urbem
 Volueris, Insubrum qui sata leta secas:
 Si vatis te tangit amor, qui flumina patris
 Verbani cecinit, flumineosq. greges:
 Dum flos Cartusia, lux magna Valerius orbis,
 Pertusa decurrit littora, lambe pedem.
 Dic, te, dic tantum resonare ediscere nomen,
 Meq; etiam mutos velle docere greges,
 Et merita arboreis tentare inscribere libris,
 Scissaq; sollicita saxa notare manu.
Vt cum deficiam, saltēm benefacta referre
 Unda, greges, muti, marmor, & arbor ament.

AD

A D I V L . I V V M H A A R E S I V M

Quæstorum Principem, cum ei libellus Mōmī titulo inscriptus dicaretur.

Postremus liber iste tibi gratatur e Aresi,

Quilibet extreum res habet orta suum.

Tu prima Astræ, Phœbi tu prima propago,

Astræ, & Phœbi posthumus alter erit.

Primus fortuna, virtutis primus & bares

Dicaris, ergo alijs ultima cera datur.

Expectasse diu potuit te sella Senatus,

Etas quam meruit prima, senilis habet.

Officium petu seruū, ne temne libelli:

Seratibi quævis gloria, serus honos.

I N L I B E L L U M M O M M I

titulo inscriptum

Rufus ad æthereas emissus Horatius auras

Incidat in lusus si modo Momme tuos;

Exclamat, memini me sic decernere, punctum,

Vtile qui dulci misceat, omne ferat,

Innocuis salibus, nec amaro scommate mores

Dum pungit, punctum Mommus ut omne tulit?

M V I C S P A L M V D . I V I C A
M V I C S P A L M V D . I V I C A

NOste satus somnoq; satus, qui crimina Diuū
Rimatur Mommus desideriosus, iners,
Dum risus ridere tuos, illudere tentat
Lusibus atq; notas Momme notare tuas :
Vnde duplex, clamat, nōstro de nomine numen,
Sofia ut antē duplex e Amphitruonis erat.
Illusor nōstra delusus imagine ludor s.
Estq; mihi similis Mommus, ut ipse mihi .
Quin propero ne irridentem derideat, & sim
Ludibrium Mommo, qui modo Mommus eram :

I N N V P T I A S A L E X A N D R I
Nogarole, & Ludouicæ à Vero
Coniugum.

Dum tibiē Alexāder pulcherrima ducitur uxor,
Inq; tuos desert vincula casta toros :
Juno ait, Id eo non si temerarius antro
Affideas Iudex, talia dona feras:
Quin etiam si talem Helenam Menelaus haberet,
Staret adhuc, ubi iam Troia superba fuit ..

ALL.

A L I V D O

Ibat Alexander Maxortis ad instar in armis,
Seù nascente die, seù moriente dicitur.
Cumq; urgabat equum calcaribus, arma fremebat,
Cumq; artus media sternet, usq; torso.
Iam mare, iam terras domuisse fortibus ausis,
Affulxit roseis cum Ludonica genis.
Tunc furor armorum concessit, & arma puellas.
Sic mare, sic terras una puella domat.

A D E I S D E M A

Cum Kenus ethereas nubes delapsa per amas.
Laetolo peteret te Ludonica pede,
Et tandem cupido coniungere vollet amanti.
Amborumq; ambas conservisse manus:
Vidit Alexandrum, mex hac suspiria fundens,
Cur non, inquit, erat Multiber iste meus?

I N O B I T V M S C I P I O N I S
ex Condominiis Cellæ.

Illi ergo sum decus e' Astrea; spes altera Phœbi;
Esse quid ab demens? me reor, immo fuis.
Vix mihi ter denos rapidus sol torserat annos,
Cum dulces lachesis rupit in iqua dies,
Et laitum capiti iam festinarat Apollo,
Quin Astrea mihi nenerat ipsa togam?
Parva sagax experita, Deus, mortalis, an esse?
Admirans famam, credidit esse Deum.

A D I E V N I D E M .

Motorum dum Cella paras pretendere famam,
Quæ fugiat tristes intemerata rogat.
Non tulit audacem Mors indignata iumentam,
Immisitq; audas in tua colla manus.
Cum velles alij post fata extendere vitam,
Ipsa tuos voluit præcipitare dies.
O quantū mors ausa nephas, quantū improba funus?
Funere nempe uno funera mille dedit.

DE EODEM.

Funditur innumeras Cella iam fama per oras:
Quid iactas cineres ambitiose lapis?

Exiguone ingens condetur marmore nomen,
Quodq; nequit calum claudere, claudet humus;

Augusto tumulus nec quicquam Vate superbis:

Non potis hoc tenui Cella iacere loco.

Pars melior superas, virtus in didita late:

Pro tumulo cali macchina sota datur.

A L I V D.

CArmina cur docto clementar nostra sepulcro?
Nobile si saxum carmen biare potes.

Edisces à Vate loqui, dominoq; sepulto,

Manibus à tantis erudiere lapis.

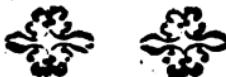
Indociles traxit vates ad carmina rupes,

Potse loqui dubitas, quem potuere sequi?

DE PAVLO V. PONT. MAX.

& Paulo Seruita.

Dflectum c elo Paulum cum Roma tulisset,
Pro Paulo Saulum progenuit Phlegethon.

K 4

AD

A D. L A C T O N I V M
Pyrabouem.

Ne me Pyraborus fidens herili
 Pernox imperias manus promptus
 Verba Principis, rberemq; fandi
 Carta credere copiam beatissimam
 Ne me Pyraborus optimus sedalem
 Commendare mea verens Rhaeo,
 Qui flos dicitur etudiorum,
 Qui flos dicitur eloquentiorum,
 Quiq; Heroibus altior veruſtit
 Totum laudibus occupauit orbem.
 Hic tu præpete dextera minister
 Dum nectaroseum, dapes Deorum
 Voces pectoris, anteos leporis
 Tam felicibus exaratas libellis
 Dic, vates tuus: heu nimis misellus,
 Nunc ex quo: E. E. D. E. R. I. C. E. contupito
 Conspectu caruit tuo, periuit.
 Morbus sustinuit die molestam,
 Sed desiderium tui negavit.

AD FRANCISCUM SERMONETAM
apud Sarriatarum Rēgēm nūneium.

Fungeris officio legati, nec tamen usquam
Patisferas oleæ frons habet illa manus.
Ut Iouis interpres sublimia iussa reportas,
Nec tamen illa titum peruvolat ab caput.
Sed teneant pro fronde oleæ, pro interpretis alis
Furcatae clavis & diadema caput.

DE GVIDO BENTIVOLO.

M. Apud Belgas Nuncio.

Quæde deuoluit spumanti fonte Sicamber,
Et lauat austriaci regna superbis Ducis;
Bentiulus se se Belgaram manibus abdat;
Aeq; unres tanti mulcat ille Ducis;
Illiis alloquio Belgas tam Roma loquetur,
Stabit in exortis Roma remota plaga.

AD HIERONYMVM

Franciscanum ex ijs, quos Capri-
cinos vocant.

Heroem meritò obseruas Hyeronime sacrum,
Nomen babens sacrum non nisi sacra colis,
Quam bene villoso hunc est sociata cucullo
Purpura, mortalis sic gerit ora Deus.

I N

IN CERERIS CORNU COPIAM
manu gestantis effigiem.

Arte dari ueras fruges natura negarat,
Has tamen artis opes vidit, et erubuit.

IN E A N D E M.

Mentitur pictura Deum, veramq; factur;
Ars ubi mentitur, tunc ibi vera fuit.

AD SCIPIO NE M BORGHE SIVM
Cardinalem.

Imensi molem Paulus dum sustinet orbis,
Tu qua proclivitat plurima parte subis.
Certe crescit onus, faciliter decreuerit usq;
Fit longo leuior sape labore labor.
Subterabet ille humeros cedens, in se amne recumbet
Pondus, et attolles pondus Atlas:
Nec premet hunc humeros, sed te erigit usq; pres-
mendo.
Namage crescit honor, quo mage crescit onus.

IDEA SOMBABISTA
Vicecomite Senatori.
INSTITUENDO CIVILIAV

E Superis Astraea diu prospexerat oris.
Excamina quodvis edomuisse nephas:
Non auras populi, non aurum flectere mentem,
Nec tantam maculas contemnere domum.
Aurea nunc vestas, inquit, nunc decolor atas
Effigit, ad terras precipitare placet.
Dixerat, ut voces intravit Virgo penates.
Dic modo Justitiam nusquam habitare loci:

et nunc omnes amant, et nunc amant omnes.

AD CAROLVM BORROMAEVM

Aronæ Comarchum.

INVITANTE M. A. C. D. A. F. A. S.

VT genus antiquum regali fronte fateris?
Utq; tuo genitor multus in ore natans?
Qualiter in varia opero pollice formas
Fingitur artifex cera sequuta manus:
Non secus ad patrios componis pectora mores,
Fisq; patri similis, quam pater ipse sibi.
Ergo alios felix genitor redditurus in annos
Surget, ex in nati fronte superstes erit.

CECILIA

III

IN

I N T V R C I A R V M R E G I E M ,
cum instructissima classe Italianam
vastare minitaretur .

Quia praeceps Otomanne ruis maledicentes ,
ardes pectora tuas carnes , deincepsq; mox
Italianam duro perdomuisse iuga ?
Irritas demens oblitum cadere ferrum
Sopitasq; facies , segnitiemq; virum .
Vittima ut Italie procumbas , scutis Erynnis ,
fraq; Turcarum sanguine nostra cadat .
I precor , i sequere Italianam , nam quæ ipse superbo
Non premis imperio , corpore regna premis .

AD IACOBVM RESTIVM

Effera dum febris languores possidet artus ,
Vstaq; letali macerat ossa gelu :
Aonidum flet masta cobore , flens maxime Phabi .
Cura subirata dissipat vngue genas .
Explorata salus redit , vix cura quietuit .
Et trepident mixto gaudia nostra metu .
Tristia vix tristi soluuntur corda dolore ,
Cumq; tuo nostrum vulnere vulnus abit .
Quot vino te vita manet , quot supera functo ?
Vna dies cunctos perdidit , vna dedit .

IN NOV P T I A S.

IDALIO delapsa Iugo Dea Cypria gressu
 Benaci tetigit littora curua lacus :
 Nec mora: nobilium face corda ingavit amantum,
 Iunxit & alterutras in sua irra manus.
 Cum tamen aspectum formosa Virginis haufit,
 Vista venus forma Virginis erubuit.
 Nec minus erubuit conspetto coniuge nuptae,
 Coniugis heu vellet nec meminisse sui.

DE HELENA, ET SENIBVS
 procacissimis.

NE sperent tecum Priami se iungere reges,
 Anne feras Helene triste supercilium ?
 Scilicet hæc rigidos patietur forma satones ;
 Hirsutis curios spectet imaginibus ?
 Quis furor impexas mento protendere barbas
 Mollities animos si muliebris habet ?
 Desperanda seni tua sunt consortia amanti,
 Hispida non Helenæ barba placere potest.

DE

D E A S C A N I O C A R A C I O L A,
qui ludis editis gloriosissimus mox com-
missa caede capite plectitur.

BEllica terribiles animos simulacra crientis
Ascani, & insolito tela rotantis equo,
Tracius aspectans Mauors, domitasq; phalanges;
Vnius in pugna quid mibi restat, ait.
Scilicet Ascanius patitur mars ipse suofari,
Urbs resonat, Mars es fortis alunne meus.
Ergo feram posthac nostrum euancere numen?
Qui Mars in terris audiat, alter erit?
Sic dixit, struxitq; dolos, & in arma furentem
Impulit, ut ferro uindice sella daret.
Perdere non ausum media miraris auena?
Mars contra armatas horruit in manus.

D E E O D E M.

Ecce triumphato roseus iacet & quore trunca,
Purpureoq; solum sanguinis imbre rigat.
Tunc iates iuuenis vernantibus integer annis,
Flos Italum, Veneris floscula, flosq; domus.
Te Venus ut vidit tenerum neglexit e Adonin,
Garrula Cephysin respuit Echo suum.
Latoides ventis, ventis quoq; tradidit ignes
Pan veteres, tantus fulgit in ore decor?
Parthenope exspectas vetrum miracula florum,
Ut tua non solito flore nitescat humus?
Ne tantas, ne posse putas mollescere vires,
In florem petitus ferreum abire nequit.

ডেলাল কুমাৰ সুলতান হুসৈন বেগ মুহাম্মদ শাহ
কুমাৰ সুলতান হুসৈন বেগ মুহাম্মদ শাহ
কুমাৰ সুলতান হুসৈন বেগ মুহাম্মদ শাহ

LUDOVICO

SEPTALIO

Nostris ævi Aesculapio.

DIUTURNI morbi mei, quo per tot annos acerbissime diuerxor, vel tu unus locupletissimus testis es SEPTALA dottissime, qui exeruisti neruos omnes, omnemque artem explicasti ad restituendam mihi valetudinem, adq; reficiendas vires inueterata propè tabe confeatas. Annus iam tertius agitur, ex quo tenuicula febri tentari cœpi, quam procul ab precordijs, cum abigere non possem in sextum prope mensem tenui filo nostra vita pependit, neandum ex ea incommoda valetudine emerf, quamuis absit febris. Memini te subirafet, ac subringi, cum frustra succos herbarium omnes

exprimere

exprimeres, nec grauem, ac periculosum
 morbum vlla medicamentoru yi depelleteres.
 Adsidebas ægrotæ, temperantiæ præceptas
 inculcas, monebas cibo, potuque vterer
 quam parcissimò, atq. adeo in extremam præ-
 pè despefationem adducto vitæ spei facie-
 bas. Sed labor omissis cadebat irritus, nec cum
 sanguinem misiles, qui quid poteras detrac-
 xisses, è longo, ac letali morbo leuationem
 aliquam sentiebam. Ac nisi balneariibus aquis
 vacillans corpusculum cutasses, importunas
 vespillonum manus non effugissem. Verum
 ea portentosa macies sequuta est, vt saepius
 quererer, quod ita viuereñ, quam lætarer,
 quod viuerem. Declinabam aspectum homi-
 num, ab amicorum congressione refugiebam,
 ac verebam ne religione ijs aliquam occurreret
 meo incuterem? Mirabantur amici habitum
 mortuo, quam viuo propiorem, artus gracil-
 limos, collum oblongiusculum, squallentem
 faciem, exesas carnes. Et quāvis ab alijs proprie-
 deponeret, per summam patientiam, & sedul-
 litatem vias omnes persecutus es, quibus ad
 salutem peruenirem. Quorū isthęc inquies?
 vt intelligas non solum hosce ingenij nostri
 fœtus, sed hac quam tu post Deum beneficio
 viuinus vitam tibi deberi. Accipe igitur
 summum vitæ precium versus hosce, quos in
 tuo nomine vulgamus. Neq; enim aliter sa-
 tisfieri poterat mee erga tuum nomen pietati,
 quam si tibi dicaremus congesta in libros car-
 mina, qua virictim alijs dicamus. BE-

BENEDICTI
SOCIACI
AMBROSIANI COLLEGII
DOCTORIS

Epigrammatum Liber V.

IN FEDERICI BORROMÆI
Cardinalis speculam.

Ver tollatur humo, vulgo tollatur
ab ipso,
Aeriam Princeps constituit spe-
culam:
Hic et cælicolum sedes meditatur,
Et astra,
Et gaudet cælo se propiore frui.
Ambigeres, ap ament Federicum numina celi
Acrius, An cælum plus Federicus amet.

L IN

IN E A N D E M.

SVmma domus quatuor Federici est peruvia vētis,
Quælibet hunc dominum flagitat aura sibi.
Diuidat imperium terra si Iuppiter equus,
Hunc vnum tellus subdita nostat herum.

DE A S C A N I O O R D E O
Canonico Regulari Affinemeo.

REgnator docti memoris, manifestus Apollo,
Æterni soboles indubitata Iouis:
Ascanij quid nam mortali nomine gaudes?
Numen habes, faciunt aurea verba fidem.
Abnueris quamuis, testantur carminanumen,
Et citbaræ sonitu verus Apollo pates:
Ascanium fingis, ceu fixerat ante Cupido,
Dissimulas numen, quod tua verba probant,
Non potes ore gregem mentito fallere vatum,
Agnoscit numen scilicet ille suum.

IN D I O P T R A M.

VTeris artifici cur nam Federice dioptra?
Ulteriusne aliquid noscere forte potes?

DE

DE AVSTRIADVM INSIGNIBVS.

IVppiter aethereo demittit fulmina calo,
Et trifido humum terrat igne genus:
Attamen, in terras mitit que plurima calo
Fulmina, dux avium sola ministrat avis.
Ne domus Antistiadum paucas, Louis arraiger
hic est:
Quas in te iaciat, non babet ille faces.

DE LIIS DEM.

IT regina avium per sternit sonantibus alis
Inq; truces acuit rostra inimica feras:
Pro grege Cbitiadium vietrix pugnare laborat,
In Turcam, in Batauos dum fera bella mouet.
Austriæ genis duplice referes ex angue triumphos,
Non poterunt Aquilam vincere monstra tuæ.

AD FREDERICUM
Borromeum.

DEprendis maculas solis Federice, nec in te,
Omnia cum videat sol, videt, et queritur.

AD THOMÆ STILIANI
Columbeide.

Conditor Iliados, magni laudator Achillis,
Qui canis Hectorea Pergama tutam anū :
Tuq. adeò profugis, fundas qui mania Teueris,
Asperaq; incerto prælia Marte cies :
Cedite, nam maior diuini carminis ales
Surgit, & insolitum iam sibi pandit iter.
Finibus hinc Thules superatis, Herculis illinc
Amphitritæ transuolat arua plagæ.
Ceruitis ecce nouas apereri carmine terras :
An famæ vati sat vetus orbis erat?

ANACHORETA.

Cum vix inciperem tremulis insistere plantis,
Maternos placuit deseruisse sinus.
Sæpe mihi soles ducti inter saecula ferarum,
Et nox in saxi vertice ducta fuit.
Plus villi placuere mihi, quam vellera serum,
Depulit vnda sitim, depulit herba famem.
Linquite mortales aulas, & limina regum:
Saxa mibi thalamus, regia silua fuit.

DE

DE CLASSE NAV FRAGA.

Cerelus aquoreis Nereus equitabat in undis,
Nais, & bumenti quem pede Doris obit:
Sensit ut in uiso dorsum spumescere remo,
Perq; causas vidit turgida colla rates.
Quis furor est? inquit stant vela tumentia ponto,
Impia ventosus pettora fastus habet.
Nonne meum precor est tumido turgescere fluctu?
Abripiet in vestras turgida colla domos.
Dixit, & Eolijs turbans caput omne procellis
Obruit infesto vela superba mari.

DE EADEM.

Vix soscis innumeris Neptuni carula remis
Regna, supercilijs imperiosus Arabs,
Cum mare vesano furit implacabile fluctu,
Turgidaq; inuisas forbuit unda rates.
Sed tamen Ausonia tranquilla per aquora puppes
Littora pacato gurgite tuta legunt.
Scilicet innocuis prudens mare seruunt alnis,
Atq; audiis haustis noxia rostra vadis.
Europa clades miseratus vindicat, & te
Ultrici Nereus gurgite mergit Arabs.

AD PHOEBAVM

Quae enī Mercurio gliscit tibi Phœbe similitas
Hospitio Vates truditur ecce tuus...
Hoc tamen hospitio excipitur facundus alumnus
Mercurij, Vates truditur unde tuus.
Iam numeros tibi Phœbetuos, ratharāq; delinquāq;
Suggestū posthac, non Helicona colam.

AD JOSEPHVM RIPAMONTIVM.

Pars anima dilecta mea, nunc exerecuras.
Tolle manus calo, plaudere solum pedibus:
Annuit ecce tuis clementi vertile totis
Iuppiter ille tuus, Iuppiter ille meus.
Ergo Brianteis sacras in montibus aras
Ponamus Domino: templa perita dedit.

AD GVIDVM BENTIVOLVM.

Cum te Roma potens Belgarū immitteret oris,
Et calum streperet plausibus omne tuis:
Audijt, & tanto stupefactus marmure, vixtrix,
Belga inquit, spotis Roma triumphat adhuc.
Mox geminas spectans Aquilas, ait, armare
linquo:
In me Romanæ rursus aguntur aues.

C. A. 1. 2.

AD

AD F E D E R I C V M. B O R R O M E V M .
dum supremis adesset auctor.

O Princeps, Pater artium bonarum,
 Et quantum est hominum eruditiorum.
 Sosagus F E D E R I C E cum supra
 Pugnat morte tuus, grauesq; letho
 Vix, nec vix oculos ad astra tollit.
 Ac vix pallidulis tenet labellis
 Quidamque animam fuga perire.
 Illud te Pater omnium bonorum
 Vates flagito manibus poeta
 Asternam à superis precere pacem;
 Namq; amant superi tuos precatus.
 Iam non sancteis potest triumphis
 Efferrit pherestro sed vstate
 Contentus facibus nitere paucis,
 Et sum deniq; moditer quiescam.
 Si saxo cineres meos reponi,
 Inscribi iubeas et hocse versus
 Hos saxo cinget iubet reponi
 Dilecti F E D E R I C V S & poeta,
 Et culte nimis memor Camoece.
 Raptæ tristibus artibus medentum.
 Hos vites, lapis admonet, viator.

IN NESTORE MIRE CIBA
TULLIUS TULUS ANTIQUUS.

Nestor ut Insubribus dicatur Tullius alter,
Innumeris laxat prælia voluminibus.
Sed multum tamen Nestor, non multa laboret,
Romanus si quis Tullius esse velit.

IN MORTIS EFFIGIE M.

Mortales messis erunt, mors comprime
falcem, Quid messem properas sternere caca tuam?
Quin seuia mors fati furis, dum messis in herbas
est, Saltem immatura parce, precor, segeti.
Quid loquor ab demens? mors queque tenerim
carpis, Maturam ut segetem germina prima metis.

DE EPIGRAMMATIBVS P H I L I PPI
Albertini, quæ conscripsit in telam.

Me Stygias malefanus agit dum terror ad
vndas, Ne vatum neceant seuia venena mihi:
Albertine tua remorantur licia tela,
Præcipitemq; adeo sistis amice fugam.
Sic tua ab interitu seruauit tela sodalem;
O male texta quidem, sed bene pexa tibi.

AD

A D P E T R I V M T O L E T V M
Oforiū Mediolani Gubernatorem.

Talie pater (hoc etenim te nomine dicam ,
Sanguinis Italici sic tibi cura manet)

Proh pietas ! erit vna tibi victoria nullos
Vincere, non hostes perdere sola salus .

Nolle triumphatos pariet tibi mille triumphos ,
Mille trophya tibi nolle trophya dabit .

Hac alijs virtus alios denincere bello ,
Tete victorem vincere palma tua est .

A D E V N D E M .

Elysij Itali Heros si forte recedant
Vallibus , & patriæ dulcia regna petant ;

Ante tuos Toleti pedes procumbere cernas ,
Paciferasq; una tangere velle manus .

Mox clament , nostras prohibe ne barbarus urbes
Destruas , & tumulos vis inimica premat .

Aduentu Tolete tuo rabida arma quiescant ,
Compedibus vincitus damnet & arma furor .

Hec inopinata sedat victoria lingua ,
Infractas franget lingua diserta manus .

—
G E S S I O N

IN

HABET IN OBI CITA M. Q. A.

Certe alijs Bicias iuratur iuris Asylum,
Cum rudere hand casset, sic mihi asollus erit.

AD HIERONYMVM MACHIVM.

Micoh! Pieridum cultor venerande fororum,
Credita qui diues Principis arca mei:
Officijs tibi dum certas obstringere patem,
Te merito numeris illigat ille suis.
Nec muto quondam tumulo damnabere totus,
Teq. fuisse aliquem post humum fama ganet.
Qua magnus sol cumque suis it cursibus, ibis:
Tantum Soffago te placuisse fuit.

A. D. C. A. R. D. I. N. A. L. E. M.

Matheum Barbarinum

BArberico quid dissimulas cognomine verum
Te Latij, & Grai nominis esse patrem?
Non docto fasces oculos agnoscimus vnum,
Te Latij, & Grai nominis esse patrem.
Non omnes fuisse, se noster Olympi
Sese hominem simulet, dissimuletq; Deum.

A D E V N D E M.

Non è barbarica cogitomèn origine dñeis,
Diuum aliquè cum te vox manifesta probet.
Non alio culris culerix g̃ens Atticā lingua y
Non alio Ausoniū manelit ore loqui.
Si iuuet æthereos mortalia visere cines,
Non alia usurpent, quam tua verba magis.
Romanus victa cognomen ab urbe trahebat.
Tu trahis e victa non nisi barbarie.

A D E V N D E M.

Qui volueris duxit sistendà volumina celi,
Exitium rebus cum dabit una dies:
Falliturz id quāmuis Academi filua sonaret,
Et Graium streperet porticus alta sentum.
Nam cens siderea, Princeps, successeris aula
Firmabunt eurus sedera quaque suos,
Oblitiq. siros concentus atheris orbes.
Purpurei nūmeros discere vatis ament.

M A R C U S

C. A.

AD

AD E V N D E M .

MAGNE Pater natum, Phœbi mirantis
 Flos Italum, Roma pupula, & orbis amor:
 Ingenio æquales vicisti, moribus ambos,
 Indole vicisti publica vota virum.
 Implessti terras meritis, virtutibus ænum,
 Implessti calum laudibus omne tuis.
 Quid superest natura parens quin nouerit Heros?
 Possidet ingenio cætera, mente Deum.

IN OBITVM IO. BAPTISTÆ

OScubuit multo possessus ummine vates,
 Et queritur se turba caduca mori?
 Mors etiam docto latuisse in pectore Phœbūm
 Arguit, extincto spirat in ore Deus.
 Lucis honos vestit, quos spiritus exuit artus,
 Igneus in gelido corpore viuit honos.
 Est vigor intus adhuc, quamvis viduauerit artus,
 Mors te mortalem dum probat esse, negat.

AD AMICVM, QV. I AVCTOREM
 tamquam extinctum eluxerat.

SOSSagus perij, sed ne mirere loquentem,
 An nescis vates post sua fata loqui?

AD

AD MARCVM VELSERVM.

I Vberat intonsi genitor me deuia Piindi,
Inq; salutatas deseruisse Deas.
Quis tibi nate furor primaeum absumere florem,
Dixerat, & cantu continuare dies :
Ah ego si possem tali pubescere vultu,
Gorgoneo valeat potus ab amne liquor.
At iuuet assiduis legum impallescere cartis,
At iuuet in medio dicere iura foro.
Tu mihi Velseni doctos irreperere saltus
Auctor, & Aonio mergere fonte sitim.
Ergo fons patrijs Phœbeas artibus artes,
Mi fuerit potior mens tua mente patris.

AD F E D E R I C V M
Borromeum Cardinalem.

CArminibus Federice meis patiare rogari,
Cum te pro nostro carmine nemo roget.
Musa precatur opem, ne dignere precantem,
Res angusta domi poscere cogit opem.
Conduxi hospitium precio, preciumq. locator
Flagitat, hoc vacuis arca negat loculis.
Nominibus multis, alienoq; opprimor ære,
Sed non soluendo sum tamen æris inops.
Hactenus hac silui, sed nunc mea clamat egestas,
Forsitan egestatis causa silere fuit.
Et tacitæ (sic fama refert) perijstis Amyclæ;
Ne taceam, infelix hoc tacuisse monet.

IN

IN BIBLIOPOLAM.

Qua tetricæ prostans sub rostra eruenta tor
berna,
Biffia qua Romæ funera nullus emit:
Conspicuum temere mercabar forte libellum
Undanti baccho, desidiaq; grauis.
Pro denis centum me bibliopola poposcit,
Tunc ego, sic postis bibliopola nihil.

IN TOGATVM.

Quæ Vulcane tibi cum nostro rixa togato est,
Vt te vel medio frigore adire neget?
Stipulis tua vis, tua vis est noxia truncis,
Hinc timet infestum te sibi iure Deum.

EPITAPHIVM CINTHII.

Ste tangit amor nostrum cognoscere nomen,
Qui lustras oculis flebile marmor, ades:
Tolle sepulcralis feralia pondera saxi,
Offaq; præualida nostra reclude manu.
Erumpet tumulo radiorum pompa recluso,
Sicq; tuo, qui sim, munere nosse potes.

IN

IN PHILLIDE.

Natura in ancipiit Phillis dum limine fati,
Et tantæ species Virginis ægra perit:
Dumq; cadunt oculi suprema morte natantes,
Morsq; absens morti, qua moreretur, erat:
Luminibus tandem desigens lumina, dixit,
Sidera mors nunquam perdere sœua potest.

AD FORTVNAM.

O Fortuna meos nimis auersata precatus,
Et nunquam questus noscere docta meos:
His saltem tabulis mea tot lamenta relinquam,
Scutitiae testis mæsta papyrus erit.
Spero equidem streperas non sucta audire querelas
Percipies mutas non nisi surda preces.

DE BRIANTÆO MONTE.

Colle Briantæo cælum se Juppiter ingens
Permutare velit, ambrosiamq; mero:
Innupter ut terras peteret, mihi linquret astra
Nectareofq; imbræs, calicolumq; dapes.
Ista Ioui responsa darem, tibi sidera linquam,
Hic liquor in terris me facit eſe ſouem.

AD

AD LILLAM.

Raucisonū cur Lilla times adcedere Lambrū?
 Saxosum celeri qua pede frangit iter.
 Flammigeris torrere times an flumen ocellis,
 Exhaustumq; caues areat omne vadum?
 Fac tua verba bibat siccatus fluminis alueus,
 Nobilior currēt nectaris imbre tui.

AD LAVINIAM GVASCAM.

Ne statuos, procul 7nsubrū dum viseret vrbē,
 Extimuit vultus exanimata Venus,
 Extimuit, totosq: amens expalluit artus,
 Et cecidit trepido cæstus, & arma sinu.
 Tum cæstum pedibus Lauinia proteris, & mox
 Attonitam placido corripis ore Deam.
 I Venus, i cæstu mortalia pectora vince;
 Mi cæstus fuerint lumina nostra tuus.

IN LVCVLLVM.

Quis furor instaurare domos, attollere molest?
 Debetur cunctis manibus una domus.

AD

A D S C I P I O N E M
Principem.

Quem Bacchum Princeps vocas, est siccior
ipsa
Pumice, & aridula est aridior stipula.
Ecce tibi sitiens arenti supplicat ore,
Ut sitiens pluvio supplicat herba Ioui.
Nec guttam aspergis, tantillo aut depluis auro,
An Bacchi longa est interisse siti?
Optato tandem Princeps fac imbre madescam,
Iuppiter esto mihi, sic ego Bacchus ero.

D E N A E V O.

Avreola gaudes nauis turgescere mala,
Te maculam ostentat mala superba suam.
His regnare genis gemmarum vulgus amaret,
Esset tuo optarent sidera cuncta loco.
Et quiesquam audebit maculam te dicere vultus,
Cui cali inuideant, atque Orientis opes?

IN STEMMA PHILIPPI PIROVANI.

Atratum procul aufer avis Regina Galerum,
Namq; tuo fulgens purpura querit berum.

M

IN

IN EXEQVIAS MARGARITÆ

Austriacæ Hispaniarum Reginæ.

A Spice regales pompa exequialis honores ;
Cratæ tumulum dixeris esse fous.Funereo induitur templi latus omne paratu,
Et templi sedes luridus horror habet.Funereis implet flammis , templumq; coronat
Plurima mastarum cerea pampa facum;At templo in medio moles complexa pheretur
Tollitur, & facibus prouocat astra suis.Terrarum instar habes , & quas persoluere vclle
Exequias mundus, præbuit una domus .

DE CASEOLIS.

A CYPRIANO MAINERIO
Carthusiano dono missis.**M** Vneribus quæ digna tuis nunc munera
mittam?

Inuidet donis Iuppiter ipse tuis .

Iuppiter ambrosia timidus si vescitur ista,

Nil tremat Ossæum surgere in astra iugum .

Maior in Aæcidem epulis se talibus Hector
Ferret, & Argolicas vreret igne rates .

His dapibus trepidos si Turne refeceris artus,

Oenotrij regis nata futura tua est .

Hos Phœbus formauit in Aëco Aracintho
Caseolos, aut hos fingere te docuit .

D E

DE VERCELLINO VICECOMITE.

Quis Deus in terris mutata fronte vocari
Vercellinus amat? vox manifesta Dei est.
Non hoc ingenium fert immaturioretas,
Se puerum, loquitur dum Tuer, esse negat.
Mortales visus pueri sub imagine fallit
Juppiter, aut cerebro prodijt ille Iouis.

IN DIODORVM.

Quæ rabies vestigatus Diodore crumenæ est?
Non obols inhibat, atque teruntiolis,
Verum quindenos pretium non vite laborum
Usque Philippaos stulta crumenæ sitit.
Quin ternos etiam stipendia parta per annos.
Marsupij rictus ò nimis horribiles?

IN CALLIODORVM.

Cum tua Vulcanus modo scripta absumpserit
igni,
Crudelem quidnam vociferare Deum?
Cur Veneris coniux à saeu temperet igni?
Non fuit in scriptis si Venus vlla tuis.

180 Epigrammatum:

DE EODEM.

Qvas fortuna vices ubique versas ?
Carpit Iliadem vorax asellus,
At nunc flamma meras asellitates .

IN OBITVM PARTHENOPÆL

PArthenopæ cadis veluti flos tactus aratro,
Namq; Brianteæ flos regionis eras.
Nec species oris potuit cumpescere fatum,
Atque auidas mortis continuisse manus .
Dum videt extinctū pubes lachrimatur, & inquit
Tristis in hoc vultu viuere mors potuit.

DE HYACINTHO CONCIONATORE.

Dym verbis tonitus Hyacinthe imitaris, &
ignes
Fulminis, Insubrum regia tota fremit .
Ipse tuo Deus erumpit de pectore, & vltor
Fulminat, & culpas destruit ore tuo .
Nonne vides templū facie tremere omne loquētis ,
Et ciues penitus soluier in lachrimas ?
I, sequere Insubrum præcordia frangere dictis,
Nam cadet ex oculis imber, in imbre nephias .

IN

INSTAVM RVSTICVM
Vincentij Imperialis.

Montibus urbanos potuisti vincere luxus,
Vnde tuum Victor nobile nomen habes.
Quin & ab imperio generis cognomine dulce
Imperium placuit rus cecinisse tuum.
Est tua libertas nemorum seruire puellis.
Et sunt agricola regia turba tui.
Infelix quidnam cessat plorare tyrannus?
Imperas, imperio seruit & ipse suo.

IN V N D E M.

Rura tuo cantu Vincenti attollis, ut optes
E caelo Diuum desiluisse cohors.
Rure tuo mutare suas vult Iupiter arces,
Arboribus radios, floribus astra tuis.
Inno suas contemnit opes, contemnit & urbes,
Quas propria Pallas condidit ante manu.
Inuidia calum palescas, & astra necesse est:
Nam calum sedes desinet esse Deum.

AD DEIPARAM VIRGINEM.

Cum moriar Virgo, morienti accurre, voceris
Sic Lucina mibi, que mibi Persephone.

DE SANTISSIMA VIRGINE.

Fulmina si trepidas nati, venerare parentem:
Opposita matris fulmina nulla cadent.
BONURLESSEVM

Dum ius pontificis, et sacras conuellere factos;
Et Plessae omnes te uidet Historias;
Continuo Phœbus iustas exarsit in iras;
Atque ait inscrutus signia quanta reserat.
O quantum inuigilet, qui dicta redarguet olim;
Vix ego sazari m^t vulnerata tanta Deus;
Nec manibus curanda meis vesania mentis,
A reyeiro succis, non Helicanis egot.

AD CARDINALEM
Borromeum.

Vna Brianteide m^t castissima siluicolarum,
Sanguine inulta mihi, pectore iuncta Deo cui
Attalici mensis vixon inferiora Tyranni.
Innocua struxit dulcia liba manu.
Ah ne respueris dallo fucata veneno
Munera, silvestris talia gignit humus.

A D E V N D E M.

MAgne Parens vatuum, docti spes unica sancto
Orantū quot sunt maxime, quotquot erunt,
Cui puerο Grai, puerο cessere Latini,
Dum lingua assueſciſ puber utraque loqui.
Omnia conatus perdiscere, ex omnia doctus
Naturæ quicquam tu ſupereffe vetas.
Si placuit calum, caeleſtia monte perereas.
Si Deus, affueſti mente tenere Deum.
Sic cum diſcendo Princeps exhaufieris orbem,
Urbis ut imperium ſors neget, orbis habes.

A D E V N D E M.

PRinceps oprime Principum dedisti
Perdicem volucrem optimam volucrum,
Quid nunc muneribus tuis rependam?
Ne sim muneribus, tibiq; dispar.
Qui ſum poffitius omnium Poeta,
Hinc ſiam optimus omnium Poeta.

IN NÆVOLVM.

NEvolus ut casum videatur ſcire Latinum,
A templis aufert munera ſacra Deum.

M 4 IN

IN GARRICVM.

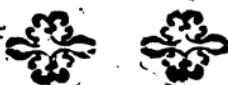
Hispanum Garrice prius quam Marte lacefass;
 Cum sacra bellum relligione geris.
 Sacrilegam fugiet bellum culpabile dextram,
 Sefforisq; pati fræna recuset equus.
 Irrubuere sacra feralibus ignibus aræ,
 Templaque maestitiae signa dedere suæ,
 Quæ vexilla petet faustis victoria pennis?
 An vexilla Crucis, quæ male comminuis?

IN E V N D E M.

In geminum Garrice ruis temerariè bellum,
 Hesperiaeq; premis, cælicolumq; Ducem.
 Hiccine in hoc adeo deformis spiritus ore,
 Tantus in angusto pectore Martis amor?
 Vsque ad eonè parum mortale lacefere bellum,
 Ut superos etiam sollicitare velis?
 Annè Gigas Garrice cupis metuendus haberi?
 Filius est Terra, nec potes esse Gigas.

DE THYDEO.

Thydea conspiciens in tartara Pluto ruentem.
 Reddetur vetitus manibus orbis, ait.

DE

DE THOMA MORO.

Mundi oculus, q; cuncta vides, diuinius ecquid
Aut maius Thomæ pectore Phœbe vides?
Nec tamen agnoscit Ciuem Patria impia tantū?
Nox adeo humanis incubat atra plagis.
Vrbs quidnam insipiens Regi, quid consulis Vrbi
Regias si nescis consuluisse Deum.

AD LVDOVICVM SEPTALAM.

Ecce tuus trepidat vates in lönine leti,
Supremumq; sibi sentit adesse diem.
Tu Scptala, oro, per pectus amabile Musis,
Perq; tuum Phœbo nomen amabilius:
Perq; manus istas, miseros quibus eripis Orco
Mortales, Vatem ne patiare mori.
Pastor ouem quoquis studio seruare laborat,
Curat eques carus ne moriatur equus.
Sossagi fugientem animam tu. siste, tua hac est
Tota anima, O, si quid carius est anima.

IN GELASINVM.

Avricularis Gelasinus emis, dentesq; comasq;
Sed persona potest tota minoris emi.

IN

. C I N D E V N V M .

Me tecum iunxitisse Iouem, me Palladis artes,
Iurassimiam per Palladas, perq; Iouem.
At simul affulxit tenuis spes improba nummi,
Fregisti veteris iura sodalitij.
Cum temnas præ Dite Iouem, præ Dite Mineruam,
Cum Stygio aeternam Dite, precor, valeas;

. C I N D E V N D E M N A C T A .

Non unquam tantū fore mi Diodore putasse;
Posset ut exiguae præda pecuniole,
Firmatum studijs communibus, et sale multo
Tolleret ut sanctæ fædus amicitiae.
Tu satis id duxti violandū ad numen Amoris,
Sic tibi peccandi quilibet ansa placet.

D E F E D E R I C I
Cardinalis Mula.

Lunari delapsa globo, famulata sorori
Phœbeæ, socij & togatæ sideribus
Vicinas ad aquas vatem dum ferre iubetur,
Purpureans hincitu mula poposcit herum:
Visa queri scum, mibi si Federice rebaris,
Tunc meus eionias excauet ynguis aquas.

A D E V N D E M.

Si facilis Federice probes, quæ scripsimus, appro-
Non timeam inuidiae triste supercilium .
Non per Castalias iuro, Federice, sorores,
Non per Apollineas, laurigerasq; comas,
Nec intara nibi cælestia numina testor,
Sidera non testor, mos vti priscus erat;
Per manus, nec iuro mei, geniumq; Maroniss;
Iuro per auriculas, sed Federice tuas .

DUARIA AD M. M. P.

D E R E G V L O.

Diuina pro re, pro religione Sacrorum;
Trudexis in cæcas Regule lathomias
Cumq; facellitas posse ritare caternas,
Magnanimo occurris corpore sponte tua;
Ibas sponte sua nullis perterricns iris,
Hæc agminæ forma Triumphus erat.
Roma quid exquiris veteris miracula sacra?
Huge potes Heroas inter habere tuos.

Q A

D E

DE EODEM.

D' M' fremit impetas Romanam exercere
sedem,
Regule damnariis pro pietate neci.
Ire triumphanti similis per aperta viarum
Visus, & immota spernere fronte minas.
Fama rase proauos. & opes, & stemmata gentium
Est mihi verus bonos hac inbonora pati.

AD THOMAM GALLARATVM
Senatorem.

Alcide numerat denos si fama labores;
Nunc manet vnde nus te Galarate labor.
Bellua, quæ nostro saturari sanguine gaudet;
Imperijs in ius venit adacta eius.
Hec vinculis mandada, arctis stringenda catenis,
Se cadere in fortis sentiat illa manus.
Alcide sic facta decem tu viceris uno,
Qui delicta domat, non nisi monstra domat.

DE IANO LVRCONE.

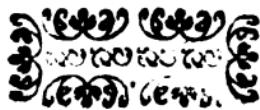
Alcides cessa spolium iactare Leonis,
Ianus ouat spolia nobiliare capi.

AD

A D L V D O V I C V M
Besutium.

BE S V T I flos Insubriæ, cui debeo totam.
Hanc animam, & si quid carius est animæ
Accipe, quæ lenta fudi conuicia Lunæ,
Cornua dūm nondum ter sinuata replet.
Quid potui infelix in te committere tantum?
Ut tangi precibus non patiare meis.
Aspice Pieria quadrans ut nullus in arca,
Marsupium ut nostrum pondera nulla beent.
Nec tamen optatos properas absoluere cursus,
Et veheris pigris Cinthia lenta rotis.
Nec vacui miseret ratis, nec tangit egeni
Cura, sed es pelago surdior, & scopulis.
Iam cali, iam noctis bonos, nunc vilior alga,
Iam dux astrorum, fur modo lucis eris.
Talia iactabam, sed negligit illa qui reias,
Nec dum expletus cursus Cinthia lenta suos.
Quid faciam infelix mihi tu Ludouice rogandus,
Argentum ut properes, Cinthia lenta mibi ej.
Argentum propera, diceris numen amicum,
Et melius quo quis sidere sidus eris.

IN

I N E P I S T O L A S
Aquilini Copini.

Regibus appones deterima quaeque ferarum,
Si non è triuio condiat illa coquus.
Sique laborabis camporum vilia, priscas
Pontificum iures vincere posse dapes;
Talia COPINI felix industria promit,
Qua veterum eualeant sollicitare famem:
Romuleo comes a Duci quid gemma superbis?
En olera in gemmas nuper abiisse vides,

D E E R I C I O P V T E A N O,
Ciue Romano,
&
ALBERTI AVSTRIACI
à Consilijs creato.

Nescius irato Batauus succumbere ferro,
Belgarumq. trabens infera bella Duceam;
Audito Austriacum PUTEANO nomen
adore,
Et vis consilio fracta repente cedat.
Hinc Dux Belgarum subitum mirabitur hostem
Tam cito, tam seuas deposuisse minas.
Hac est Romani facunda potentia Ciuis,
Pralia nunc lingua conficit, ante manu.

PRAE-

P R A E T O R.

Preturam si nos præclarè gessemus, & si
Cuique suum cordi ius tribuisse fuit:
Inscriptas ego non tabulas, nec saxa requiro,
Sed cupio in vestris vivere pectoribus.

P R A E T O R I S M O N V M E N T U M

Lampugnane tibi solemnem ponimus aram,
Namq. parem diuis te tua facta probant.
His in pectoribus sacrabitur ara, tuique
Nos erimus memores, dum regio ista Dei.

D E L V D O V I C O S E P T A L A.

Improbandum cussis Septalæ concutit artus,
Imaq; letalis possidet ossa lues:
Irato ferit vngue genus mortissima plebes,
Discindit procerum mæsta caterua sinus.
Agmen amicorum crudelia sidera clamat,
Atq; bina trepidat præcipitare diem.
Sed Musis dilectam animam properauit Apollo,
Auctoremq; suum restituisse salus.
Insubribus sic lucis amor reddit omnibus, vnum
Seruatum seruat sic caput omne caput.

ALTER

ALTER SCÆVOLA.

Scævola magnanimus, pœnis interrita virtus,
 Cum iam diuersis distraheretur equis,
 Asperceretq. artus in fructra cruenta renelli,
 Et diuera trahi, talia dicta dedit.
Scindimur in rotidem partes, quo terra patescit,
 Debetur cinciri, nam plaga quæq; meo.

I N L A V D E M
 Alexandri Farnesij.

DExpera Marte potens, & formidata rebelli,
 Emula Romulidum dextera facta Duxum:
 Belgica concutitur nulla formidine tellus,
 Vanescunt posito tristia bella metu.
 Austriacos inter Reges dum, Magne, recumbis,
 Et roseo succos nectaris ore bibis:
 Dic magno Austriadū generi, magnoq; Philippo,
 En tremit Austriacum terra Batava iugum.

AD

P E T R O C A N T O N O I. C. & Aduocato.

Sextum Epigrammatum meorū libellum, C A N T O N E prästatiſſime, tibi offero, quem ingenitā mihi facilitate fulsum, nec ad incudem reuocatū, ideo tibi destinaui, quia tute optimè nosti, quam importuna festinatione amici à me pleraq. extorqueant. Sæpè tamen huiusmodi präceps impetus felicius cadit, quam si frōtem diu scalpas, hæreasq. in präpostera quadam meditatione defixus. Ego sanè malim placere opinione celeritatis, quam torquere efflagitatiū animos molestia tarditatis. Ea omnia coaceruata sine delectu quodam fasce inclusi, quò libelli in iustū propè volumen ex crescērent. Scis Martialem nostrum versibus modo limatissimis, modo impolitis inferisse libros, eaq; varietate fuisse commendatissimum. Si nostra cum illo putem esse conferenda, omnino insaniam, edenda tamen erant, ne viderer negligere Cardinalis mei prope conuicia, aut Collegij N leges,

leges, quibus repugnare sine existimationis, & stipendiorum iactura non poteram. Tibi autem nugaruin meorum patrocinium committendum fuit, tamquam acerrimo eruditorum hominum patrono, qualem ipse suum expertus, cum fratrein meum capite dainnatum summa eloquentia, sumino studio, suminaq; animi cōtentione liberasti. Neq; vni tantum clientulo gratis prēsto es, sed innata animi magnitudine, qua proximè ad diuorum naturam adcedis, deseris neminem. Obsidetur quotidie lumen, pulsantur fores, impletur atrium non tantum squallida reorum multitudine, aut æruginoso litigantium grege, sed magna doctissimorum virorum frequentia. Nulos alios clientes cariores habes, quam Musarum cultores. Hos admittis sine ambitu, sine presentatione, sine fastu, nec tantum postes, & secretos lares, sed intimos animi recessus aperis. Humanitatem tuam exhibes omnibus, omnes causæ victores dimittis, vel tua liberalitate subleuatos. Mihi certè non solum in rebus omnibus minimis, maximis, quæ ad meos pertinerent ad fuisti, sed vltro me sepissimè officijs muneribusq; prouocasti. Cum tot igitur me nominibus obstrictum esse viderem, hoc tenue munusculum misi, vt intelligeres beneficia tua, quando remetiri non possum, saltem libenter agnoscere.

BENEDICTI
SOCIACI
AMBROSIANI COLLEGII
DOCTORIS

Epigrammatum Liber VI.

AD FEDERICVM

Borromæum.

*V M thure Eoi, myrrhaq; auroq;
Tyranni*

*Ante recens natum procubuere
Deum.*

*At meritis quæ digna tuis nunc
dona rependam?*

Ne Regum donis deteriora feram.

*Pio myrrha, pro thure pio, fuluoq; metallo
Carmen erit; regum, carmen adæquat opes.*

N 2 DE

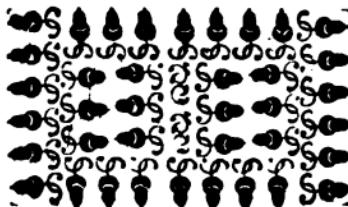
196 Epigrammatum:

R O M A N O V A.

Omnia quæ vici, cui terra, fretumq; triumphus,
Roma parens legum, quæ mihi palma fui :
Terrarum sum Roma caput, lambitq; meorum
Pontificum sacros orbis uterq; pedes .
Mem magis attollit pietas, quam Martia virtus ,
Hæc nobis homines protulit, illa Deos .
Ponite, sacrilegæ conuicia ponite lingua :
Exuuijs ego sum Roma renata meis .

A D G R E C I A M.

Grecia vasta iaces, & vix sine nomine tellus ,
Nomina quæ Diuum non peritura dabus .
Sed quoq; felici peperisti sidere vatem ,
Cuius opus poterit carpere nulla dies .
Vrbibus euersis, & versis Gracia fatis
Es quoque, cum nihil es, maxima vate tuo .

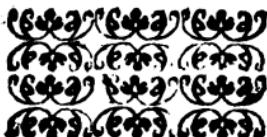
A D

AD CAESAREM BVRRVM.

O ptates patria me degere Cæsar in urbe,
Exilium patria sed magis urbe placet.
Si non farctor ego, non argentarius, aut quis
Lanista, aut potius caupo quid hic faciam?
Optares Cæsar saltem me degere Romæ,
Sed Gyari sedes sit mihi Roma frequens.
Si nec adulator, nec scurra, aut dico inceptus
Ardelio, nec sum scriba, quid hic faciam?

IN LIBELLVM DE POENIS
remittendis.

E De tuum tandem doctissime Porre libellum,
Hunc patria expectat, sollicitusq; reus.
Pænarum minuit, tormentorumq; timorem,
Si cui ferrata compede cruda sonant.
Non meus ascendet ligna infelia ciuis,
Nec saeuo dabitur vittima crebra mari.
Quin si tartarea liber ediscatur in aula,
Æquior in manes & Rhadamanthus erit.

DE FRATRIBVS NEQVISSIMIS.

Quid consanguineo felix miserare vetustas?
Sanguine Thæbanas permaduisse manus?
Heu fratres vltis nostra hæc mirabitur ætas
Amaculis vacuas non habuisse manus.
Illi vibrarunt in mutua vulnera ferrum,
In sceleris hi noctu non memoranda ruunt.
Heu genus infandum, quod postera cum sciet ætas,
Thæbanos fratres dixerit esse pios.

E V G E O N.

Vos Diui indigetes, & auti culmina montis,
Natalesq; lacus, squammigeri q; greges:
Tuq: domus pulsata meis vagitibus olim,
Quæ mihi reptanti cognita terra prius:
Stabitis eternum, siquid mea carmina possunt,
Et rates, qui vos forte salutet, erit.
Tu numeris, tu terra parens augebore nostris,
Ingenio crescent rura paterna meo.
Et liceat, cui vos vitales traditis auras,
Vos nunquam illius carmine posse morte.

IN ANCIPITEM GLADIVM.

Quis non Aetnæ mucro te nobilis antri,
Vel quis Lemniacæ non putet artis opus?
Et sua sorte tua mutaret Iuppiter arma,
Arma quibus latè territat omne solum.
Magnanimus tali Capaneus concidit fistu,
Lernæi tali concidit hydra laetus.
Rursus Aloidæ ut gemini trudantur Olympos;
Tu formidandum fulmen, & ægis eris.

IN FACVLAM.

Parua quidē facula es, sed habes incendia Trojæ,
Et tua parua domus fumat, vt Vcalegon.
Tu faculas tamen accumulas, nec respicis aestus
In iuuenes Helene quos tua semper agit.
Parce precor faculis, nimios iam vidimus ignes:
Quot Paridas Helene, tot gerit illa faces.

EPITAPHIVM HÆRESIARCHÆ.

IN felix cælum viru qui conspuit atro,
Nunc docet infernum dogmata falsa canem.

IN MALVM POETAM.

Ora gerit maculis interlita carminis auctor,
Et deformes lues asperat atra caput.
Scilicet effudit vultus puer ungibus vincis,
Pustula cum teneris serperet atragenis.
Plures per faciem, plures per carmina labes,
Hinc vitys vultus hec vitiata putem.

AD F E D E R I C V M
Borroméum.

Ille tuus vates, non ultima gloria Pindi
Decubuit, rursum gliscit iniqua lues.
Sed vultu caruisse tuo F E D E R I C E gemiscit,
Id grauius morbo iurat, & interitus.

IN A F R I C V M.

Africe Romuleo nomen sortitus ab hoste,
Quid patrios dubitas deseruisse lares?
Anne nouerca placet Stygiarum quarta sororu?
An frater? labes hic Phlegetonte lauat,
Ecce fragam monuit monitor tuus: esto monentis,
Obsequio facilis, quam patruelis eras.

IN

IN OBITVM MARCI FANNIANI.

Purpurei sese non eripuere Tyranni
 Faucibus è leti, mors sua quemq; premit.
 Tu vir magne tamen duri vim funeris exis,
 Non omnis moreris, non tumularis huma.
 Mortales fugiens auras cœlestibus auris
 Vesceris, amissum nec reor esse diem.
 Vitalem vinunt vitam post funera vates,
 Crede mihi, natum est vivere, morte frui.

DE EODEM.

FLetibus humetas largis quid nobile saxum?
 Talia num manes dona sitre putas?
 Desine nec quicquam fletu profundere vatem,
 Non nisi cœlesti pascitur ambrosia.

IN MÆVIVM.

Le to idæ recitare caue tua carmina Mævi;
 Carmina si recites, Marsias alter eris.

IN

I N Q V E N D A M N E N T E M ,
dum in ludo litterario versaretur.

Pelides prius armavit sua brachia Tyrsis,
Martia quam forti sumeret arma manu :
Molitaq; imbelli tenuavit stamina dextra ,
Et telas passus tela reliquit iners.
Fortior inde tamen prostrauit menia Troia ,
Menia Neptuni iam fabricata manu .
Sic Ludouice paras duro precludere bello ,
Femineoq; operi Martis adhinnit amor .
Pullus enim Martis muliebris uteris armis ,
Pelidemq; iuvat dissimulare colo .
Gaudet Meonides, Pelides aduenit alter ,
Gaudet Pelides, alter Homerus adest .

A D I A C O B V M R E S T I V M .

Sæpe mihi memoras vates pallescere cartis :
Cum videar nitidam multus amare cutim :
Meq; vetas rapiti doctam sperare coronam ,
Nil nidoris habet lax Heliconis , ait
Nam qua Parnasso struxit cænacula Phœbus ?
Aona Myrtillus quis tenet antra coquus ?
Falleris, antenui erupit furor ille patella
Quo canit Enæa turgidus arma Maro ?
Scilicet à multo vates tum palluit auro ,
Mi quia nulla auri copia, nullus ero .

I N

IN NOCTIS LAVDEM.

QVO dulces nebulae, caligantesq; tenebra
Diffugitis? vati lux inimica venit.
Incipiet malegrata dies sopire labores,
Plena operum felix nox mihi luce fuit.
Luna faces iecit vigiles, Sol ipse soporem,
Somnus erit solis, cura sororis erat.
Nox licet effugias, læto traducere cantu
Mille dies niaeos nox licet atra dabis.

DE GENIALIBVS DIEBVS.

Heu formam vitæ informem? solennibus istis
Solenne est mutos nos agitare dies.
Cogimur inuisam miseri traducere vitam,
Dum non mentimur facibus ora cauis,
Nec fescennino iactamur more, nec vlo
Per fora deferimur murmure, perq. vias.
Exsequimur potius Bacchi cum funere funus,
Feriat Insubris tristibus inferüs.
O leges nimium illeges, iniuria iura?
Sic ne aliquid fiat ibimus in nihilum.

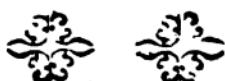
VIS

VIS VIREP VLSA.

Dum vulnus caro capiti crudele timerem,
Nec tamen in celeri spes foret vlla fuga,
Exerui dextram, fateor, longeq; tetendi,
Ne quateret noſtras vis inimica genas.
Auertitq; manus venientem vulneris iſtum;
Fida velut corpus militis arma tegunt.
Et tamen infelix damnatur dextera, quando
Arcuit hoſtiles officiosa minas.
Quid curam capit is miseræ natura creasti?
Vna caput seruat funere dextra suo.

AD BARBARAM.

Barbara dum partum maturas edere, & infat
Prima dies sobolis, fit tibi summa dies:
In lucem tu soluis onus, mox nocte perenni
Volueris, & fatum mox peritura paris.
Attigit hic vitæ limen, tu limina leti,
Spemq; tibi vitæ spes vteri rapuit.
Attulit occasum vite tibi pignoris ortus,
Lucifer exoritur, tu velut Hesper abis:
Nec certè velut Hesper abis, sed sponte nouellum
Sidus ut amoto Sole coruscet, obis.

DE

DE FEDERICI BIBLIOTHECA,
in
AMBROSIANAM TRANSLATA.

Ecce tui docto viduantur pegmate muri,
Mæstæq; nudato pariete tefta silent.
Non tamen omnino mutesces nobile teftum,
Dum tua diuinus limina tangat herus.
Graiugenum pro palliolis, pro gente togata,
Purpura tam docti Principis vna fatest.

AD BELLASIVM.

Dum tibi crura virent, & adbuc flos inter-
ger ævi,
Umbra nec impubes occupat vlla genas,
B E L A S I regale tenes penetrale Senatus,
Muniaq. incurvo vix obeunda seni.
Scilicet est animus teneris maturior annis,
Mens tibi canescit moribus, ora virent.
Tu tamen æternam vultu fateare iuuentam,
Dum merita enumere, te rear esse senem.

IN

IN CINNAM.

CInna famem dapibus fateor mihi pinguibus
exples,
Cinna sitim Baccho nobiliore leuas;
Sed datur hibernæ sedes malecommoda nocti,
In qua nec Boreas frigidus ipse cubet.
Per rimas admissa, cauas spaciata per ædes,
Sæuihat tristi frigore tristis hiems,
Et iaculata faces per apertas Luna fenestræ
Errabat tremulis noxia parietibus.
Calcibus obrigui gelidis exangue cadauer,
Alpinis iacui cautibus asperior,
Tu tamen obducis vinosas vndiq. celbas.
Neue gelu glaciet dulcia vina vetas.
Hospitiumnè cadis curabis tutius ergo,
Ergo cadus vatis corpore pluris erit?

AD F E D E R I C V M
Borromæum.

ADiculam mihi pollicitys, quam sæpè suistit,
Exacta vacuam luce reliquit anus.
Da sedem hæc Musis errantibus optimè Princeps;
Fac doctæ agnoscant limina certa Deæ.
Hanc sedem Phœbus multa prece flagitat, & me
Incerti vatem nescit amare laris.
Indignatur enim Deus inquiline haberi,
Et refugis noster non sua testa Deus.

AD

AD EVNDEMI.

Gregorij obsidio multum vigilanda peſabit,
Ni vati ſedes certa tenenda datur.
Sic interruptam liquit Thfeida Codrus,
Incerta queſtus ſcribere ſub regula.
Et niſt Virgilium tenuiſſet certior ædes,
Æneide vunquam vinceret Iliadem.

ARMENIVS.

Quadrupedū non vile decus, fera neſcia labis,
Quæ cœnum peius tangere morte times,
Æmulus ecce tui lauro inſignitur, & olim
Candidior niueo vellare iuva dabit.
Haec tenus errasti tercis, mox auguror inter
Aurea cum Domino ſidera ſidus eris.

IN LAVREAM
Ludouici Mazentæ.

Dvm confanguineis miſcentur pralia dextris,
Et ſtrepitū armorum ciuica iura ſilent;
Destinat inuias Astraea relinquere terras,
Et profugum rursus vertere ad astra pedem.
Dumq; ſupergradiens varias circumſpicit urbes,
Cultorem iuris te Ludouice videt.
Atq; ait, hasce tibi lances committimus, ut ſis
Tu cultor nostri numinis, ipsa tui.

IN

IN E V N D E M.

Mixta samente togam, atq. insignia legū,
 Incerta superi seditione fremunt.
 Mecū aude capere arma manu Mars efferus, inquit
 Casside clarus eris, desidiosa toga est.
 At Phœbus, meus es iuuenū lepidissime, clamat,
 Ipse tibi mores, ingeniumq. dedi.
 Juppiter ut sensit misceri curta tumultu,
 Porrecta sedat numen verumq; manu.
 Atq; ait, hæc habeat tandem discordia finem,
 Phœbe tuus miles, Mars erit ille tuus.

D E T H O M A M O R O.

SÆnus ut infractos sæuo cum Rege Senatus
 Conciterent animos, excutientq; Deum;
 Obscurus Morus damnetur carcere, clamant,
 Cum vita ingentes eripiantur opes.
 Mox stupet impavidam ceruicem occurrere ferro,
 Ferrea Morus habet corda, Tyrannus ait.
 Scire Henrice cupis, qua vi precordia Thomæ
 Infelix frangas, bac ratione potes.
 Frangere, frangetur sic Thomæ interrita virtus,
 Dede manus illi, sic dabit ille manus.

IN

IN M A L O S H V I V S
æui scriptores.

A Grotare diu me lamentantur Amici,
Et cælum mutem Quintilianæ monent.
Scriptorum cum tot promantur ubiq. venena,
Non nisi apud manes conualuisse queam.

IN A Q V Æ D V C T V M P A V L I
Quinti Pont. Max.

A Spicis Euripum Paulo regnante refectum,
Imperium vetus hoc surgere monstrat opus.
Miratur veteres fastus, veteresq; ruinas,
Agnoscitq; suas unda redulta vias.
Et quisquam abnuerit reddituram in pristina Româ?
Principe sub Paulo si vetus unda redit.

I N E V N D E M.

F Elix riuis aquæ, veteri qui dicitur alueo
Doctus ad imperium repere Paule tuum.
Diuinum proprius conspectum pronus adorat,
Et sanctos gaudet lambere posse pedes.
Huc Nilus cuperet septenos vertere cursus,
Hermus & auriferis currere vellet aquis.
Iam classes molire Pater, mare seruiet, & nunc
Oceanus fontes ad tua iussa ciet.

SIREN IN PATERA.

A Vrata, viden, vt patera natat aurea Siren,
Vt non auditum gutture carmen hiat.
Hanc ego Lænæis spumantem roribus hæsi,
Incautaq; melos forsitan auro bibi;
Dumq; bibi, sopor obrepit: spumansne Lyæus,
An vox sopiuit insidiosa Deæ?

IACOBI RESTII
I O C V S.

DVM quereretur herus, quod non spumantia seruus
Mutua sumpsisset pocula sponte sua:
Nil here iussisti, num vis iniussa facebam?
Quænam obeam, iubeas munia, seruus ait.
Non iubeo, respondit herus tibi prandia, cændas:
Et prandes cænas respere, mane, diu.

AD IOANNEM VELASCHVM
Mediolani Gubernatorem dum Bi-
bliothecam Ambrosianam
inuiseret.

ACcipe surgentes hiberno tempore flores,
Quos domus ista tuo sidere lata parit.
Et dubitet parere tuis Insubria iussis?
Si tibi vernal biems, si tibi bruma virct.

AD

A D E V N D E M.

Vnde noua rident Musarum limina pompa?
Velascus facilis lumine tecta beat.
Aspis aeternos veterum gestire labores,
Gliscere latitia scripta superba vides;
Credibile est, ut te valeant, Velasches tueri,
Doctorum manes hic properasse virum.

A D E V N D E M.

Vm prisci Velasche Iouis te te arcibus infers,
Vrbs Domina Insubru, Mars venit alter, ait.
Mox dum Musarum tectis succidis amatis,
Hic mihi mutato nomine Phæbus erit.
Nunc belli studijs, & pacis ad athera surgam,
Thracia nuper eram, Gracia rursus ero.

I N E V N D E M.

Natibi Martem lux exhibet, altera Musas;
Ambigitur sedes dcbeat vtra magis.

IN POLITICOS.

Vidimus e celo sanctas deducere leges
Legiferum Mosem, legiferumq; Deum;
Cælestes alij affatus finxitis, ut olim
Magne Numa Aegeriam, Scipio magne Iouē.
Nunc audent celo humanas opponere leges:
Dissimulant Diuos cernere, non simulant.

DE FEDERICO
Borromeo Cardinali.

Cede Deo Regina avium, quid bella minaris
In Cælum? celo tu famulata prius.
Coniungunt superi nostro cum principe vires,
Principe cum tanto fulminat ipse Deus.
Nunc Christus Deus est, fuerat qui Juppiter olim:
Oppugnas ne Deum fulua Ministra Iouis?
Obserua superum Federico in Principe Regem,
Vince alios et les maxima, cede Deo.

AMOR

AMOR SINE VITTIS.

Quis, precor, insano vittas dissolute Amori,
Non sat erant esse a vulnera facta manu?
Quis bryuges adiunxit equos, currusq; rotasq;
Remigio alarum non satis acer erat?
Iā quid speret amans? eques est pedes ante cupido,
Lynceus est factus, qui modo cæcus erat.

IN SYMBOLVM AMORIS,
& feminæ.

Petricio quondam cretus de sanguine dextrâ
Porrigit, & dextra porrigit inde iecur:
At diffusa comas, distinctaq; femina frontem
Jaspide dextra offert ubera laua manu.
Quis sine corde precor, vel quis sine lacte ingatit?
Corde tuo Coniux, femina lacte tuos

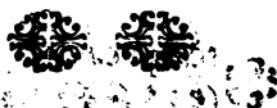
244 Epigrammata

AD IOANNEM VELASCUM
Mediol. Gubernatorem.

IN subria tutela patens, ergoce ruinas,
Nor regere, incolumes oppida, templa, focos.
Finitimos iusto poteras evitare bellum.
Sedibus implores arua, fluenta tuis.
Sed bellare metas, populos in bella ruitas.
Florentes Italum vertere parcis opes.
Omnia seruasti, fac te tardasse parumper
Italia infelix nil nisi campus erat.

ESIRORIA MULIERUM & MI
DE MARONIS EFFIGIE.

IN Tabula viuax meditatur carmina quates
Mantous, ritam cui dedit arte Mycon.
Sed dum Centurio proprius te spectat, & audit
Nobile diuino carmen hiare sonos.
Non canit, Alpinis similis quia cautibus habet
Aeneidosq; tuum par stupet esse melos.

APICULA EXTINCTA.

IN geniosa fauosa dum fragit in aera Neera,
Aemula labra rosis seu a viomord. t. apis.
Pressit apem pressis virgo experreta labellis,
Quæ scopulos animet, labra dedere necem.
Debet illa tamen, quæ lilia vixerat inter,
Inter Acidalias occubuisse rejas.

DE CATHARINA CANTONA.

Seu Catharina radio percurrat staminæ mira effigie
Serica seu cereti staminæ pingat acu.
Guttur autem si pingit auctem, si flumina cursum
Exercent, at si bella, mouentur equi.
Artifices nevata manus, mirata labores.
Ambiguam video Palladas Pallas ait.

AD MOPSVM-

A Regrauis, senioq; grauis, tibi dicitur uxoris,
Vtilis est tumulo, futilis est thalamo.

218 Epigrammatum.

IN ADULTERI ECTVM

Qui medio torus in thalamo consurgit in auras.
Ostentatq; oculis stragula picta tuis,
Hic Veneris fuit obscena, cum Multibet olim
Applicuit notos ferrea texta dolos.
Cum nupta hic coniux recuba, expertere cubando
Dissidium vxoris, dessidiamq; viri.

DE PHYLLOIDE. IC

Formosam subditus deformat Phyllida pallor.
Languefunt oculis deserit ora color.
Culpatus animus prodit male conscius ignes,
Perfidiam mactis arguit agra suam.
Nimirum veteres alio transmittit amores,
Aduena preferunt quod fugitiuus erit;
Nam qui mutauit celum, mutabit amores,
Vtq; fugax patriæ, sic & amoris erit.

V E T O M I C A

218

IN

IN AQUILINI COPINI ORATIONEM
De Regis Hispaniarum Monarchia.

DVM Macedo audiret describi Regna Philippus
Regna quibus nil sol maius obire potest,
Gestit ambigua deceptus voce Philippi,
Inflatq; fouens gaudia vana stru,
En memorat me vox diuina Demosthenis, inquit,
Fitq; recantatis gratior opprobrijs.
Vt vero Hispani cognouit id esse Philippi
Discretum nullis fibibus Imperfunt,
Erubuit, falsusq; pari fam nomine, dixit
Sed tuus Orator Gracia talis erat.

etiam hinc ardip, et sic tunc ea dicitur

IN **A**FRIC V M

Alpinus addidit genitor, tuq; Africe Alexitus,
Sioq; male audisti cum genitore tuo.
Auriculas vulsit vates, nisi veterq; monentem
Audiat, auellat dextera carnicis.

DE GEMINIS FABIIS.

Cunctator Fabius dum Pœnum distinet hostem,
Ambigitur tales anne imitare moras.
Cunctator premere infestum nouus abstinet hostem,
Ambigitur tales anne imitare moras.
Confer utrasq; moras; dubites que industria maior,
Hunc patriæ, bunc videas consuluisse sibi.

A D A M B R O S I A N I
Collegij Doctores

Felices operum socij, quibus Itala virtus
Surgit, & antiquos ngn ita iactat, augs:
Insubriæ parient iam vestra volumina famam,
Ulterius lungas solis itura vias.

Ves forma quebit, sed vos exgebitis illam:
Latior, & solito didita major erit.

metas rem paret quia certe tibi non invenis
etiam curva mactab illeum, etiamque

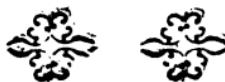

A P L I N G E N T I V M
Imperialem.

Degeneres paleant vastis cum mæpibus urbes,
Rurus exit fatus maxima Roma mihi.
Si capiar posthac circis, capiarq; theatris
Rura dabunt circos, rura theatra dabunt.
Agricolas posthac toridcm censeba Quirites,
Et Capitolinas concava saxa domos.
Rustica certabit trabeato turba Senatu,
Regia collis erit, purpura sacra meram,
Livescentq; tuo Vincenti carmine Reges,
Regna gement fieri rure minora tuo.

A D E V N D E M

Avrea Saturni fulserunt secla, priusquam
Mortales pecudum deseruere casas.
At postquam cinctas habitabant muribus urbes,
Vrbibus incubuit criminis omne genus.
Nunc priscos renous Vincenti ruris honores,
Innocuosq; doces ducere quemq; dies.
Mortales repetunt ignaram fallere vitam,
Incipiunt quoduis dedidicisse nephas.
Iuppiter exclamat, vadentur ciuitibus urbes,
Aurea Saturni temporis rursus erunt.

C. A.

AD

AD IOSEPHVM RIPAMONTIVM.

Opime amicorū quid te mea carmina tentent,
 Nulla valet linguam lingua referre tuam.
 Non hoc ingenium capit e mortalibus yllus,
 Atticidas doceas, Amonidasq; toqui.
 Esse potes tantum tete facundior ipso,
 Teq; aliis nisi tu dicere nemo potest.

AD IO. BAPTISTAM SACCVM.

Exueram tristes vultus, & amara fugaram
 Curarum; sacci nectarē dām madui.
 Scilicet ille liquor morbum detruxerat Orco,
 Et letale gelu fregerat igne suo.
 Nunc dominor quoniam morbi me deficit humor,
 Succubui morbo, deficiuntq; pedes:
 Desipui, postquam me Baechi insania liquit,
 Quām Baechi liquit purpura, pallor habet.

TIA

AD

A D B E R N A R D V M
Confalonerium.

A Ger adhuc vates, totosq: gracillimus vates
Cogitur inuiso sternere membra toro:
Et leges Helicona iubent pulsare canorum,
In numerumq; nouem sollicitare Deas.
At mea frigenti torpescit sanguine virtus,
Cum morbo infestat me glacialis hiems.
Si vatis te tangit amor, testabere morbum,
Posteritas tanti testis amoris erit.

A D C A N T O N V M .

Pars animæ Cantone meæ, mea stamina Parcæ
Ulterius quando continuare negant;
Accipe, quæ memori mandari carmina saxo,
Nostra ubicunq; cubent, molliter ossa velim:
Hec iacet extinctus leto Sossagus acerbo,
Viuere dum trepidat, heu temere interiit.
Quisquis ades tumulo, medicam cōtempseris artē:
Quæ proferre dies creditur, ars adimit.
Cætera funesto deferri sueta paratu
Mitte precor, vates negligit illa tuus.
Pullulet e nostro laus si forte sepulcro,
Tunc mea, tunc habeat & ratiōr ossa quies.

ECHO

MUSIC ECHO,

Montis incola, valsumq; custos,
 Auræ progenies, imago vocis
 Impotens loqui, & impotens silere,
 Briantæide dum lacens in umbra
 Audiret Federice te l'quenterem,
 Nil posthac adios morabor, inquit,
 Sed te subsequar Insubrum parentem.
 Te trans Hesperia potenteris oras,
 Te trans Caucasos feram recessus,
 Nec duktor Pudus Italum fluentum,
 Nec te litoribus propinqua nostris,
 Tybris littora, consciente ripæ
 Ticini patris, Abduq; cessent
 Pastor magne tuum referre nomen,
 At tu purpurei decus Senatus
 Phæbi pupula, corculum Mineræ,
 Felix cui neq; litiū tumultus,
 Nec durus labor, improbaq; curæ
 Nec mores potuere segnis cui
 Doctam crinibus amouere laurum
 Diuina emeritum decus loquela;
 Non ingens atavum seges tuorum,
 Nec tantum Tyrū dabunt honores,
 Quantum gloria comparata fando.
 Hinc quæ tempore nesciet feriri,
 Nec flamma metuet, nec imbre solui
 Quouis Piramidum labore maior,
 Te fama eloquij perennis ambit.

Et

*Et certe merito futura Musæ
Reddent sacula, cui priora debent
Ipsis hospitio tuo receptis,
Et solis feriens verumq; littus,
Echo te sine nuspiam loquetur.*

A D F E D E R I C V M
Cardinalein Borromæum.

*Hospitio dū me recipis clarissime Princeps,
Munere mens tanto tota recepta mihi est.
Seruatur Domino ratus, & perditus ante
Sossagus morbo redditur ipse sibi.*

D E G E D E O N E
extincto:

*Quid tua non poterit Mors sœua potentia?
cælum
Immortale potest qui potuisse domas.
Occidit Isacidum Dux, qui frœnauit Olympum;
Qui cælum poruit fissere, te nequyt.*

AD

A D F E D E R I C V M
Borromæum..

NON te sortitum quereris Federice magistros,
Vna quibus teneros fingere cura dies :
Et tamen ambrosia decurrunt flumina lingua,
flumina Nestoreis nobiliora fuisse.
Nil mortale sonas, si cœli arcana recludis :
Si naturam aperis, docta Lycæa acent.
Unde tot hausisti cœlestia dona ? magistrum
Maconides cœcinit regibus esse Deum.

D E T H E O D O R O.

Quid seclum insipiens Theodori dicta res
futas,
Cœlestes tellus, quā malè nescit Heros?
Humana patitur Theodorus fronte videri,
Qui cognata inter sidera sidus erat.
Nunc quando virtus ea non agnoscitur ingens,
Ad cognata sterum sidera sidus erat.

AD

AD GRATIOLAM.

Ambrosij decus, & Santilux unicacetus
 In cuius leges nomen & ipse dedi.
 Carolus austorem decorum te ritè seorum.
 Cernit apud terras, cervit apud superos.
 Te propter Diuum cipulis donatur, & aris.
 Magnus apud terras, magnus apud superos.
 Hoc igitur tibi iuste potes promittere praesens.
 Numen apud terras, Numen apud superos;

AD LODOVICVM SEPTALAM.

Colle Brianteo qua ritea pompa renatis,
 Abdua ceruleis qua spaciatur aqua salina.
 Me vitam, Septala tibi debere fatebor.
 Sexanti gratis meq; meamq; domum.
 Abdua confurgens, Septala nomen amabunt.
 Aptra, nemus, flumq; sacra referre, referre.
 Testis erit tanti meriti grecus mutus, aquarum.
 Grex mutus discitor beneficiorum loqui videntur.
 Hos Septala igitur usq; dedicabent pisces.
 Nunc flumius memor est, mox quoq; collis erit.

T A

P

IN

IN ONAGRVM.

Dum queror indigna membra horrescere
morbo,
Et medicis Onager, falleris, unus ait.
Nimirum mentis caligans lumen habefit,
Hoc caliganti lumine vana panes,
Nunc inquam agnoscō mihi lumen habefit ro mentis,
Artis enim medica tu mihi prius eras.

DE HISPANO MILITE.

A Ere cauo dum scuit Iber, nec suppetit aeris
Copia, & armorum deficit omne genus:
Inuadit fauces, fauces sua tela ministrant,
Tela facit dentes ingeniosa manus,
Læna cadit ferro, lænam contorquet in hostem,
Destra cadit ferro, prælia truncus ugit,
Se iacit aduersos tandem se truncus in Indos,
Et quæ parte cadit, barbara turba cadit.
Mentiri nil tibi potes vesana vetustas,
En hosti excidium corpus inerme fuit.

DE

DE INFANTE PARMENSI.

A Vreadum soboles Parmensi prodit in auro,
Emittit censu terra, frustumq; suos.
Venturis illi post aspera bella, triumphans
Victrices laurus plurima terra parit.
Utq; suam cingat patrio diademata summa,
Expuit Oceanus gemmae dona patens.
Et nisi censeret gentilis sidera calum.
Lilia, præ sensu fidei summa datur.

I O C Y S

DVm Septahamus meretricea in illo agit,
Septala et scelpi sanguis, imago Deum;
Ecce tibi procerum præter spartane cætrua
Obscana visus seda reforre pedem.
Tunc ait occurrente senior mirantibus illas
Talia Socratum nobis habere senserat:
Prostibulo eripui regem, feiantibus ex quom?
Ille Philippum præmisæ exhibivit.

I N C R I B I S R V M

E Thicus, Endons est Crispo, regnante Crispus
Non potius recte dicere gibbus erat.

. L I V E N R A T E M E M I C U S .

Ur non tristis hiems abis sub ias
 Terram lutebras caputq; condit
 Horrendum nimis, obsoletosq; crines
 Letali glacie nec erubescit.
 Os fadens viibus sagittae prouincis uenit : p*ri*
 Ostentare temus gelo rigentes
 Coram Principe. Principum sacrorum
 Terras tristis hiemis abi fidei spes erit . c*ii*
 Forsan signa pedum relictæ plantis
 Gaudes lambentis Principisq; plantas
 Obsessas niibus vias prementes
 Contra blandioris omnis adoratq; s*an*
 Ab ne lade pedes tuæ pruinit
 Ab ne bede gelo caput beatissimæ id est eccl^{ia}
 Gratum mentibus, Ethereis Regi ducitq; O
 Veri cede, locumque fugientis expesse
 Felix orbis Principi factorum
 Conseruans violis innocuaq; debet, p*ro*tego alii respicit
 Debet ueneratio tunc collususq; illi
 Qua fert cumq; oculos, humumq; sacris
 Lustrat passib*is* Hostilantq; Signat. I
 Heu crudelis hiems quid immoraris
 Remnari. Rateget ante sub profundo
 Tu vates tristibus uox trementem
 Conspectus viduas hiems herili
 Vultu, dum glacie vetas superbis
 Urbis mœnibus extulisse gressus,
 Et clausum assiduos tenes ad ignes .

Per

Per campas raperer, vias horarum
 Sparsas vndiq; villulas abirem,
 frem pegaseo ocyor volatu
 Depascens oculos moos herili
 Vultu, quo superos beare poscis
 Vultu, quo refugum diem reducas,
 Quo cæcum nebulis diem serenet,
 Ni crudelis hiems caput profundo
 Detrudas barathro, solum relinquas?
 Quid crudelis hiems tibi imprecabor?
 Cum mihi innideas herile pectus
 Te Rex tartarea tremendus aula
 Clausam tartareis premat sub antris,
 Infigat scopulis tuos acutis
 Inuisos humeros tuosq; duris
 Arctet compedibus pedes, manusq;
 Eternum liget æreis catenis,
 Dematq; Imperium regentis anni.
 Et totis facibus bene vstabatam,
 Semper verberibus nouis gementem
 Cum risu Eumenides truces resundant.

DE MEDIANENSIS
Seminario.

Alpina rupes, Insularumq; arua quebitur,
Erigit immensam dum Federice domum;
In planum mones se descendisse gemiscunt;
In montes feltus se se abuisse gemit.

DE EODEM.

In subres tenetos FEDERICVS ut educt
cet olim;
In patria doctos extrahit Urbe lares.
Principis ad nutum properant cum rupibus Alpes
Principis imperium gestit obire lapis.
Et quisquam illius monitis patere recusat?
Qui scopulos et nos aspera saxa domat.

AD PETRVM CANTONVM.

Petrum, mea quo spes fundat proorsus in uno,
Prassidio cuius stat mea fulta domus;
Quae tecum erigitur, tecum inclinata labascet,
Quodq; trahes fatum, prona sequetur idem;
Hos precor accipitas metuentes sibila versus,
Adde animos trepidis, si meruere tamen.
Te duce contemnent sannas, risusq; petulcos,
Te duce per doctas est amor ire manus.
Hosce patrocinio foucas, ne linque clientes,
Nec fas patronum deservisse reos.

IO.

IO. BAPTISTÆ

S A C C O

*Ex eorū numero, qui sunt à Secretis
Senatus Mediolanensis.*

Non miraberis, opinor, SACCE præstantissime, tantum me in tua humanitate posuisse fiducię, ut hoc, quicquid est nugarum, in lucem sub tui clarissimi nomi nisi prædio prodire voluerim. Noui comitatem tuam, noui morum suavitatem, quæ diuinæ ingenij tui dotes oculos istos affidua scriptorum optimorum lectione tritissimos, & animum omni venustate veteriq; vrbaniitate plenissimum à fastu, & indignatione prohibent. Nihil ex ore plebeium, nihil illegans vñquā excidit. Ita viuis, ita loqueris, vt festiuitas, & hilaritas omnis tuis in labijs sedere videatur. Memini apud te cum esseimus, vbi amici aliquot mensæ instructissimæ accubueramus ijs de rebus crebro incidisse sermones, quæ nos ad hilaritatem excitarent, omnesq; genio bonam diei partem donasse. Conuenerant enim coniuæ perelegantes, & faceti, tantumque facetiarum, & salis, quætum ferculorum depromebatur. Tu certè in-

ter exquisitissimas opulas, cum opis sermonem
auspicatus vix in bellarij et renittebas, narratio-
nesq. lepidissimas continuabas nobis obstupe-
scentibus. Quibus iam reliqua saetateim pa-
triebant, nec quicquam apponebatur tua fa-
quidam suauius. Hinc ego te colui, suspexi, non
solum ut hospitem aliquem urbanissimum, sed
ipsa mortalitate maiorem. Accedit etiam
affinitas nostra, quam tecum mihi intercedere
tam libenter agnoscō, quā pudenter glōrior.
Nemo eruditionis principē Primū Comitem
auum mecum ignorat, nemo Iō. Baptistam
Fonteium, qui nobile de Cęstorū familia vo-
lumen edidit, nemo Marcum Antoniū Maior-
agium alterum eloquentiae parentem. Hos
omnes arctissimq. necessitudinis vinculo nobis
esse coniunctos tu scis vnuus optimè omnium,
deq; nostra cum ijs coniunctione iucundissi-
mè loqueris. Te igitur per humanitatem
tuam, perq. nostram affinitatem oro, obtestor
que, ut tantisper, dum hęc leges eruditus esse
desinas, pristinam benevolentiam ne exuas.
Quod si à te non condemnabor, aliorum suff-
fragia non exquiram, etiam si Reipublicę lit-
terarię Senatorē habeantur.

BENEDICTI
SOCIACI
AMBROSIANI COLLEGII
DOCTORIS

Epigrammatum Liber VII.

AD FEDERICVM
Cardinalem Borromaeum.

Virgine idū canit̄em, FEDERICE,
matiti
Commendas, supera plaudit ab
arte senex.
Erumpunt celi portis in templas
quirites,
Auribus intentis aurea dicta bibunt .
Miratur felix Insubria, & edere in auras,
Exclamat, vires hunc potuere meas

AD

AD AQVILINVM COPPINVM.

Tincus simul ac Aquilini lactea verba
Audijt, Hyblæis proxima verba fauis,
Urbs alias turrita super caput extulit urbes,
Extulit in laudes ambitiosa suas.
Mox ait, *Socratem doctæ mirentur Athene;*
Alter at Socrates sis Aquiline meus.
Catera Athenarum cui sunt barbaræ, ego sim
Instar Athenarum, si mihi ciuis eris.

AD ANDREAM BASSVM.

Naturæ secreta mihi dum Bassæ recludis
Et mentem æthereis inseris usq; plagi;
Silvestrem mutas animum, moresq; prophanos,
Aspectu celi me propiore beas.
Sic cum temnati Chironis gesseris instar,
Me potes Æacidem dicere iure tuum.
Quod caa non animis præcepta tenacibus haui,
Hoc tuus Æacles sum minor, Æacide.

IN

IN T V C C A M.

CVM Tucca assistas diuinis plurimis aris ;
 Tcq; aliquem Diuum credula turba putet ;
 Audes vulturis, audes impurior ipsis
 Isidibus sacras conselerare manus .
 Saltem parce sacris, Diuumq; absitito templis ;
 Cum semper facias, nil bene Tucca facis .

AD IO. BAPTISTAM SACCVM .

Sacce graui fuetam Saturni fidere pressus ;
 Saturnum frangunt sed tua vina grauem.
 Talibus austeras vellet deponere rugas ;
 Atq; inter talices intaluisse Cato .
 Talibus equoreos fluctus euadat Arion ,
 Maenidesq; dolo Pergama versa canat .
 Et cantu meliore senex tonet Ennius armis ,
 Infectamq; Maro non sinat Aeneidem ,
 Talia si Flaccus delibet , temnit honores
 Siue Sabine tuos, siue Falerni tuos .
 Et dubitem vacuare mero tua dolid Sacce ?
 Si dare tot Vates talia vina queunt :

PA-

P A R O D I A.

Ligece sonides nouem sorores,
 Et quantum est Heliconis incolarum.
 Heu solatiolum boni poeta,
 Curarumq; leuamen improbarum
 Fraudatur merito crumena lucro.
 Ventosq; leuior pilis, & ipsis
 Dispar folliculis, inaniorq;
 Ventis ludibrium crumena debet,
 Vulgi ludibrium crumena fiet.
 Quacum ludere, quam sinu fouere,
 Centum, & lambere basys solebat,
 Et tristes animi fugare nubes,
 Dum textos plicat, explicatq; nexus
 Permittitq; frui patente calo
 Numos carcere pene strangulatos.
 Nam latis digitis modo hos, modo illos
 Tractare, & numerare gestiebat,
 Quos vates bene nescitabat omnes,
 Ut quis de facie suas sorores.
 O factum male, o miselle vates.
 Iam non implicitis soluta nodis
 Vibrabit radios nitentis auri
 Non assem, aut obolum, terunciumque
 Seruabit miseri crumena vatis.
 Non iam nobilibus beata lannis
 Defessos recreabit illa visus
 Defessosq; oculos diu legendo.
 Tantum nunc cuneos araneorum,

In-

*Intexant miseris ubi labores,
Muscis insidias struant pedendas,
Seruabit latebris tenebricosis.
Ergo delicias perisse vatis
Lugete sonides nouem sorores
Et quantum est Heliconis incolarum.*

A D F E D E R I C U M
Bottromatum.

Germanus meus, o benignus Princeps,
Cui nuper dederant potens Asylum,
Cui tutum dederant locutum tuenda
Vitæ præsidium satras ad aras,
Germanus meus obrutus patentis,
Et satellitio tuo furente
Avulsus meus repente ab aris
Raptatus medium fuit per urbem.
Et iam Luna suum replevit orbem,
Ex quo carceribus tuis sepultus
Squallet perpetuis fruens tenebris.
O durum nimium, malumq; fatum?
Fratrem non poterit iuuare frater
Vates, qui tacitis potest sepulcris
Regum nomina vindicare cantu,
Quiq; auferre animas potest ab Orco,
Fratrem non poterit iuuare frater.

Sic

Sic tu clauderis infelix frater,
 Cæci carceris obsitus tenebris.
 Orbus sole tuo, tuo nec unquam
 Cælo vesceris obstitus tenebris.
 Nec te Pierides meæ, nec ipsa
 Seruauit pietas, nec ulla fratris
 Nec consanguineum fides tuorum,
 Tectis eripuere tam malignis,
 Et vobis Deus imminabit ultor,
 Qui fraudum artifices, doliquestes,
 Tot commenticijs probris creatis
 Fratri nil merito recens periculum,
 Qui tot crimina ficta detulisti.
 O factum male i- carnis ille frater.
 Fictis criminibus (nephas) laborat,
 Vitam carceribus trahit sepultus,
 Nec saltem misero datur potestas
 Isto erumpere pessimo locorum,
 Ut mendacia testibus refutet,
 Hoc unum superest benigno Princeps
 Vna ut corripias duos ruina,
 Aut vna eripiás duos ruina.

CV=

C V R I A P I C T A.

TE Pitta ocelle vittularum Curia
 Amata nobis, nulla quantum amabitur,
 Flexo saluto crure, te deosculor,
 Tuas lacertis ambio fagos, tuis
 Cuncta euenire fausta vinetis precor,
 Precor malenum longe abire fascinum.
 Sed illud hospes vnum amicus peruelim
 Terrarum umores, & Minerua corculum
 Vatis patronum sospites Cantonium,
 Velim hospitales sospites Varisios,
 Burros latinis ante deductos agris,
 Notosq; fratres mente Spanzoras par
 Dilecta Mafis uniuersa pectora,
 Priora lacte, lilijs canentibus,
 Nec non pruiniis mane eandicantibus.
 Hac si meorum summa votorum fluat,
 Tantumq; ecclias omen ex sententia;
 Vatem emulante Mantuanum carmine
 Dicere nobis, quam beata dicitur
 Tellus Maronis, & Maroni Mantua.

D E

ADEO VERONICA.

Ver aperis, geminos aperis dum *luminata soles,*
Aspectusq; tuo terra lecta vixet.
*Nec mutas absens faciem *Veronica veris;**
*Phœbe vale: abscessu *Ver alicui omne tua.**

ALLUSIO NOMINIS.

Esse Dœ verus *Veronica diceris Ieon*
Luminibus, cestus, crinibus, ore, manu.
*Aurea sidereas iaculantur *lumina flammæ,**
At cestus species infidiosa tua est.
Sunt radu crines, est os formosius astro,
Cordaq; sunt facile illaqueare manus.
*Sed partes taceo tacitas *Veronica,* namq; ex
*Non non *Veronis nuda, sed ipsa Venus.***

ALLUSIO NOMINIS.

Purpureo vere trahis *Veronica nomen,*
Namq; tuo ridet veris in ore decus.
Ostentat frons veris opes, malaq; rubentes,
Et vernant primas labra imitata rosas.
Pectus habet varij confusos veris honores,
Candentes referunt lilia cana manus.
*Perpetui sic nomen habes *Veronica veris,**
*Nam dum regnat hiems, veris *imago tua est;**

DE

A D · I O · B A P T I S T A M ·
Viçecomitem.

Pro Comitum genus ante potens dominantibus
armis
Dum cedit, & veterum vera propago Ducum.
Non tulit extingui generosam Insubria gentem.
Nec penitus dominos passa perire suos:
Sed te Ioannes partu connixa superbo est,
Et doctas docto cinxit honore comas;
Ut quam frenarunt proaum valida arma tuorū;
Ipse nepos frigides nobiliore toga.
Sic collapsa domus consurgit ad athera maior,
Et nisi lapsa foret, surgeret illa paixus.

DE EODEM

Cesaricos toties memorat dū fama triumphos;
Iactat & Augustos ambitiosa duces,
Laureola vincitum mostrans Insubria ciuem,
Non hac Cesaribus laurea cedet, ait.
Quod si vittrices Aquilas fastosa retenses,
Iamiam Aquilas vincet Vipera nostra tuas.

S A

&

AD

242 Epigrammatum.

AD GVIDVM BENTIVOLVM:
Apud Gallorum Regem Nuncium.

Bentiolum Lucina manu dum suscipit, & dum
Gustantem primos aspicit ore dies,
Accurrunt pueri libantes oscula Nymphae,
Unaq; Bentiuoli sit tibi nomen, ait.
O quam dulce datum Nympharū a numine nomen,
Hoc, reor, inuenit nomen amoris amor.
Bentiuolus ne odio fuerit, cui nomen amoris,
Bentiuolus ni amor est, dicite quid sit amor?

AD EVNDEM.

QUAM bene Bentiuola sortiris nomina gentis?
Tam bene facta sequi, quam bene velle
soles.
Et potes omniuolus dici, cum fundere in omnes
Et bene facta queas, & bene velle velis.
Sed tibi Bentiuoli potius sint nomina, quando
Nec male facta sequi, nec male velle potes.

C.I.

AD

DE MAGDALENÆ LACRIMIS.

Dum calet infelix malesana saucia cura,
Versatq; indignas Magdala mente fates &
Ignis amor superum fædos extinguat ut ignes,
Aduolat, atq; facem corda sub ima iacit.
Nec mora fax oculis fumantes concipit undas,
Plurimus effusis ignis inarsit aquis.
Flammiuomos igitur fundunt hæc lumina fletus,
Humor, & eductus pectori fertur amor.

AD HERCVLEM PLANCVM.

I Rascor; tibi Plance, tibi irascuntur amicae
Pierides, puerum quæ te aluere sinu:
Scilicet Afrææ soboli coniuia ponis,
Nec vatem inuitas, an gula nulla mibi est?
Num solam esuriret hederam, laurumq; poetæ?
Sedatur tantum nostra Agamippe sitis.
Non fatum, mibi crède, feram tibi Plance palatū,
Ingenium laudes in tua fercla meum.
Hinc melior veniet nostra in præcordia sanguis,
Cum melior sanguis, cum meliora canam.

AD EVNDEM.

Bentiuoli dum fert cælestis nomina custos,
Hoc cognomen, ait, iam tibi nomen erit.
Quamvis Bentiuolæ sint hæc cognomina gentis,
Bentiuoli solus nomine dignus eris.
Bentiuolus nam solus eris, cui contigit uni
Et bene velle homines, & bene velle Deos.

DE INSIGNIBVS PAVLI V.

Pontificis maximi,

Iam Draco Pontificis felices explicitat alas,
Vipereuinq; suo territat ere genus.
Quis poterit Stygios nunc formidare Dracones?
Romanus toto si volat orbe Draco.
Iam septengemini sternentur monstra Draconis
Et cadet à tanto quisque Dracone Draco.

E P I T A P H I V M . P R I M I
Comitis aui .

Pierides multo conspergite vere sepulcrum,
Laurigerum tumulo figat Apollo nemus :
Aeterna aeternos cineres ut protegat umbra,
Vt docta in violis molliter ossa cubent.
Occidit ecce senex Insubrum gloria Primus,
Flos latij , GraI Lantea , palma Syri .
Insuber hos cineres fertis perfundat odoris,
Lacte e Anson , vino Gracia , thure Syrus.

E P I T A P H I V M . F R A N C I S C I
Comitis aui .

Ten Francisce rapit mortalibus oeyor aura ?
Nec tot vota hominum sunt remorata nec
Nec quæ morborum disiecerat agmina virtus ,
Faucibus è leti te rapuisse potest ?
Quæ toties vetuit sua fila infringere Parcas ,
Quæq; alios fecit vinere , dextra perit .
Quin probitas , quin frontis honos , quin copia fidei
Quæ potuit scopulos frangere , fracta cadit .
Cum pereas dignus vita Francisce perenni ,
Nomina posse doces non moritura mori .

AD BRANTÆOS COLEST

ET vos ò patrij nostra incunabula colles,
 Graugenos olim qui tenuistis duos:
 Vos andite nouum latanti vertice aluminum,
 Castaneum auscultet carmina nostra nemus.
 Thespiadum dabitis commercia docta sororum,
 Parnassi vestris procubet umbra ingis.
 Sponte sua florere solum, pubescere vites,
 Et spumare canam neftare sponte lacus.
 Sanguine Terrigenum iactet se Pelios ingens,
 Dum mustum ostentes collis auite tuum.

AD ANTONIVM OLGIATVM
Ambrosianæ Bibliothecæ præfectū.

ANtoni veterum monumenta tuere sophorum,
 Namq; ea virtuti debita cura tuae.
 Thesauris tantorum operum tu sufficis unus,
 Vixq; senex opere sufficit orbis Atlas.
 Non polunt veterum seruari scripæ virorum
 Nobiliore viro, nobiliore loco.

EXCEP

C. L. 2. 10

D. B.

DE ZACHARIA.

Vt puer excussus tenebroso è carcere matris
Vagijt, attonitus pandidit ora senex.

Qaq; prius labris mendacibus obstupuit vox,
flicet ex hilari gutture prosiluit.

Gaudia sic vocem soluunt, quam culpa ligat,
Et patet in facili gutture vociis iter.

O qualem affatu vocem dabit aureus infans,
Si data vagitu vox inopina seni est.

CHRISTI ET IOANNIS OCCVRSVS:

Quid puer exiluit materna concitus alio?
Letaq; succuso pondere facta parens?

An quia non licuit cælesti occurrere regi,
Lætitia voluit significare Deum?

Vox licet abfuerit, salientis more salutat,
O quantum in tacitis motibus eloquim?

So • Osse • Os
So • Osse • Os

R

D

AD GVIDVM BENTIVOLVM:

Exiluit parvus materna natus in aluo,
Cum stetit ante domum numinae plena parentes:
Alterno pueri diffundunt gaudia motu:
Ignotos inter siccine notus amor?

DE EREMO.

Purpureos tellus in flores vndiq; turget,
Dum Zachariades lustra fibire parat:
Qua fert cumq; pedes, flores comitantur euntem,
Verq; nouum condit signa relicta pedum.
Vis pompa innocua, castoq; infernere luxu
Corpus, ubi recubes molliter, antra vides.

CHRISTI, ET IOANNIS
ORTUS, ATQ; OBITUS.

Cur sacer ante Deum nascentē nascitur infans?
Cur nondum Christo vult, moriente, mori?
Alter apud terras, apud infera nuncius alter
Mittitur, hinc vita nuncius, inde necis.
Et decuit varios unum prædicere Christi
Ortus, atq; obitus, ortu, obituq; sua.

IN PERCVSSOREM.

Impie quod facinus furiali pectori valuis?
Innocuumne paras tollere cæde caput?
In te verte manus, testricto interfice ferro,
Hæc tibi sors melior, quam scelerare manus.
O stulte, que cors insanum deice ferrum.
Mille tibi mortes una peracta dabit.

ANACHORETA.

Vero parvus adhuc horrentia lustra feratrum,
Nec iuuat esse domi, sed iuuat esse foris.
Mollibus exutus villofas induo uestes,
Tecta placent volucrum, patria tecta nocent.
Sed patris non linquo lares, mihi patria cælum.
Hæc stat aperta foris patria, clausa domi est.

DE ANACHORETA.

Aspera mirantur Diuum contendere in antra.
Antra sibi regum cum putet esse domos.
Horr' escunt homines rabidarum lustra ferarum,
Quæ velut Hyblæi iugera ruris amat.
Inscia mortalis, cœli sit conscientia tellus :
Quæ latè vasta est, reddit a plena Deo est.

DE ALEXANDRO FARNESTIO.

Terra tulit geminos Magni cognomine reges
Ante tuum Macedo, Gallia dein de tuum.
Italus alter erat, sed concidit ante senectam?
Et magnum infelix virnula nomen habet.
Tertia nimirum timuit sors nomina Magni,
Nulla quibus satis est gloria, nullus bonus.
Fata tamen properata iuuant, sunt funera tanti;
Orbe capi toto non potuisse probant.

G A

T I

T I M O T H E O B A R O F I O
Ticiuenis Cartusiae Praefecto.

Quod tua cælestes spirant præcordia curas,
N iteris & veterum viuere mōre patrum,
Et magno distare putas tamen interuallo i
Falleris, assequeris numina, non sequeris.

AMBROSIAMÆ BIBLIOTHECA.

Grauigenas FEDERICVS opes conges-
sit in unam,
Inq; unam Latium contulit omne domum:
Culmine sub tanto seruatur tota vetustas,
Orbis in hoc totus clauditur usq; loco:
Calicola hic populos omnes seruare potestis;
Hic Syrus hic Solimus, Auson, Achinus, Arabs;

AD ABBATEM BESTITIVM.

Dona, niger quæ mittit Arabs, mihi mitte Be-
suti,
Dona quibus tactis albicat atra manus:
Illota illotis manibus iam carmina fudi,
Carmina, & illotas emaculabo manus.
Versibus incultis te nunc inteximus, at mox
Gultus ero vates, si mibi culta manus:

O I D E S A C R O S . C R V C E . M .

Fvnere dum mulctat Christū, dum funera sanas
Crux probat esse hominē, Crux probat esse Deū.

D . E . E A D E M .

V. Astatur Stygium ligno vittore Baratrum.
In nunc, & manes congere in antra Sathan.

A D E A N D E M .

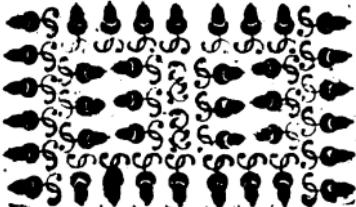
In formis fueras leti teterrima sedes,
In nunc tamen arbor habes ambitiosa Dexta.
His trabibus confixa prius sunt membra nocentum,
Quam scelerā horrebant, ambīt ille crucem.
Se licet auryatis ad te descendit ab astris,
Quam nunc sanguineo proluit amne Deus.
Quodq; magis mirum, cupidis complectitur vlnis.
Vt manibus querum vitis amata suis.
Latior ilicea non procubat agnus in tomba,
Nec sic materno paruula Virgo sinu.
Vis tristes vitare neces, vitare dolores?
Ad quam configuias, cernis adisse crucem.

AD

AD FRANCISCVM ALIVM.

Feli delicium nouum fororum,
 Eli delicium trium sororum,
 Quæ nudos humeros, latusq; nudum
 Solis obijciunt djs videndum,
 Quæ te sollicita recenter ortum
 Suscepere manu, tuos & artus
 Formarunt digitis, & irrigarunt
 Succis necareis tuum labellum:
 Hesternam mihi quæ die fuisti
 Dona pollicitus, quid exciderunt
 Ex isto memori sinu, tuoq;
 Isto è peltore? cui sodalis hæret
 Infixus, quibus infidet medullis,
 Vina ut marmoribus imago cæsis.
 Tu fac aridulas amice fauces
 Vatis purpureo madere Baccho,
 Quali noster Horatius furebat.
 Tum qui pumice siccior videtur,
 Versus vuidulos, & elegantes
 Centeno resupinus ore ructans
 Te calè ad nitidas vocabit arces.

AD

AD N. N.

Detrabis illūstres multo quid murice vestes?
 Clarus & obscuravis latitare toga?
 Est splendor sordere tibi, splendescere sordes.
 Pulchrior oſtrina luce cuculla magis.
 Hinc senio confecta tibi, lacerataq; vestis
 Induitur, nam sic integer esse potes.
 Lux auri non raro animi tegit improba noctem,
 Tegmine sub noto delitucre notæ.
 Pectoris ut species appareat, exuis aurum.
 Nam benc tum virtus, cum male teſta paret.

DE AMATA AD PARTHENOPÆVM.

Condat eAmata manus, quas in te porrigit,
 Oras.
 Porrigit illa niues, quæ iacuere faces.
 Haec te rapiunt, haec te crudeliter vrunt,
 Liqueris attacta Parthenopæ manu.
 Vnde sibi caueat miserorum vulgus amantum?
 Nix latet in flammis, in niue flamma lateat.

IN

IN CÆSARIS BVRRI ADONIDA.

MElliferæ sedistis apes super ora Platonis,
Unde Plato diltus fundere nectar apum.
Instar apis mellita mibi sunt carmina Burri,
Faucibus in nostris hæc repetita sonant.
Nec Plato me vincet, nec apes, nam dulcia mella
Versibus ex istis sugere posset apis.

AD FRANCISCVM ÆLIVM.

Degeneri prius assueras flammescere cura.
Nunc Æli flamma nobiliore cales.
Mutatur vilis meliori compede compes,
Et seruile iugum liberiore iugo.
Stygmatis fueras seruili dente notatus,
Nobilitant dominæ nunc tua colla notæ.
Ipsa manu vinclum mittit Venus, ipsa reuinicit,
Ferreaque auratis vincula mutat Amor.
Atq; ait, in gremio iuuenis regnabis herili,
Seruitium famulæ qui male passus eras.

AD

AD PHILIPPVM ALBERTINVM.

Neauita remigis incumbit, arator aratis;
Sulcat arator agros, nauita fulcat aquas.
Infelis anus prouincidis terga Philippe;
Hæc dicetur ager, an tibi nauis, anus?

AD VITALLIANVM VICECOMITEM
apud Cæsarem Nuncium.

Nuncius Arctoq Regi dum mitteris, & dum
Subiectas Boreæ tendis ad usq; plagas:
Fronte tua debes maiestatemq; latinam,
Et summum Pauli sustinuisse decus.
Pontificis faciem referes, & munus obibis:
Vitalicanus eras, sed modò Paulus eris.

D A N V B I V S.

Danubius, vœuo, aeternū celer Abdua currat,
Qui fruitur vultu Vitaliane tuo.
Dum tamen, nostrum tendis vestigia littus
Ne, moneo, longas afferat ille moras,
Nam secus undosos inter discordia fratres
Særiet, & socijs ira resurget aquis.
Si tamen inuidia te forte morabitur amnis,
Totus in Insubriam fonte furente ruam.

AD

A D I A C O B V M
Restium.

RESTAM, sic iubeo, patrem leporum
 Dulces Hendecasyllabi rogate,
 Ut duplex Epigrammaton volumen
 Mittat continuo, quibus regustem.
 Graiorum Veneres Cupidinesq;
 Et possim noua mella mutuari.
 Quare, si sapiet, repente mittet,
 Quamuis linquere contumax recuset
 Sedes, quis dominus nouis beavit
 Vatum delicijs venustrorum.
 Graiae ignoscite mitamen Camæna,
 Non vos a domino diu reuellam,
 Nec longe patiar diu morari.

R AD

AD EVNDEM.

Conuiuæ, moneo, hospitis pusilli
Ne totum precor hospitem voretis
Neu cellas vacuetis, & lagenas
 Aceti miseras, minutulasq;
 Non me, nec similes mihi vocauit,
 Sed te Resta parens, bonumq; natum,
 Nimirum quia delicatores.
 Quin & si cupitis probi videris,
 Quamcumq; ingluuiem malam attulisti
 Seruare banc dapibus, focisq; vestris,
 At tu, si sapis, o pusillus hospes,
 Istos ingenui nimis palati,
 Conuiniasq; gulae superioris
 Istos esuriem pati docebis.

DE PETRO GLVSSIANO.

Petrus incessum cæ'o caput arduus infert,
 Ingenio famam pandit ad astra suo.
 Talis erat Rhodius miranda mole colossus,
 Regia Piramidum machina talis erat.
 Quæq; tamen moles Petro minor, hic quoq; septem
 Sustineat colles instar Atlantis Atlas.

AD IO. BAPTISTAM SACCVM.

Sacce flos hominum venustiorum,
Et quantum est hominum peritiorum
Cras conuiuolum para, salesq,
Sales Cecropidum, Articos lepores.
Cras ad te veniam, feramq; mecum
Quantumcumq; habeam facetiarum,
Et quicquid fuerit domi iocorum,
At tu tristitia para leuamen
Rorantes cyathos, minutulosq;
Quales appositos seni Catoni
Inter Socraticos ferunt libellos.
Sic una patulo integrum palato
Fallamus leuibus diem cachinnis.

IN IACOBI RESTÆ TVMVLVM,

Dant lacrimas cines ad lamentabile saxum,
Nam saxum patriæ nobile sidus habet,
Hei mihi non illis franguntur busta querelis,
Nec gemitus nostros marmora surda bibunt.
Quid loquor ab demens? ignorant marmora sensus?
Hospiteq; a tanto non didicere luqui,
Sed tamen in lacrimas saxum se soluere vellet,
Sed negat in lacrimas durus abire lapis.

R A D

AD HIERONYMVM
Centurionem.

Nostri Centurio Catullus aui
Omnium pater elegantiarum,
Atq. idem pater omnium leporum,
Velim commodites mihi libellum
Inni⁹ aureolum, venuſtulumq;
Huius nam Veneres, Cupidinesq;
Totis sensibus ardeo osculari.
Quem si commoditare non graueris,
Illud, quo tibi gratius nihil sit,
Iuro me Rapesunt⁹ daturum
Cartas tardipedi Deo vſtubandas,
Quas vno egregie cacauit anna,
Et cedens misera reliquit urbi
Di magni, horribilem, sacramq; pestem.

FLORES DONO MISSE.

Oflos Nympharum, flos ò pulcherrime rerū,
Cuius signa pedum florea pompa tegit:
Non violæ sumus, aut canentia lilia, sed nos
Turba sumus florum, quā tibi mittit Amor.
Sed si nos afflent geminum tua lumina fidus,
Lilia tam nobis, quam viola insideant.

AD

AD AQUILINVM COPPINVM.

Rem ridiculam, tuisq; dignam
 Mi Cappine iocis, tuis cabcinnis.
 Oblongo Nepicillus ille collo
 Camello, anseribus, gruum cateruis
 Dirisq; alitibus vel inuidendo
 Ille inquam Orbilius gregis tenelli
 Plagosus nimis, horridusq; custos,
 Qui maturior appetente sole
 Nates in miseras tonat flagello;
 Ille palliolo brcui inuolutus
 Quo fallente vagis, parumq; cautis
 Potest insidias parare muscis,
 Quem tres caulinuli, & selibra farris,
 Racemi duo tegula sub vna
 Ad summam prope nutriant senectam:
 Hic miro ordine quolibet dierum
 Rapta mane toga, fluente braccha
 Vrbis compita, vculos pererrans
 Ambinit proceres, fores obiuit
 Ciuium volucris potentiorum.
 Dum cunctis animosus exhibere
 Fabellam numeris parat solutam.
 Quod si forsan in eruditiores
 Felix incideret, many prehendens,
 Ad fidam quoq; murmurabat aurem
 Obsceno nimis atq; biante rictu,
 Ditta vt solliciti die aduolarent.

R 3 Quarig

Quæris nunc igitur , tuis vt acta
 Res sit digna iocis , facetüsq.
 Ecce plumipedes , volatilesq:
 Cives aduolitant labore fracti ,
 Defessi miscre omnibus medullis .
 Ipse præcipue cibis relictis
 A mensa vegetus , statimq. surgens
 Ad spectacula curro concitatus ,
 Postes inuenio sed obseratos ,
 Velut iusticio truci obstruantur ,
 Inueni reliquos inambulantes .
 At ecce Orbilius parum facetus
 Rerum nil hodie geretur , inquit .
 Tum sic ex animo rogare cœpi ,
 Quod rem prodigium geri obstatisset .
 Tunc insulſior , infaciōr q.
 Responſo ſubit infaciōre :
 O ingens facinus , malumq; fatum ,
 Exclamat , N imis impudens iuuentus
 In ſumptus obolos negat minutos .
 Insulſo hoc homine , & parum venuſt
 Quid insulſius , inueniſtiusq. ?

DE LEONORA.

Lam miseros arcus, vacuamq; infringe pba-
retram;
Non Leonora tibi tela ministrat Amor.
Se tibi flammigeros Leonora abduxit ocellos;
Vnde tuas solitus surripuisse faces,
Insanosq; maris poteras succendere fluctus,
Vrereq; hiberno flumina dura gelu.
Desine iam iactare tuas puer improbe vires?
Quas iacias flamas, dic vbi inermis babes?

DE EADEM.

Aspice Sol, mesta damnas qui lampade mun-
dum,
Iratoq; negas lucidus ore diem:
Aspice, quæ toto pallebas innida vultu
Cynthia, iam bigas excere lata tuas:
Si puduit vestris maiores spargere flamas;
Occuluit faciem nunc Leonora suam.
Plus pudeat, quod sidereos supereminet ignes;
Quodq; Deum proprius spectat imago Dei.

DE VITTIS

LVMINIBUS casso reddantur lumina Amori,
Nec dicatur Amor cæcus, ut ante fuit.
Obqubunt vittæ vibrantes fulgura visus,
Fulgura nec poterat saua Cupido pati.
Aspiciens Leonora tuos male cautus ocellos
Factus erat tanto fulgere cæcus e Amor.

DE VELAMINIBVS.

MELLIFER ingratis exercitus instrepit agris,
Florilego nullas cum legat ore rosas.
Dum Leonora tuas vimbrant velamina malas,
Florea quod desit pompa, queruntur apes.

DE CRINIBVS SECTIS.

DVLCES exuuiæ, formosi verticis aurum,
Vos dominam inuitas linquere fata iubent.
Aurea sic nitidis rutilabat bractea ramis,
Sic & Phryxeæ nobile vellus ouis:
Talibus optaret radijs fulgescere Phœbus;
Maiori Phœbus spargeret ore iubar.
Cælicolum regi ni talia dona dicentur,
Haæ, quererer, scindi non merucre comæ.

DE

D E I S D E M.

IAm Berenicæum riserunt sidera crinem,
Adspexere tuas ut Leonora comas.
Æternas inter gliscit discordia flamas,
Et varia cælum seditione fremit.
Aemula diripiunt varijs stationibus astra
Virgineas flaui verticis exuias,
Et sibi vicina pugnant in sede locari,
Adiungi socias sidera quæq; vocant.

IN LAVREAM NICOLAI
Varisij Rosati Comitis.

OToga ter felix, cui tangere nobile corpus,
Doctaq; Nicolei cingere terga datur.
Quantus erit, denso faciet cum verba Senatu?
Quantus erit, populis cum sua iura dabit?
Ipsa laborabis turba fluitante clientum,
Ibis & in medium conspicienda forum.
Sis villosa licet, tamen hunc si Curia habebit,
Inuideat villis regia palla tuis.

12

DE

DE VIRGINE SACRA.

Quam bene secretis gaudet caput abdere,
 claustris,
 posse vita cælibe virgo frui.
Vadit ouans non maternis reuocata querelis,
 ire recusantes increpat usque pedes.
Non ita quadriugo vicitrix Capitolia curru,
 Non ita regales scanderet illa toros.
Sic sua tartareo subduxit colla Tyranno,
 Impositoq; sibi libera facta ingo est.

DE EADEM.

Iam zephiri terras mulcent melioribus auris,
 Nec dum purpureo vere superbit humus.
Nam Leonora latet seceris abdita tectis,
 Quæ vultu poterat pandere veris opes.
Ab zephiri durabit hiems, vos tollite vittas,
 Ne ver inuident virginis ora suum.

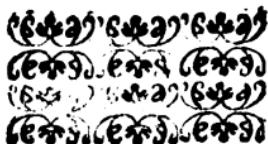
DE

DE V N I O N E.

Lvcida gemma, tibi dono quā mittimus ē Aegles;
Decidit ex oculis humida gutta meis:
Obriguit sed missa tibi mutata figuram,
Duritiem didicit pectoris illa tui.
Non credis? fac te flammis ardescere amoris:
En lacrimæ, dice; qui lapis ante fuit.

D E E O D E M .

Mitteris Eoo veniens de gurgite gemma;
Gemma vel atherias inter habenda faces;
I felix sacræ articulos pressura puellæ;
Flla puellarum, tu noua gemma maris.
Si te permittet digitis, tunc gemma vocris;
Siq; neget, lapis, beu, non nisi vilis eris.

AD

AD IO. BAPTISTAM SACCVM.

Vrbanissime ciuium meorum
 Da fasso veniam ; scelus peregi
 Iumane ; Oceano nec eluendum .
Non eo inficias , sed erubesco
 Præsens id sceleris tamen sateri .
Quare audacibus , impudentibusq;
 Narrandum hendecasyllabis relinquam .
Narrate hendecasyllabi procaces
 Rem perridiculam , & nimis pudendam .
 Erubescere non potestis ipsi
 Perfricta facie , arcoq; vultu .
 Ripamontiolum mecum sodalem
 Conveni , atq; adeo diu rogaui
 Mecum pallislo repente rapto
 Ad consinta lauta peruolaret ,
 Saqt significans vocationem .
 Tum ex quo lepidas , & elegantes
 Tuas litterulas dedi legendas .
 Post tot durus ut est , rogationes
 Defessus prece , contumelijsq;
 Oblata annuit æctibare mœsi .
 Iam ferclis inhibere caperamus ;
 Et gressus properare concitatos .
 Ego præcipue esuritionum
 Fideles comites famem , sitimq;
 Siccis fauibus asper afferebam .
 Sed ecce horribilis repente nobis
 Fertur nuncius , improbusq; rumor

RA

Te

Te conuiua distulisse lauta.
 Demisi faciem, manuq; pectus
 Percussi quater, & quater recussi;
 Quippe qui genium mei sodalis
 Fraudarim dapibus tot esculentis
 Cunetudo nimium, moras trahendo,
 Et mihi stomachus voraginosus
 Latrans ingemuit, granemq; sensi
 Singultantibus ilius dolorem.
 Quare fac tibi sumtuosiore
 Conuiuas cito lenias paratu.
 Non minus tibi Sacce siccitatis,
 Aut famis minus, & gulæ afferemus.

AD VITALLIANVM VICECOMITEM
 Borromæum, dum puber esset.

O Lux Insubriæ, regalis sanguinis hæres
 Regius, anguigerum vera propago Ducū:
 Tu candore niues, Dodonæ oracula dictis,
 Solis aues acie, fulgura mente præis:
 Mortales specie præuerti, moribus annos,
 Ingenio Graios, Romulidas animis.
 Canities stupet ipsa tuam mirata iuuentam,
 Canitiemq; animi cuncta iuuenta tuam.
 Itala terra suum iactat tumefacta nepotem,
 Atq; ait, è nostro semine natus hic est?

IN LAVREAM EIVS DEM.

Cur tibi Sidereum fronte frons impicit Heros?
 Tantane de tenui germine fama manet?
 Hoc caput exposcunt mitra, regumq. tyara,
 Purpura vult crines ambitiosa tuos.
 Quid toga cum trabeis, quid cū diademate baccæ,
 Quid cum laurigeris infula sacra comis?
 Sed cape laurcolam, cape sortis signa futura,
 Mille tibi laurus scilicet una dabit.

DE E O D E M.

Quod tibi deseruit gentili in stemmate serpens,
 Tergeminum capiti cui diadema sedet:
 Non temere in patrijs serpens conuoluitur armis,
 Sed regni augurium dat, mihi cr de, tui.
 Quid dubitas? meritis non sunt indebita regna,
 Nec fortuna tibi læua negare potest.
 Nemo potest merita te te fraudare corona.
 Si tuus es̄ serpens quis diadema neget?

IN

IN STEMMA VICECOMITVM.

A spicis, vt lauro circundatus emicat anguis?
Insubridas virit, non furit igne nocens,
Fulminat eloquio, non sibilat ore trilingui,
Non hiat hic saniem, nobile carmen hiat:
Nectarreas hic spumat opes, non triste venenū,
Non mors ore riget, sed natat ore Venus.
Ne sibi monstifera placeat nunc gorgone Pallas,
Exanimat serpens Palladis, hicq; animat.

IN IDEM.

F Aucibus his morte non rusticus effugit hostis,
In quibus infantem voluere membra vides.
Innocuis teneros commendat hiatus artus,
Nil ab hiante puer nobilis ore timens.
Latior in patria solus non luderet aula,
Non ita materno fideret ille sinu.
Ut siues fugiant mortes, puer alme, necesse est,
Confugiant posthac Anguis ad ora tui.

DE

DE VINCENTIO CABALLO.

Ticinum Delo remeans dum prospicit amnem;
 Obstuپuit vultus diuus Apollo tuos;
 Obstuپuit, nec se se unquam cognouit in ipso,
 Dum tacito dubium lumine corpus obit.
 Sic oculis, sic ore Deus, sic deniq; lauru.
 Tām similis Phæbo, Phæbus ut ipse sibi est.
 Tandem ludor, ait, pharetram mihi surpuit olim
 Mercurius, tamen hic me mihi surripuit.

AD IO. BAPTISTAM SACCVM.

EMisi, fateor, mendosum Saccè libellum,
 Forte deest plagis, vulneribusq; locus
 Horribili macie tamen, ulceribusq; pudendis
 Acceleres medicas flagitat usque manus,
 Ulcera, prob diuum pietas? informia totos
 Deturpant artus, horribilisq; lues.
 Tu sanare potes laceros crudeliter artus,
 Tu sanare mea vulnera facta manu.
 Exanimes te fama canet renocasse sub auras,
 Hippoliti lacerum funus amice vides.

BENEDICTI
SOCIACI
Ambrosiani Coll. Doct.
Odarum
LIBR I DVO.

8 E N E D I C T I
S O G I A C I
A m p l i f i e d H e l l D e s
C o d e x

6 7 8

6 7 9

GASPARI SCIOPPIO

V.Clarissimo.

DARVM libellum tibi ~~cum~~
offeram tumet vides. Scioppi
pi clarissime. & quisquis di-
uinam ingenij tui vim perspec-
tam habet. Si enim calculum
tuum feram. non dubitabo de reliquis scri-
ptorum censoribus. quorum mira consensio
ne tuum iam domen nō pro eruditus. sed pro
eruditione usurpatur. Accedit etiam huma-
nitas tua. qua me. simul ac vrbē Mediolanā
attigisti. suavissime complexus es. in tuam
familiaritatem summa cum facilitate morū
penitus admisisti. Dic! vix potest. quantos
ex una nostra coagressione fructus percep-
tim. quam rerum abditarum cognitionem.
sim assecutus. Pauca certè spacia confecta te
cum me plus erudierunt. quā inambulatio-
nes Peripateticorum omnes. aut siluestres
confessus Academicorum. Sed me rapuit illa

S 2 fez

festivitas, qua sermones cōdiēbās; illi Atticē
 lepores, illi Romani sales, & his omnib⁹ plus
 dicam, tui, Quām ingenij amēnitatem, &
 venuſatēm, seu potius libertatem loquendi
 in his forratis carnīnib⁹ agnoscēs, nec hilā-
 ritatem, quām in vini commendatione inter-
 dum quæſiuimus, reprehendendam esse iudi-
 cabis. Græci quidem, & Latini ita qd hanc
 partem poeſeos accedebant, vt cyathos
 e manibus nunquam dimitterent. Vides A-
 nacreontē apud Græcos inter epulas ſemper
 lyram tractanteū, & maiora pocula, ſiquan-
 do caneret, alta voce poſcenteū. Vides Ho-
 ſatiūm apud Latinos tumulētō ſimilēm, nec
 intra temperantia fines ſe continentem. Ni-
 mirum sobrietatem inurbanam odere Muſe,
 neq; os ſiccum, & barbam merō numquam
 madentem lubēter aspiciunt. Nos igitur me-
 ritō vēſā impetrabimus, ſi qua ſuperioribus
 annis adhuc in hibētes temere effudimus, ſiq;
 paulo libērius ſacra Libero fecimus, cum id
 fraudi non fuerit grauitbus viris, & ſapiențię
 fama eommendatissimis! Tu vero V. C. a-
 pud ſeuiores etiam excusabis, niſi exueris
 Urbanitatem illam ſermonum, quos mutu-
 mper inter pocula ſeruimus, & Odari Librū
 ea comitate admittas, qua tu explicatis me ru-
 gis, & exporrecta fronte ad epulas admisisti.

LIBER PRIMVS.
ODARVM

IN AVARVM
ANTONIIRVSCÆ
Collegæ mei de Voluntate diuina volu-
men, & Musæum temere Namus
absumptum.

Nudata palmis tundite pectora,
Erglænca salsa lumina flumine,
Rigate discessæ capillos
Anony nemoris, sorores,
Laxare bakenas, mestitie, sorte
Implete mytis terra, vix alperis
Urgete Vulcaanum querelis,
Indocilem cobibere mires,
Rex ipse Apollo concutens aqua,
Damnet furores ignipatres, suos
Vulcane divinos, fanidis
Carpere nil veritus, labores,
Ignara fletus lumina calicis,
Non visitato rore madestice,
Arcana cum reclusa, cali
Sacrilegus violaris agnis,
Arcana cali suane laquentibus
Comissa carnis hemisphæri impræbus,
Consumpsio, aceritasq; dolia
Mensis opes, animaliq; formæ

3 3 Quo

ODARVM

Quos alma dō rōrē rigauerat
Madens venustas nectare mystico,
Et sponte, præsens exhortatis
Inbuerat Deus ipse verbis.

Crudelis ignis tam lacrymabile

Fatum cædētis non fuit illis,

Virgina cum pubes dolor

Pergamus, deputularer igni.

Non aula templum augetere Delphicum

Iam flamma cladem perlimitem dedit,

Nil tale moliri Neronis

Excidium militantis verbis.

Quem non remordet seu licentia

Monstri furens? heu nimium impensis

Orbi nocere, rebus unum

Omnibus exicium sineendum.

Terras per omnes ibit omnibus

Flammis, supremus cum vespere dies,

Eque tyrannorum vorabant

Regna fides, populiq; fundos

Non parcer olim culminibus Ducas,

Non flamma pastorum innocuis cuius,

Vulcanus immisca habonis

Permiseras equitabili verbis.

Immane fatum, confilij Dei

Plenum volumen, quale vetustior

Non vidit etas, nec virginea

Posteritas maloris urb.

Heu conflagravit, cibatum manus a

Pestem vagantem extinxere debitis:

Siccissæ spectarunt ocellis

Athenæ

LITERA PRIMVS:

Aethereos perifera sensus.
Nugas aniles adiungit inceptias.
Iactura parva est, flosme torax edet.
Insana scriptorum malorum.
Ludibria obijciandur igni.

O D E A R I S

I N A V I A R O

Damnaque recensis atque curaria cogenda
pecunia, transmittendisq; Indomiti hectori
bus, contra Federici Borromaei Cardinalis
liberalitas in fodiendis bonis artibus com
mendatur.

I Am iam reclusit Tenebras, spuma, et libri
Rimatorum, quibusq; mundumq; illi.
Horrescit inuisum, residuop; natus, et nullusq;
Ore diem, superusq; informis, etiam astra omnia
Latranit auras Cenberas infestans, et nubes.
Haurire soles, monstraq; terribiliter, et
Caliginem deplorantem terrarum, et morsuq; enibi
Nubibus infirmisq; Olympiis, et haec illorum
Metas reuellunt Oceanus, Icas, et Ilioq; orbeis
Sudantq; mundi, claustra refringere,
Terraeq; non aspergunt quondam.

Viscera perforata, et
Suis arenis auriferi, nephias,
Orbantur amnes, squammigeri greges
Impune ludunt, quippe gemmis

• ZODIAC MIL

*Insidias meditans hamatus zonulae
Non sic vetusta sanguis origine adhuc agit
Pallebat auro & oncolorimprobo. Rursum &
Non ante nummorum feceratas
Saua fames fabricabatur
Damnata priscis cura pecunia
Vicata letho peior, & unica
Virtute defixi superbam*

Trans tumulum petiere famati*s*
Hos amulatur gressibus Insul*s* V. I
Inquif*s* aqua*s*; qui profugus*s* remitt*s*
Atqueq*s* dantes*s* sub arco nat*s* i*n*ven*s* i*n*ven*s*
Ingenua*s* reuocauit artes*s* nata*s* tunc*s* q*uod*
Quin barbare*s* fuc*s* emis*s* si*n* al*s* i*n*ven*s*
Ut seruet alt*s* sub penetralibus . TIBUR*s*
Libros, & eternos ab omni

*Vindicat mecum labores ad aliorum rei p.
Ille, ille fastus sub pedibus premotio ita
Fastidientis cuncta superbia; nullum in itinere
Huic prisca maiestas, et parsimia, et nobilitas*

*Conditur in gremio veteris, et annis iunctis
Ditatq. aceruis prodigus, adreca
Undas egenum, iam meritorum caput
Accollit astris, iam propinquus qui undide . . .
Sidero videlicet Dinoe, et nullus est ante me,*

LIBER PRIMVS.

5.

O. D. E. I. I. I.

AD PETRVM CANTONVM.

Cantone sanguis Romulidum vetus
Spes innocenti maxima curia
Tuncla vatum, spe lucrandi
Nescius indocilisq; fletti:
Iam ludem ocellis te scitacibus
Longe requira, precipita moras,
Totis paciscuntur clientes.
Matures redditum fide
Certa obligatum; desere, desert
Lustrare dolis possibus undiq;
Silvas fatigatas uiuosis
Molibus, indecoresq; campas
Iniurioso quid Parcetenes
Ventorum apertas & furias plaga?
Omitte mirari q̄e q̄e
Obsequiosa rotis fluenta
Durare plaustrī, Sibixia & bispidas
Ridere barbas ruricolum senum.
Quid stare contemplaris Alpes
Horribili glacie rigentes?
Cunctaris ultra ciuib; incolas
Mutare agrestes, urbe magalia
Cum rura desolata mutet
Hospito meliore ridens
Agmen iocorum, & turba cupidinum
Silvis in urbem deuoles, arduis

Et Cypris Insubres reuusat
Vecta suis per inane Cygnis.
Panes furentes, & Satyrum manus
Armata tyrsis compita peribant,
Cerbriq. Silenes repandis
Protidui titubant & fellis:
Hastas & tpsa pampinea gerunt
Actælyei turbine Thyades;
Dant colla ventis, ac frenentes
Orgia se furiant per urbem.
Ne te te amatis substrahere manibus
Iustis amici vocibus interceptant
Diu morantem, totq; soles
Ore tuos viduos reddentes.
Præstientes currere in oscula
Nata gemella deproperant statim
Lassare ceruicem lacertis
Colla per implicitis, & artens
Tractare vultus: tam titulo dedi
Quocumq; manus, poscit hiemstadas
Deplere plenos, te sodales
Te sociærthocant Camena.

Ode 6

Quod est in J. K., alterius latinitatis

AD IVLIVM ADOLESCENTEM.

Suadet iuuentutem otio torpestem,
tenendisq; armis inscriptam, ne audear bella
capesere.

Ivlili cruenta martis intagine,
Mirèq; caput turbine bellico
strages frentisq; seq; famisq;
Cingit amor malefudus armis.
Cur erubescis innocuas adhuc?
Nescire vires fundere sanguinem?
Et cædis ignarum nefastæ
Deproperas scelerata fecundæ?

Belli voluptas te lachrymabilis
Festusq; togis spilusq; puberum T. V. A. J. VI
Aptare dextra aptæ thoracis
gladios, attrisse faxes, et offensas tuas
Hab' laude forma, cur libi displices
Insane? dulces torue quid asperas
Vulnus subirascens virentes

Flore genas cithinam, mactaq; dura
Pugna excrevendam mitta cupidinem. VI
Suspende cædes, puluete, Martis
Ah' parce fedaris, laborante

Dum patiens tibi reparas astaro
Hac unde virtus prodiga sanguinis;
Tu forsan armis pectus idoneum
Implere Thoraces malebis?

Quasq;

ODARVM

Quasq; manu geris acer hastas?
Pinum lacertis corti ipsi imparsum;
Cassisq; ludit non habilis comes,
Parete calcari ferocis.
Ihid cornapedis recusant.
Inuita Martis pondera non vides
Vix bene paternis postibus eripi?
Si tanta bellandi voluptas,
Tuta cie simulacra belti.
Nil hic nocebunt tela, nec arcus,
Quem stringis, ensis, non furor hostilis
Ferrum retorquebit decoros
Permetuens violare vulnus.

O D R E N.

IN LAVDEM PRINCIPIS

Velaschi
Cum ciuili bello arderet Italia, auditor flammam latè ranti belli serpentem sedata, fuisse lætatur.

Nunc d' soluti pede a bellico
Gives rurimulca nunc vacui metus
Pertecta diffusis per urbem
Appositis date riva mensura
Libanda Ibero : oculta Principi.
Pugnas fremcentem vindit atque eis
Nodus furorem, seq; centum
Congemit implicium catenis.

May

LIBER PRIMVS. 33

Mauorsq; campis exult ab Italis.
Longè recedit, quin procubanebit
Secum timores, adq; Persas.

Insidia contites, & mea
Fugere tristes, & pro quibus ambulat
Pax alma castis iuri. Ita sororibus
Latet per urbes, in ligones.

Fulminei, recoquuntur enses,
Hastas innexus iam laquearibus.

Altis refigit, telaq; postibus
Donat paternis, qua pararat

In miseras ruitura cedes,
Nullo fugantur otia classico,

Tutum pererrat lanigerum pecus,
Silvaeq; pacatiq; colles

Nec gladios trepidant, nec ignes.
Tu Musa frondes pacificas lege

Plettens coronam, lilia cum rosis
Innecte Nelascho, caputq;

Impedias viridante myrto.

O D E VI.

AD PETRVM CANTONVM.

ARtus lethiferis obruta pustulis
Quod te descruit nata superstitem,

Ceruicem quat� asper,

Et surdas superum fores
Questu sollicitas, illa volubilis

Min

Miratur celeres aetheris impetus,
Exultimq; pet. orbes rapiuntur agmina.
Gestit ludere lucidos, Stellas tangit enim carpere creditas,
Herbas sueta prius carpere peccatis,
Et secura malorum Errat regna per aurea.
Natam perpetua non querimonia,
Non reddit lacrimæ, cui semel strappios.
Dulces clausit ocellos
Somno mortis abeneo.
Quo fugit color heu frontis amabilis?
Quo ceruicis ebur? formaq; noxias
Placatura nouerat.
Quo fax viuida lumen?
Cuncta hæc surripuit Persephones manus.
Mortali properant innocuo breves
Annos fata, senectam
Permisura nocentibus.
Heu quam mane nouum surgore tundorat
Pubentem folijs, respicit Hesperus
Prebo flore comarum
Constrauisse solum rosam?

NUX VENUS VENUS VENUS

(osse)
(osse)
(osse)

ODE

Q.D.E VIIo

JN SIGARIOS,
Sanguinarios Ciues tritemis addictos à Fon-
tano urbis præfecto insectatur.

R Arius mortes, & iniqua vendunt
Funera, insquam mare parricida
Urbe detruſi feriunt acuta
Cuspidi remi.

Exulat cadiſ pretiosus emptor,
Plectitur panis rabies cruxris,
Nec mori per vim trepidat potentum
Debile vulgus.

Dextera quisquis male quæſtuos
Enſis auratum capulum tenebat,
Classium remis melior tenendis
Sauias equor.

Inuicem tortum metuit flagellum
Typhis, & ſeuos miser horret uitus
Asperd nudata ſecante nauis

Terga magistro.

Promite ignaos pauidi lacertos,
Poscit affuetas mariſ ynda vires
Illa nunc veftra iuuenes protervi

Rignor Ira.

ODE VIII.

AD' MARTEM:

Gradiue numen Bisfontium potens
 Segnes tumultu rancisona tuba
 Armare mortales, & urbes
 Sanguineis agitare pugnis;
 Te contremiscunt rusticola, & tuum
 Horrent amatis collibus impetum;
 Te bella miscentem pauentes
 Pignoribus metuere matres.
 Dilecta rumpis connubia, & domos
 Abominatis funeribus quatiss;
 Natosq; plorantes fideli
 Praesidio spolias parentum
 Cur ben beatas Italia plagas
 Tumultuoso turbine concutis;
 Hic arma mitescant, in usum
 Agricolum gladios refingat.
 Cur ecce curru se glomerant rudo
 Fra rubentes, exanimes metus?
 Pacemq; menite dolosis
 Ensibus insidie sequuntur?
 Proscissa te discordia vestibus,
 Te mors conuentis insequitur genies?
 Te sanguis oblectat, vel ignis
 Urbibus e miseris petitus?
 Comupt furores cassidis aurea
 Crutes rubentes, & panor armiger;
 Bellone.

Bellona depergit iugales. VI 120 11:
 Cuspide belli gera fatigans.
 Celsis mouentem bella fabralpibus
 Heroa serues densa per agmina,
 Dum stringit ersem, & contumaci
 Excidium minitatur hosti;
 Sternatur hostis fanore sanguinis
 Maiore non ante domabilis,
 Discat fatigatus potentes
 Ante pedes posuisse collum. VI
 Cur non quiescit sanior Allobroges?
 In nostra ferrum viscera vertimus,
 Longisq; discordes ab auxiliis
 Vulneribus cadimus pendendis
 Fumat suorum sanguine Belgiam
 Fumatq; nostra; o utinam brevi
 In damna Enrcarum minaces
 Christiadum rapias certus.

18 ODARVM
IN OBITVM FRATRIS

ODE IX.

Lucium fratrem ferrea fistula glande
per summam proditiohem traiectum ab ho-
stibus conqueritur.

NON laurus caput ambiet,
Non vittatus honos, taxez luidis
Duret sylua cõmis tunc
Tantum funeris mixta cupressibus,
A mens scindo chelyn manu;
Illaudata iuuit fundere carmina.
Latrans corde sub intimo
Aeternum sedeat, nec dolor excidat.
Non audita feris lyra
Insanos gemitas mulcedat, impotens
Singultus quatit ilia.
Luctus ora ligat, nec patitur nouis
Dinino Aecide parem
Hispanum numeris tollere Principem?
Nec salso Venetos mari
Fretos austriatum finibus inuijs
Arma inferre nocentia.
Heu fraterna fleo fata; quis audeat
Leges dicere fletibus?
Aut fenes auidis usque doloribus?
Ripas pratereuntia
Non sistes positis flamine molibus?

AD MYTIVM SFORTIAM
Carthagij Marchionem v. 30. 16.

ODE X.

IX.
Se tenuis ingenij conscientia impediri:
quo minus Heros versibus intereat, venient
laudes rerum silvestrium consecari auctor
memorat.

O Spes Insubria progenies Duxim.
Cignaq; cymulum diffugies opes a
Nos ullus sileat. Mantoides tua
Chartis facta perennibus?
Nos hac indociles biscere, & itib[us]
Turnum fulminea Sternere cuspidis.
Nec fraterq[ue] odii praelia mucis.
Nec diri Annibalis mindis
Audemus. pelagi nos memores iugis
Vitare Icaris, astra volatibus,
At vicinali p[er]ix bene palmula
Cauti littora radicata.
Qui nunc abrepere Graugesus patrem?
Aeneam faciet, quis duce Virgine
Intrare impavidis Tartara gressibus?
Flecentem Stygium senecta
Nos Tempe canimus frigida, nos lacus
Vinos, nos patula sepe Sub arbore
Nympharum choragas ducimus ad diem
Vita fallere nefis,

T. 3 K.

Recoheilatos Federici Bortoniaci Cardinalis, & Velalchi animos sub Nefel persona
gratulatur.

• D I X I.

Uitque alacrisse magis alunes se
Cypri Princeps patrio litora solueret
 Utifens populos veltus ad Insulam
 Tritonesq; citi, & spumiferi greges,
 Et cete scopulis pares
 Circumire ratem; Nereidas sequit
 Exstantes humeris non pruduit Deas.
 Vates sexta tenens pinca dextera
 Fassus talia Protheus.
 O gratum geminis Hesperijs caput
 Ticinum remcas alite dextero.
 Iam Mauors properat claudere ferreis
 Bellorum ostia veltibus.
 Excuso fugiens vomere Villius
 Ad campus redcat deposito mero,
 Dimittent gremio dulcia pignora
 Matres pressa sub ubere.
 Terris secta prius ferrea defnient,
 Siluae mella ferent, profucte aliueus
 Amnis latte novo, sponte per ilices
 Merces Assirio fluent.
 Iam dextre properat iungere dexteram,
 Te toto accipiet Praefat amabilis
 Ampletens gremio, nec bene mutnam
 Salutis longa dies frater.

Non

LITER PRIMVS.

Non si Thisiphone disociare amans
Frates, angustis partita trinitas A
culas in geminas coniunctat faces,
Totis sibiles anguisib[us] :
Non regnis socijs Inuidia furor,
Non discordia: non ambitus: animos
Primo stare loco pectora Principia [T]
Inquam dissociaverit
Iam venturus amborum dissidium omnis
Sic mansura fides Thyea invicta
Thebano iuueni, fidere nobiles
Aeterno coeana manuas
Iam fidum Acacide, idem Pax oclum vetus
Facto dissimilat fama silentio,
Fidum Pyrochro Tresca negligat,
Et magnam Pilada fidemque illatenet
Vos Vos unanimis limite proxime
Iunctos sideritis suppiter inferre
Concordi accubitu mettere nefier
Et Diuum dapibus voler

AD BRIPPIUM.

O D. E. XAR

BRippi quid memoria spes Hellenorum
Vt artare pedes compedē liberos.
Criniq. promittis coruscum.

Ipse tu illadema Phabikē.
Ignotum facie cintibus Hospitem.
Indignatus ag et præcipitem iugis.
Et veste pullata obsoletum.

Piroides fugient alunni.
Parnassum attonita culmine terrantur.
Vultus horribiles. quis negat.
Celsas renelli posse sedas.

Inq. suum caput irrestituere.
Cultor nobilisq. ora. pxa. artium.
Experetta iacis. opa. facilissima.
Squallore contristess. qd. atra.
Casariem nitidam cucullo.

IN RERVM AVCTOREM DEVVM.

Q D I X L F.

R Erum parentem nuncino prospere
 Lauum iustitiam nonius aetheros.
 Qui cuncta terrarum regentem
 Terga super clamydem ferebas,
 Regnator orbis concusions mens
 Reges minores peccus ut impulce
 Miranda maiestas & ut auxit
 Luce meam meliore mentem &
 Terras iacentes, aeris ambigum,
 Turba secatum squammigera fretum.
 Sedesq. gemmatas Olympi
 Carsonitus modulabor Oestro.
 Quia potestas mania proximis
 Fundavit orbis prima tenerimi,
 Terramq. secernens ab undis
 Ponderibus mediām libravit
 O qua potestas protinus atheris
 Suspendit ignis orbibus aureos,
 Lunamq. stellarumq. flamas
 Protulit & tenebris in auram
 Tu nos reponis deseruis genus
 In destinatis ante sedilibus,
 Summisq. deturbas ab astris
 Belligerum metuendus agmen,
 Tu signa sonci cum Duce lurido
 Junctus Orco, pro radijs imber

24 . EODAR VMI

Innare Cocytum, & malignas

Imperiora habere est omnis VGER VI

Te sol, & ignes siderei tremunt,

Te Rex Averni & Tartarus impotens,

Dinos, & humanas cateruas

Imperio moderari vultus non potest.

Non digno premax sumine, si feraruntur.

Direus ales regna per ardua se non possunt.

Quid Musa sonoris referre de regis?

Grandia? quoniam peris solaturno retinque?

Descende calo, nec superors tua;

Inuade pluma, sed potius plaga;

Metire terrestris suer imam.

Rade viam propiore casu.

Naturam pacis esse contentam, nec Reges

vacare curis, quamvis euodum ceteris

stipentur.

Naturam pacis esse contentam, nec Reges

vacare curis, quamvis euodum ceteris

stipentur.

Naturam pacis esse contentam, nec Reges

vacare curis, quamvis euodum ceteris

stipentur.

Naturam pacis esse contentam, nec Reges

vacare curis, quamvis euodum ceteris

stipentur.

Naturam pacis esse contentam, nec Reges

vacare curis, quamvis euodum ceteris

stipentur.

Naturam pacis esse contentam, nec Reges

vacare curis, quamvis euodum ceteris

stipentur.

Naturam pacis esse contentam, nec Reges

vacare curis, quamvis euodum ceteris

stipentur.

Non me columnae marimoree tenuerunt
Inuisa spumantes falernia de cunctis artus.
Tempora per calicea trahentem
Non sumptuosis molibus atriam ducit
Equata calo tristitiam fugantur, et in secula.
Aulae non arcena sublante videt, impetuosa
Strata super pretiosa cunctas arcessit, et
Quin ante Reges excubias agunt, et
Seu timores, nec statim ibus invenit, ut sic
Deterret armatis tigrinus, et in primis etiam
Letiferos nequidare morbores.

Briantæi Montis salutatio post Italicam
peregrinationem incepta. O

AD GVLDVM CAVLCANTIVM
O D E X V.

Gydo hostiæ muticolumen fotorans,
Pqrs. inde felicitaria, salute
Insubrum compassi patriæq; figura. A
Oscula terrena.
Collis à primis mihi novus annis
Megraui curuum videns senecta,
Nec via lassus Tyberina post bac
Flumina visam.
Hic dies primos reuolvens hæsis
Dulces in ortus, puer innatant
Amnibus, lusi per opaca montis
Cubrina reptans.

Ergo

Ergo me colles, & spica patrum
Saxa delectans, ubi vivabimmo
Cretico certane, ubi nos: intempesta

*Pascimur barbis, et ceteris aliis; sed
Mons ubi sevas furvus intiqua
Syri frangit, biemesq. maledic.
Annuos flores ubi vons erit.*

Indute arbos, Nic tui vatis cineros, Guide componas facili sepulchrum, Nic meum nomen properes fidelis

Sclapere cgle.

О ДЕЯТЕЛЬНОСТИ АДМИНИСТРАЦИИ

Pelicitatem in vita strenuitate, & animi
magnitudine consistere, non in opulentia
significat. V T E G D

Meuu et ratem fragili phasello
Proximum circa nolidare litore,
Antequam lenes reponit recedane.

Suppara cogans
Tutior viuit tenxi fabr' antro
Vllicus, quamvis iacea obsoletus
Parua contingant, nibil astra felis

Amplius ora.

Ille tandem senio superbos

Pastor equabat studis tyrranorum.

Dinitro nitro radie babende

סְמִינָה

*Ab quid insanos amor urget auris
Cuncta decursu rapit incitato
Solis obliquus labor, & fatigit
Machina terra.*

A D H E R O N Y M U M Centurionem.

M V O D E X H I I I T C A

QV A Marc'rebelles defuper Antonas,
Ruptis catenis qua furor impius
Bacchatur, ac dendiq; pugnas
Ore fremens rabies cruento.

Fontanus Heros impavidus mori
Insanentes contudit impetus,
Densasq; Gallorum procellas
Disparit' horribili puello,

Victorq. Iberi non patiens iugi
Ferro domauit vindice Belgium,

Hostemq. lassatum coegit
Sub pedibus posuisse collum.

Tu bella vates Centurio canis
Quaecunque gesit fulminea manu,
Et nomen eternare magna

Principis Hesperia laboras.
Nos Musa iussit tollere laudibus
Heroa sacro murice nobilim,
Famamq. virtutum utremur.

Ingeni' punnare culpe.
Non ante felix Sparta, nec Inclita
Talem exaltare manus Palladas.

Nor

Non docta Cyrene, nec aleis
Porticibus spatiata partus.
Non ille gazas, non tenebris opes.
Damnauit, auro sed meteas beat,
Et dextra latatur metalli
Dona de mense prediofa fulni.

AD FRANCISCUM

Mattheium Tabernaria.

O Domine XPI IESU CHRISTI

Eheu Martinus amor vobis
Te Franciscus nunc pectora marinas rapit.
Ab saltem incolmas denas arrebat.
Hic, cui fides equis discolor adnecat,
Teli inuiolabilis si rursum rostris impedit
Gallorum media per cancas ferat.
Ab parcat lateri tuo discessit.
Glans extrusa canis ferrea fistula.
Qui mortalibus extudit, dirutus et cunctis.
Tormentum igniuomis fulminis annulum.
Eritis patris impios.
Ceruicem laqueo ferreus inditam.
Quas strages hamplium dedit.
Quae non funereis obtutis et clathrus.
Tormenti genus improbum.
Execrata domus, quis preconangulus.
Non teli sceleris ingemit.
Quod non magnanimum machina plumbis.
Traie-

LIBER PRIMVS.

129

Traiecit latus istibus?

Horrēndis quat̄is sur̄ terra fragoribus;

Nutant culmina montium;

Stat cali facies sulphureo situ,

Manes tartarei stellunt;

Mugire ethereos & tonitrus putant;

Vix haustis micat ignisq; ad latitudine;

Cune disperperat incant corpora militum;

Saturno melius. Deo

Viebant gladii strigere nescij;

Non in crudibus areoletis, sed in apertis;

Fingebat globulos sacrilegus faber;

Non as euomxit causim;

Plumbat am pluviām ferrā nominē;

Tempestas male perdidit.

Non inflare tubas, non furorūtia.

Raucis pellerectas sicis;

Fallebat biformi tempora fistula;

Custos inter oves incepit;

Tunc felix niuersi tua traherem dices;

Nec nossem lacrimabiles

Armorum furorūtis, nec trepidus metu;

Haurirem sineperas faces;

Stridentesq; noua turbine machinat;

Si ergo cibisq; et alijs, et alijs

tabernaculum erit, illud alij

et alijs, et alijs, et alijs;

et alijs, et alijs, et alijs;

et alijs, et alijs, et alijs;

CEA

IN

IN LAUDEM HEROINAE
Velaschise

ODE XI.

Heroina tua sidus Iberie,
Nascenti Veneris fidere pulchrior,
Hiberna species candidior nire,
Pubentisq; rosea flore rubentior
Quenam digna tuis moribus eloquar?
Quenam digna loquar frontis honoribus?
Te mutet propria Persephone Ceres,
Te mutet propria Thetide Peleus.
Cinthusq; erubuit cedere Deliam,
Arces Munibia cedere Palladem.
Tu quum quadriugis deucheris rotis,
Tum purum radis ingeminas diem.
Qua fers cumq; pedem, signa pedum rose
Condunt purpurea, floribus orbitan
Certant veris opes sternere molibus.
Sic es ceruleis surgere fluctibus,
Sic es digna vehi per l'quidam domos
Junctis Idaeanostris doloribus.
Quid si flammiseras aggrederis plagas?
Calo lapsa Venus inuidia cadet,
Linquet Juno minor syderens forex.
Sistet te solio Juppicer aurso.

AD ANTONIVM OLGATVM

ODE XX.

Curandam esse corporis humani salutem
Et seuerioribus studijs pausam dandam esse
ceniet.

Factum pruthis tollit byems caput,
Campi nivosis ponderibus gemmas,
Cursusq. sustentant rotarum
Horribili glacie ligati.
Amnes. vetustis tu camen assides
Amice chartis, nec patenis diri
Postes Stephanai parentes
Cardinibus requieffe lassis.
Rex ille fandi Tulbin, ab dolor,
Collum secundum tradidit hostibus,
Cernix cruentanisq. rabo
Rostra suis decorata diffis.
Tempus sepulcrum Nestoris erutum
Iniuriosis motibus abstulit,
Miscentur indebeti coloni
Ossibus ossa boni Platonicis.
Quod restat ani duo Marocico
Ptenosq. mecum ter cyathos petet
Multa aggerantur ligna, multo
Frigus incers sordidus gnefus.

AD

52. ODARVM LIBERI.

ADIANTONIUM GIGEVMA.

O DEI. ZXX.

Andidum factes carydoe maris
 Vixitum placido federe sternitur.
 Euri flabra silent, & niue turgidus
 Omnis detumuit lacus.
 Jam Reges, acies melliferas apam
 Duncunt, igni varijs floribus iustrepit
 Tubes diuitias veris amabiles
 Stipatura fauos metit.
 Gaudet Dadabed singare vobiles
 Certatim ore sonos alium, cobors
 Puros natta dies ingeniosor.
 Et Nympha chorae agunt.
 Nobis tristitiam dissipet cuius,
 Rugosam faciem exponrigat. Enius.
 Tu mecum recuba, sicubi proculbat
 Quercus umbras vel ilicis.
 Curas aereis scandere rubibus
 Donabo, & rapidis questitam nobis
 Portandam pelago, dum veteri cados
 Vndantes vocem meo.
 Fundis è patrijs, atq; penatibus
 Ad dulces nemoris ilicij plaga
 Extrudar: cumulos ilicis surrebe
 Discintus rapiet neope.

VIII.

G.I.

AD

IOSEPHVM RIPAMONTIVM.

Pene te, Ripamonti amicissime,
 præterieram, nisi in manus hoc
 quicquid est, carminum venisset,
 quæ si nomini tuo non consecra-
 re, & Camœnæ, & veteri nostræ
 necessitudini non leuem iniuriā facerem. Il-
 lam enim quasi orbam virgunculam tutore
 fidissimo, hanc ciuium omnium sermone ce-
 lebratam debito apud posteros testimonio
 fraudarem. Ac ut alteram missam faciam, eca
 quid diurna nostra coniunctione sanctius?
 Ita a pueris vna coaluimus, vt ex eodē vtero
 in lucem editi, ijsdem crepundijs inuoluī,
 eodem lacte nutriti videamur. Vtrumq. cer-
 tè recens ortū exceptit benignissima illa celi
 mollities, mollissima natalis soli amænitas,
 amænissima Briantæi collis vbertas. Easdē
 delicias, quas plena manu in patriam nostrā
 natura congeffit, vna gustauimus. Quo-
 tiēs vna in prærupta rupium ludibundi eu-
 simus, descendimus in depresso conuallium,
 ramos arborum à terra attingere contendi-
 mus, nemoruī opacitatem consecrati, socijs
 auribus riuulorum murmur aucupati sumus?
 Certè, dum cum secessum repeto, angulos

V

obseruo

obieruo omnes, ac summa cū voluptate rele-
 go, vbi solebamus conuenire, oculum no-
 strum oblectare, cursare, lessitare, pernocta-
 re, apricari, eodemq. Sole colorari. In hunc
 modum ætatula nos illa tenebris congrega-
 tinavit. Ætas deinde robustior vim amoris
 roborauit. Urbaniorem familiaritatem in-
 urbe contraximus, in qua & illud diuinitas
 factum est, vt communis felicitas Federici
 Borromæi. Cardinalis obsequio addicere-
 mur, vna herile illa purpura deosculari, vna
 crebro acciri, pari gratia florere, paribus assi-
 ci beneficj, in idem Collegiū cooptari con-
 tingeret. Neq. nos aula solito afflauit inui-
 diae veneno, sed potius veterem necessitudi-
 nem auxit, tantuq. accessit ad amorem, vt an-
 te nos dilexi se, nunc amare videamur. Ac si
 pedem in aula ponis, me adesse iurant aulici,
 ac vbi sodalis? quidam, en par amicorum,
 alij, cum illis quatuor priisci æui paribus
 numerandum. Quin frequenti errore alter
 pro altero salutatur, & vter nostrū sit Socia-
 cus, vter sit Ripamontius ignoratur. Intelli-
 gis, arbitror, hęc tam altè ducta narratio quod
 īpehet. eo scilicet, vt hasce nugas, quae pri-
 ma adolescentia mihi exciderunt, acerrimè
 defendas, quando nullum habes ob stili ma-
 ie statem scribēdi fama superiorem, nullum
 nec amicitiae vetustate coniunctiorem.

O D A R V M

L I B E R S E C V N D V S.

A D F E D E R I C V M B O R R O M A E V M C A R D I N A L E M

Bibliothecam Ambrosianam opus regid
a Federico extuctum memorat, tanquam
Scientiarum Aiyulum, eoq; nomine Borro-
mæi nominis memoriam in hominum pe-
toribus semper futuram.

O D E . I.

VT te rubentem murice Principem
Tantæ beatus frontis honoribus
Rerum potentem sacrarum
Succiduis genubus saluto?
Iam tota cines frondibus annis
Vembrare iuuit, iam puerum manus
Cursauit Insubrum per Vrbem
Missilibus onerata donis.
Hos alme Princeps optima munera
Donabo versus, delicias ducum:
Hanc vena fundit vim bonorum
Abris inops, opulenta verbis.
Non signa secto Phidiacus labor
Desudat auro, non docilis manus
Nobis colores elaborat,
Aut tabulas animat figuris.

v 2 Me

*Descripta vatis Meonij tenent,
Et Flaccus aureis frontibus illitus
Solatur, expertusq. Iephates
Assiduos calami labores.*

*Sed ante molem qua patriam beas
Cantu fileri non patiar meo,
Sumptus Athanai superbos*

Sollicito meditabor unguis.

*Bet Vaticana mole perennius,
Contemnet omnes atheris impetus,
Nom imbre decrescet maligno,*

Non Boreæ furijs fatiscet.

*Aeternet omnis hac diurnitie
Commissa chartis facta fidelibus,
Obliviosi non iniquum*

Ludibrium patientur avi.

*Ne sumptuosa mole superbians
Stipata libris atria Casarum,*

Nec iactet exceptas vetustis

Pollio porticibus Camænas.

*Reges vetustas templa minoribus
Sacrasse muris Attalicos canit,*

Longèq. Borromæ moles

Pergameos superat Tyrannos.

*Victis Athenis Pallada pronocant,
Certant lycæis Pieridum sacra*

Substructiones, inq. celum

Culminibus minitantur altis.

*Cælo excitatam prospiciunt domum
Alpes stupentes attonitis iugis,*

Dobesq. sic effata pubes

Innidec

Inuidet Insubria triumphos.

*Stirps, qua ducta bono semine Remuli
Olim paternos deseruit lares,
Faustèq. mutauit potenti*

Insubria Tyberim superbum:

*Nam qualis, ilex vertice nobili
Frondosa latè brachia porrigit,
Vmbraeq. defessis amicum*

Hospitium populis ministrat:

Talis propinquos protegit Insubres,

Testis Ticinus, testis & Abdua,

Qui defatigatur beatam

Ire vado trepidante ad Vrbem:

Erexit aras innumerabiles,

Cultus & aris restituit suos

Auriq. contemptrix reponit

Tecta suis recidiua Musis:

Surget latinum nomen, & ingeni

Artes resurgent, Italus Italas

Res firmat afflictas secundis

Sideribus Federicus ortus:

Hunc astuosæ littus Iberia,

Hunc, & ntuosi Sithonis audiet

Extrema tellus, quiq. Sirtes

Pontus habet minus hospitales.

Y B AD

AD EVNDEM.

Ut tandem in Vrbem redeat.

ODE II.

Curstos anguigeri gregis,
 Regnator patriæ, gentis apex tue
 Cunctantem reuoca pedem,
 Et desiderium ciuibus alleua.
In festas nebulas tuo
 Amanda reditu, dum procul auebis
 Vultus, eripitur dies,
 Occæcant tenebrae purpureum iubar,
 Et calum ex oculis mouent.
 Ut nauis Helicen, nox ubi turbido
 Intempesta mari tacet,
 Nimbosumq. tenet luna silentium
 Extincta face siderum,
 Velis, remigis supplicibus vocat,
 Et nutat pelago sibi
 Formidans scopulum incurrere perfidum.
 Te ciues pariter tui
 Suspirant oculis, et viduos tuo
 Vultu dinumerant dies.
 Debetur tibi quod frana proteruitas
 Nodis horrida ferreis
 Inconcussa tenet, quod sacra limina
 Concursu populi tepend,
 Nullis polluitur religio notio.

Cultu

LIBER SECUNDVS. 55

Cultu decolor impio,
Sed mortum faciem suscitat auream.
Culpatum scelus exulat,
Infectum lacrymis eluitur nefas.
Mores erigis, erigis
Fundatos Carolo sidereus nepos,
Par calo caput inseris,
Tantum defuerit nomen auunculi.
Qualis matris ab eruto
Cum se progenies stirpe retruserit,
Radices agit altius,
Attollit caput à robore nobili
Ingentes animos trahens:
Mox aqua exiguit vertex, et arberet
Montes aeriam tremunt,
Et ramis humilis silua minoribus.
Talis continues bonam
Annorum seriem dicimus, ignea
Cum lucem reuehit ingo
Cum sol fessus equis Oceano ruit.

IVS

E I V S D E M

Cardinalis munificentiam in restaurandis
tempolis, & bonis artibus à barbarie vindicandis commendat.

O D E I I I.

EN vallit aurem Unnemofine mibi
Segnemq. toruo lumine respicit,
Te cum meis vulgare cartis,
Totq. tuos trepidi labores.

Marie evanctur aeterna tempora labantibus,

Araeq. fumant thuris honoribus,

Et virus arces, quo propinquus

Alpibus inficiuntur ora.

Meritis auitis magnibus aureos,

Ritusq. sacris ordinibus tua

Innoxit etas. ac metentem

Astra super Carolum locauit.

Cuius remotis numen amabile

Crebrescit aris, famaq. viuidum

Porrecta virtutum reliktis

Nauigat Hesperijs ad Indos.

Dam rerum habenas flexeris Insubrum,

Impune nusquam culpa vagabitur,

Non dira pestis, que nocentes

Hercinia maculauit urbes.

Luctetur hostis, sceptraque Romuli

Patris fatiget, scilicet inclytans

Tutus

LIBER SECUNDVS. 43

Turbabit incassum tiaram,
Vanus, & excidium parabit.
Namq. Imperiorum seu frementium
Franges secundis auspicijs minas,
Sancto Sacerdotum Senatu
Imperij decus arrogabis.
Nos te professis solibus, & sacris
Laticeanemus, nec tua nescient
Interminata fatta terre,
Quicquid & Oceanus coerces.

AD AVGVSTINVM TERZAGVM.

Terzaghi familiaritatem testatam apud
posteros relinquit, quando in studiorum
cursu coniunctiorem habuit reminem.

O D E I V.

O Cœrris quoties prime sodalium,
Gaudes nos audiis cingere brachia;
Nosq. amplexus inhères
Dorso plurimus arduo.
Sic quercum manibus vitis amantibus
Nacta amplectitur, & multuago ligat
Lapsu cara mariti
Ramos brachia frondeos.
O nec summa utinam diuderet dies
Confundens socijs funera manibus.
Indiscreta cubarent
Fatis offa facil limitis.

Iuu-

Iuuenem corporis bona iactantem admoneat, ne adolescentiae florem diutissime manus serum esse coquidat.

O. D. E. Y.

Quid bimo similis binucleo puer
Vibratam tereti cæsariem manus
Celsus spargis in armos?
Ecquid plus nimio placet
Veritas oris honos? Neu nimium brevitas
Mutatasq. genas flebis, & irritos
Spirabis honores:
Nil atate fugacius.
Quas nunc bartaricis vnguis odoribus
Tepascet macies horribilis comas:
Exuret leuis astus
Ceruicis misera niues.
Nunquam mors animum depopulabitur
Florentem proprijs calicolum bonis.
Deformant bona forma,
Vultus sunt inopes opes.

A D F R A N C I S C U M
Bcrnardinuš Ferrarium :

Consolatur Collegam suum ob Antonij
Sormani cædem crudelissimam mærore
contabescētem :

I P O O D E V I T I A D O M I

Ferrari nimis quem lacrimis cies,
Stellas attonitis sub pectibus videt,
Et liber flagili carcere corporis
Cæl regna perambulat.
Hic mensis superum letior accubat,
Et vultu Ambrosiam purpureo babit.
Tu clari capit is gaudia lugubri
Contristas querimonia.
Quis compleat varijs littora questibus,
Si discerpta Notis linta colligit,
Factatisq; mari nauita pupibus
Portum gnauiter occupat?
Ast orba Acacides tygride sénior
Incendit nimis sidera luctibus,
Et forti secuit cesariem manu
Extinctum Patroclum super.
His commota malis profiluit parens
Thetis ceruleis Oceani vadis,
Et flere immodicam vocibus irritis
Nequicquam sobolem arguit.
Site persimili tangit imagine

Fer-

Ferrari pietas, uon ego debitos
 Compescam gemitus, nec satis inclytus
 Sormanus laerymabitur.
 Crudeli infelix vulnere concidit,
 Ceu quercus borea vitta furoribus,
 Aut percussa tonis fulmine deserit
 Montes, & Dryadum chores.

IN OBITVM THEODORI

Triuultij.

• DE DIE VII.

Decede latis Phœbe recessibus
 Prudens tyrannus Aonia lyra,
 Belgaq; victorem querelis
 Prosequere impositum pheretre.
 Nunc cornu aduoco tibia mugiat,
 Dent signa luctus arisonæ tubæ,
 Passimq; Martem illisa telis!
 Tela gemant Italum cadentem:
 Non febris ussit pectus ab æneum,
 Non sanguinem hausit lancea nobilem,
 Sed flumen implentem Sicambrum
 Cædibns, & galeas rotantem
 Muralis, eheu, machina proditum
 Prostravit ita fulmineo Ducem,
 Immane vastatura claustrum,
 Et validam ruitura turrim,
 Totum cruentis corpus hiatibus
 Immane linet, vix laceros parens

Inne-

LIBER SECUNDVS.

45

Inuenit artus, astra damnans

Nuda sinu legit ossa coniux.

Miscentur ambarum, & lacryma, & come,

Altera plagi oscula dimidunt,

Discrepta partita fideles

Membra locis iterum reponunt.

Concorde fletu grandia vulnera

Ambe gemiscunt, & violent genas

Non sic merentes, illa natum,

Hac vocat exanimem maritum.

Testes dolorum coniugis inclytæ

Nati supersunt, post cinerem fides

Durauit, eternumq; tristi

Assidet illacrimans sepulcro.

Heros ab alto negligit inscius

Lugere luctus, eq; vulturibus

Vultum retorquet nil dolendo

Membra modis laniata diris.

Quin è triumphis ille recentibus

Calo potitos diuumerans auos

Non erubescendis superbit

Vulneribus, memoratq; pugnas.

IN

Formam nil prohibere, quo minus mor-
te opprimamur.

ODE VIII.

VT contumacis te quoq. surpuit
Ignara fleti dextra Proserpina
~~Aresi~~ inexorato virentem
Insubria scidit ungue florem.
Vt in tenellis seniūt artibus
Immane febris luridus ut color
Irrepsit & libanda Nymphis
Irruit ut macies in ora?
Heu colla tābo lactea diffluunt,
Frontisq. lux euanuit aurea,
Et vox loquentis, cui trisulco
Ore minas posuisset anguis.
Muti penates māsta silentia
Lugent, beriles & pueri sales
Māsti requirunt, & liquatis
Verba fauis propiora plangunt.
Eheu decoras marmor habet comas,
Vultusq. honores, & bona corporis
Cessura pulchro non Adoni;
Id aliquę Deę cateruis.
Quid maior aeo pubcre profuit
Præcoxq; virtus, quid vigor Ingeni

Ms. 1546

LIBER SECUNDVS. 47

Maturior? quid nunc venustas,
Forma quid inuidiosa cultus?
Heu curcta in umbram dispulit Atropos
Putremq. limux. pauperibus potens
Equare Reges, & virentem
Popl itibus, senioq; fractum.

AD IOSEPHVM RIPAMONTIVM.

O D E I X.

TE te disertis nobilium penes
Mandare cartis nomina Presulum,
Vinosq; deterres, & omnes
Historiae artifices futuros.
Non terminabis finibus Italis
Vtura late docta volumina,
Non claustra famam perugantem
Oceani spatiofa claudent.
Rescire vultus impatiens tuos
Notas Britannus curret ad Insubrum
Festinus vrbes, belluosum
Qui tenui secat equor alno.
Te bellicosus noscere Cantaber
Ardebit vltro, te Lybies nepos
Tortè renodatus capillum,
Et facilis properare mortem.
Teq; in remoto littore Bosphori
Discet natator, te maris Indici
Scrutator ater, quiq; cflat.
Gante patrum monumenta Danus.

7bis

48 AVODARVM

Ibis superstes ora per omnia,
 Dicere quondam maior origine
 Exortus humana, nec ullus
 Tē poterit tetigisse linor.

AD IO. BAPTISTAM STROZZAM.

ODE X.

Scripta, cum auctor in morbum nondum
 incidisset.

Tyrren a magna progenies domus,
 Vinci dolentis gloria Apollinis,
 Per regna Musarum, per altum
 A ssiduus Helicona vadis
 Phæbi sacerdos: desine dulcium
 Tandem laborum, iam caput albicas,
 Dorsumq. curuauit senectus
 Purijs onerata curis.
 Nobis iuuentas, sanguis & integer
 Pulsat medullas, plenaq. roboris
 Stat fortis ætas, & torosis
 Brachia luxuriant lacertis.
 Te luctuosis littoribus moras
 Humi trahentem sollicitant plage
 Stellis nitentes, & nepotem
 Impatiens atavum reposcit
 Serum cupido. iam tibi cœlites
 Aequis recedunt partibus etheris,
 Nunc astra dones, & canoros
 Letus agas Helicone Cycnus.

D.

Diræa qualem stagna Leonidem

Solis Horati pressa volatibus.

Priscos lacessentem Pelasgos.

Pindaricis aluere Musis.

DE SACROSANTO RÖMANT Pontincis regno.

O D E. XI.

Veritatem in Romana tantummodo Ec-
clesia sedem sibi collocale.

Nunc axe demum labere flammœo,
Spretisq. veri diua potens ades
Inuisa terris. quo volantem.

Principitas fugitiua gressum?
Num te malignis cautibus Alpium.
Injuriosa num. Caldonia
Sequar recedentem, aut inquis

Herciniæ silua latebris?
An luce casbos Graiugenæ tua,
Lateq. pinguis Nilavis aquis
Terras, et obseßas iniqua

Nocte petam peregrinus oras?
Quacumq. fluctus Oceani strepunt,
Heu cunctæ fœdus nunc situs occupat,
Angusta terrarum nocenti

Portio vix prohibetur umbra.
Stant regna densis obſita nubibus,
Occacat urbes tartareus furor

Vix unus Europa potentis
 Angulus exiguis renidet.
 Vix una veri Roma tenax stetit
 Praetigarum nubila dissipans:
 Hic ritè regnator sacrorum
 Legitimis operatur aris.
 hic templo vero restituit Deo,
 Calumq. placat thuris honoribus,
 Ritus & auertit nefandos,
 Quo varia scelerantur arg.
 Mores anitos finibus Italis,
 Ritusq; seruat, frēna licentię
 Imponit, amandatq. culpas
 Omne nephas domuisse certus.
 Ergo secundis sideribus potens
 Romana sedes crevit, & hostico
 Enersa Gottorum tumultu
 Templa pios tenuere cultus:
 Doctrina veri Romulidas habet,
 Normamq. veri Romulide tenet.
 Non hosde mores barbarorum
 Dilunies intīmica vertit.
 Insurgat hostis, non violabiles
 Aras anbēlet vertere funditus,
 Delere necqhicquam sacratam
 Aeneadum meditetur urbem.
 Namq. impiorum sāua frementium
 Frangentur ira numine dextero.
 In Vaticano Rex sacrorum
 Imperium tenet, & tenebit.
 Pro Vaticano numina militare,

Non

LIBER SECUNDVS.

52

Non hoc furores Texareos tremis,
Immane tellus si deliseat,
Nesciet bēc trapidare sedes.

Non vera Roma religio cadet,

Non polluetur sordibus impijs,

Non virus effebit renatis

Hydra nocens Latio colubris.

Cocitus umbras luridus impias

Eruet, ibit Roma superbior,

Vixiq. Cociti fugatis

Putchior cueniat tenebris.

Vires refumit cladibus obruta,

Per damna crescit; non gelidus Scyta,

Non Persa, non infidus afer

Sacra tibi Iberine vertet.

Quā sol, propinquis ignibus inficit

Indos dirempti litora dassisitos,

Quā prōliantes unda turmas

Fert nimia glaciata bruma;

Quodcumq. mundi nunc patuit latas

Non ante Iberis pappibus agnitus,

Quodcumq. tempe bellorumsum

Oceani patris urges p̄quer,

Accipit urbis federa Romule,

Veriq. leges nuntiis obibit;

Romana maiestas ab ortu

Diditur occiduas ad oras.

Regi sacrorum dices Iberia,

Gallusq. nullo Marte domabilis

Succumbit. è te leversi

Imperio dominata servis.

X . 2

Te

Te Rhenus ingens indecilis iugi,

Te cede vinci Sarmata nescius,

Et scepta mutantes Sicambri

Poplitibus trepidis adorant.

AD TIMOTHEVM BAROFIVM

Carthusæ Ticinensis Praefectum,

dum sacrum perageret.

O D E X I V.

*Sacerdotij munus; & dignitatem, quam
maximis potest laudibus effert.*

Fulvos Olympi vertite cardines,

Et luce septi Calicola chorus

Densate lapsi, qua superbam

Turribus, Imperioq. Regum

Ticinus urbem sceptriferam laxat:

Venere, ni me faltit amabili

Errore sensus, se videntur

Marmoreo glomocare templo;

Flexo salutant crure Timotheum,

Qui tangit aras versicoloribus

Gemmis onustæ, & Sabais

Vndiq. muncribus calentes;

Templum vaporat thure Timotheus

Divis amico, verbaq. concipit

Arcana, rectoremq. egli

Deuocatiō thereis ab oris;

Mox non loquendo munere vescitur

Ceruice prona, nectaræ vescitur.

LIBER SECUNDVS.

xx

Mirè verendo, duna recumbit

Legitimis operatis oris.

Et ut potentis fragis honoribus

Mens roboretur, nescia comprimi.

Vis intus erumpit per ora,

Perq. oculos radij vibrantur.

Vestrum Sacerdos possidet Aethera

Cives Olympi, seu Cererem manu

Contrectat almanū, sēcū beato

Nectarum bibt ore succum.

Vestrīs sacerdos inseritur plagis

Admissus aquis conditionibus,

Et molis oblius caducē

Odit humum fugiente gressu.

Reges superbi ne diadematis

Insigne iacent, ne placeat sibi

Quisquis triumphator corona

Laurigerā caput implicavit.

Reges in ipsis Imperium tenet,

Cælum recludit, territat Inferos

Dum sacra procurat Sacerdos,

Et superis epulatur escis.

Frustra Britannus, heu male pertinax

Regnum cœfusat Romuloi Patris,

Frustraque diuinis nefandum

Excidium minitatur aris.

Nec quidquam habēnas Oceanus pater

Sacras retractat non patiens iugi,

Tibriq. Neptunus superbū

Dedidicit posuisse collum.

Nam fluctuantem numine prospeta

Respexit Vrbem dexterior Deus,

Rususq; nascentes Mimantis

Juppiter Ausonius domans

Res sacra quanto praesidio stetis

Custode celo? scimus ut antea

Submisit Henricus Latino

Colla patri dominator orbis.

Terrore magno strauerat Italos

Germanus olim parcere nescius

Aris, rccusantesq. gentes

Pontificis faciles habens.

Sed quid valerent tela minacia,

Quid barbarorum sacrilegæ manus?

Quid Casar innisaq. calo

Militia, trepidusq. diris

Contra sacrati vim Capitoli?

Tunc ense Paulus fulmineo stetis

Clavesq. sacrorumq. Princeps

Iurafenex metuenda torquens.

Romam fideles Galicola segunt,

His Vaticani creditur unicæ

Servanda maiestas, & iudicium

Barbaricos prohibens furores.

Sensere gentes, qua Rhodanum bibunt,

Rhaniq. potor numen, & impius

Britannus euersor sacrorum

Nobilis Imperij rainis.

Euersa telis regna cadunt suis,

Culpaq. torquent artifices suos,

Iniuriosis cum lassunt

Opprobrijs vindicta Petri.

Seneca

Sensit Lutherus tot scelerum caput
 Abominatum, p̄na nefarium
 D: fecit in Calum, reposcunt
 Regna nouas vacuata flamas
 Te Paule serum supplicium manet
 Immugientem fluctibus Adria,
 Optabis indictum maligna,
 Quidquid bians bibit aure vulgus.
 Si nunc quiescunt tartara, desuper
 Descendet ultrix, & mare perstrepit
 Ignita tempestas, rebelle
 In cineres pelagus residet.

AD IVLIVM CAESAREM Stellam.

ODI XIIII.

N On sacra Pindi culmina, non ego
 Cyrrha potentem sollicitem Deum,
 Plectrum nec auditum secutis
 Arboribus, sociaq. rupi.
 In nostra dum tu vota sodalium
 Princeps secundo carmine, veneris,
 Dumq. intonantem te capaces
 Pectoris accipient recessus.
 Si non sinistra mente refugeris,
 Audax profundum Pindaricum melos
 Canabor, & sublimè calum
 Dedaleo feriam volatu.
 Tibris canorum se videt discom

Sublime tractus ire per aetheris
 Victos relinquenter Pelasgos
 Astra super rapiente penna.
 Te quippe nulla compede detinent
 Curarum amores degeneres, neq;
 Ignobilis vulgi tyrannus
 Torquet amor male sanus auri.
 Hauris pudicis roribus e Jonas
 Fontes scatentes integer integros
 Visure Dinos nos merenti
 Pierias meditamur aras.

AD FEDERICVM BORROMAEVM
Cardinalem.

O D E XIV.

Pollicitus fuerat auctor tragædiam, sed
 absoluī non posse monet, nisi rūs se con-
 ferat.

Promissum memori labetur pectore carmen,
 Incumbet aut in spongiam:
 Qua prius Angusti fortuna euauit Ajax.
 Hac sortietur Iephtidem.
 Tu tamen exspectas summum Federice laborem,
 Nouerca me necessitas
 Deformem prohibet lambendo fingere fetum,
 Suspiro vates auia.
 Sic se Cæsare furatus Horatius aula
 Ripas amabat Tiburtis:

LIBER SECUNDVS. 57

*Ast imperfectam liquit Theseida Codrus
Arctis laborans sedibus.*

*Et nisi Virgilium tenuisset laxior aedes,
Haud Ilion lacefferet.*

*Lector sorte mea, sed degam inglorius eum :
Amena Tempe me vocant.*

AD EVNDEM.

O D E X V.

Cum perelegantes ab eo litteras accepissent, quibus de producenda vita breuitate, de carinum editione festinanda, deq. celebrandis Hetrusci poeta versibus ad ieiunis admonebat:

*Certe sagittis vita fugacior,
Torrentis vnda lobitur ocyos,
Nec vis tyrannorum, nec arma
Principes remorantur annos.
Non ars abhinc horrida machinis,
Non sumptuosis molibus argeres,
Non claustra portarum, nec ares
Excubiae prohibere mortem
Nouere. Murorum exsuperat moras,
Fossas et omnes, turribas abditos
Inuadit, exarmat fideles
In speculis pigiles locatos.
Mens una tantae frana licentia
Impo-*

*Imporit, ibus effugit vnicè
Secura fati, mens in alcum.*

*Nititur impatiens sepulcri.
Iniurioso temporis impetu
Diuina lædi carmina nesciunt,
Et docta perfringunt abēnas
Ingenū monumenta leges.
Sed iam reliquit me vigor igneus,
Sanguis refrixit; laurigerum deens
Fastidit olim assueta doctis*

*Nostra fames iubiare baccis.
Tu vero centum nobilis artibus
Escunda Princeps pectora concutis
Suprema fatorum scientes*

*Vincere deproperas labores.
Tu scripta blattas nil metuentia
Sed digna cedro peruigilas, quibus
Subversiones Vaticanae*

*Inuideant, veteresq. moles.
Et iam tuorum fama voluminum
Diffusa tractus cessit in ultimos,
Qua sole torretur propinquo,*

*Qua nimia niue mundus horret.
Felicem Hebrisci fluminis accolans,
Atq. inuidendi carminis alitem
Per cuncta terrarum valentem*

*Ferre tuum Federice nomen.
Sublime rātes raptus in aera
Cetus prophanos spreuit, & improbi
Tot vota vulgi, te merentem
Sedibus inferuit Deorum.*

LIBER SECUNDVS. 33

Me vero tristis Pieris abnegat
Audere tantum, vos acie sequar.
Longè volantes, vosq. cali
Indigetes venerabor ignes.

AD AEOYSIVM CAPPONIVM Cardinalem, Bononix Legatum.

O D E X V.

Quia conspicatus armigeros fouis
Troiam renasci Troiugenus nepos
Non falsa Mauortis propago
Auspicijs posuit secundis
Diuum parentem, dirige me tuum
Multum inuidendi carminis alitem,
Legesq. fatorum domantes
Thabe mihi numeros labora.
Augusta quæ frons apca silentio
Franare vulnus non bene conditum,
Quæ fusa maiestas per armos
Romuleo decas addis ostro
Dicenda nobis. illius occupat
Iam sana terras, siquid & ultimes
Ultra Britannos bellus sis
Oceanii cohabetur vndis.
Quicunq. R̄beum cumbibis Italum
O te beatum, cui facil e dasur.
Mores, & equum purpurari
Principis imperium experiri.
Illiis alto peltore delitet
Intaminata vis sapientia.

Quan-

200 EODARVM

Quantumq. doctrinae per eum

Socratici domuere fontes.

Nondudum acutis auriculis bibi

Cessura nullo flumina Nestori,

Et temperaturum minaces

Os pelagi resonantis iras.

Te mens seputeri nescia flebilis

Subduxit umbris scripta per aurea

Obluiosis, iamq. nomen

Nobile trans tumulum saerarit

Mire inuidendum: quippe superbiam

Passu impotentem non humili premis,

Stellisq. florentes per oras

Vadis amans, timidusq. Diuum.

Sed quid tuorum segnibus aream

Ingressa laudum Musa iugalibus?

Si Phœbus aurigetur ipse,

Non valcat teligisse metam.

IN OBITVM PETRI ANTONII

Varisii Rosati Comarchæ.

ODE XVI.

I Am terre iniquis excidium plagi

Irata laesi dextera naminis

Molitur, ignitaq. mundum

Vertere desproperat procella.

Sole ecce mæsta lampade palluit,

Exosa terras delituit soror;

—

Et

LIBER SECUNDVS.

Et regna mutantes minantur

Regibus exitium Cometes

Tellure erupta templa labascere,

Stillare muros sanguine cernimus

Et masta persuadare guttis.

Lugubribus simulacra Diuum

Crinita sauis anguibus Eumenis

Accendit iras, atq. acuit minas,

Mentes & admirare Cerastis

Vipereo furiantur ictu.

Passim soluti compede ferrea

Belli furores gentibus ingruunt,

Civilis armorum tumultus

Finitimas quatefecut urbes.

Hinc pertinaces Allobrogas premit

Iniuriarum non patiens fiber,

Casorum aceruos insepultos

Aeria miserantur Alpes.

Illinc talenti⁹ oyanibus erutis

In bella turmas arripit Adria,

Prædonem, infamesq. furtis

Eruat ut scopulos ab imo.

Quis non malorum conscius angulus?

Dic saua Regum Gallia flebiles

Cades tuorum, dic coactos

Perniciem in iuueniis rebelles.

Clades tot inter, diraq. funera

Iheu Varesi tu quoq. concidis,

Natum mori tecum vouente

Nicoleum moriens relinquis.

Instante tantum funus ut audiit,

F. I

Affum-

*Affumpit atros Lambrus, & Abdne
Squallens amibus, quiq. findit.*

*Lata tua ditionis arna
Verbanus amni frigit arundinem,
Deiecit vrnas, occulnit caput,
Mox corpus efferrit pheretro
Indoluit, vacuasq. ciniis
Incendit auras vocibus asperis,
Auro sonantes rupit eques fixus,
Crines, cruentatasq. malas
Terribili scidit vngue plebes.
Largis tepescunt compita flexibus,
Matres fenestrarum dum caput efferunt,
Pectusq. percussa decorsum
Attonitas vltulant per ades.
Vos ergo funus ducite nobiles,
Orate pacem manibus integris,
Inclusa me vox conquerentem
Deserit, exanimatq. mater.*

IN OBITVM LVDOVICI
Gambalotæ.

ODE XVII.

Nunc d' Camane vellite flebiles
Mastæ cypressus funereo comas
Serto coronantes, & amnes
Pierij lacrimis tepeſcant.

Mars ille fæno vulnere corruit,
Qui rebus ingens præſidium ſtetit
Bellator, armatas & Atpes
Arcuit Inſubria periclis.
Iamq. irruifet Gallus in Italos
Seuum minatus, namq. diu coquit
Auis inultis bella certus

Italiā populare ferro;
Sed machinantem talia diſpulit
Prudens dolosæ militiae manus,
Auertit amentes ruinas
Forte tuum Ludouicæ peltus.

Nunc illa vis interrita pectoris
Sed non inulto vulnere faucia
Quaffatur, hostilisq. plumbi
Letifera obruitur procella.
Sic quircus areis cesa bipennibus,
Aut flantis Euri turbine diruta
Procumbit, obiectasq. frangit
Arboreas acies cadendo.

76

64 ODARVM LIB. SECVN.

*Vt fraude captos vndiq. milites
Sensit labantes insiliens equum
Admouit aduersos in hosties
Castra fugam meditata turpem.
Mox dissipatos Allobrogum globos
Tridit cruenta fronte ferocios
Mortemq. deridens serena
Heu pheretrum facie poposcit.
Sic obligari tempora fascijs
Permittit Heros vulneris immemor,
Sic hoste pulso cedit, ipso
Seruat in interitu cateruas.*

F I N I S.

I N D E X.

Syllabus Epigrammatum.

L I B. I.

A D Carolum in cælitum albū relatum, pag.	1
A In Aedes sacras D. Carolo extuctas in Aronæ monte.	2
D e ijsdem ad nautas Verbanii lacus.	2
F ides Catholica.	3
B Ignatij Etoilez conuersio.	3
A d D. Carolum.	4
C hristus exclamans. Quare me dereliquisti?	4
C hristi cruci affixi effigies.	4
E adem ad mortales.	5
C hristus flagellis cæsus.	5
A d D. Carolum pro fratre.	5
D e luce in Aronianis montibus exorta.	6
D e Aronianis facellis.	7
D e Natali solo D. Caroli.	8
D e Aronianis facellis, & Federico Borromæo.	8
D e B. Virginis capillis.	9
D e Virgine Deipara.	9
D e Federico Borromæo contra luxum oclionante.	9
D e eodem die sacro Circumcisōnis concionante.	10
A d Generis humani seruatorem Christum.	11
I n orationem Federici Borromæi habitam in die fe- sto Epiphaniæ.	11
A d eundem cum eingulatum D. Caroli Senas dono mit- teret.	12
I n nouum facellum.	12
D e eodem ad Federicum Borromæum.	13
D e D. Carolo pedes pauperum abluente.	13
D e Saerofancto clavo quem in freauim Imp. Constan- tinus confauerat.	14
D e eodem.	14
D e Sanctissima Cruce.	14
D e partu Deiparæ.	15

Y

De

INDEX.

De D. Iacobo Hispaniarum tutelari numine.	15
Ad eundem.	16
De Sacros Cruce. 252.	17.16
De cælitibus.	17
De sacrīs cineribus eorumdem Diuum.	17
De magis Regib⁹ Christum recens natum querentibus.	18
De D. Sebastiano.	18
In auream crucem D. Carolo oblatam.	19
In ædiculam D. Stephani.	19
De D. Francisco crucem Domini baiulante.	19
De eiusdem imagine.	19
In Farinam D. Caroli percussorem.	20
Ad D. martyres.	20
De Templo maximo.	20
De D. Io. Baptista.	21
De Angelo Michaelē, & Antichristo.	22
D. Agapytus magnificus.	22
Gastigatum à se corpus alloquitur.	22
De D. Io. Baptiste obitu.	23
Uraus in eundem.	23
De eodem.	23
In filiam Herodis.	24
De Angelorum ministerio in conficiendo manna.	24
De s. Reliquijs à Federico Borromeo translatis.	24
De D. Prothasio.	25
Ad D. Martinianum.	25
De D. Auxano.	25
De D. Martiniano.	26
De D. Prothasio.	26
De D. Calimero.	26
In Circumcisionis diem.	26
De D. Cælitibus.	27
De D. Calimero.	27. 28
De sacrīs reliquijs.	29
De S. Caligibus Urbis Mediolanenses.	30. 31
De D. Catherine Virgine, & martyre.	31
De S. Carolo, & Carolo V.	32
	Ad

INDEX.

Ad D. Io. Baptistam,	Vocata 47
In Herodem,	In quod omnia 33
In D. Celsi Virginem,	In quod omnia 33
De Cardinali Odoardo Farnesio,	In quod omnia 33
Ad B. Ignatium.	In quod omnia 33
De B. Ignatij tumulo.	In quod omnia 33
De Induvijs Io. Baptista,	In quod omnia 33
De cedre Edisdem,	In quod omnia 33
Ad D. Virginem.	In quod omnia 33
De Cathechismo.	In quod omnia 33
Ad Puerum Iesum.	In quod omnia 33

LIB. I.

Acus Verbanus.	In quod omnia 41
Arx fontana,	In quod omnia 41
Ad Io. Baptistam Coum,	In quod omnia 41
Ad Zoilum.	In quod omnia 41
De Carolo Moneta,	In quod omnia 41
Arona, & Angletia:	In quod omnia 41
Gropellum.	In quod omnia 41
In Auctorem Historiz Rusearum.	In quod omnia 41
Mediolanum.	In quod omnia 41
Templum Eiusdem Vrbis Maximum.	In quod omnia 41
Castrum Iouis ibidem,	In quod omnia 41
Leucum.	In quod omnia 41
In strumam.	In quod omnia 41
Eupdis.	In quod omnia 41
Bibliotheca Ambrofiana,	In quod omnia 41
Maroni.	In quod omnia 41
De poculo monetæ,	In quod omnia 41
Pons Leynatenfis.	In quod omnia 41
In Vrbicum,	In quod omnia 41
Barra Vrbs.	In quod omnia 41
In Adonin Leynatensem.	In quod omnia 41
Plinianus font.	In quod omnia 41
Ad Falconem fugitivum.	In quod omnia 41
Tumulus.	In quod omnia 41

I N D E X.

De Vitaliano Vicecomite Borromeo.	94
De Antonio sculptore.	15
Tumulus Hyelli.	35
In Labruscam.	36
In Tuccam.	36
De Niobe.	36
Lucinus Cantor.	37
Allusio ad Stemma Claudi Rangoni Episcopi.	37
De eodem.	38
De stemmate Philippi Archinti Episcopi.	38
Ad Scipionem Borghesium Cardinalem.	154. 58
In Euphorionem.	59
De Hercule Atestino.	60
Ad Menochium.	60
De Ageneace.	60
In Barbaram.	61
Iulius cantor.	61
De Venere, & Musis.	61
In Bombardam.	62
In Obitū Virginiz Nandutiz Massinij conjugis.	62. 63
Funebria in obitum comitis Theodori Triuultij.	63. 64
Pido Aenez.	64
Jacobus Medicæus.	65
Marina moles.	65
Ad Christophorum Clauum.	66
In Obitum Torquati Tassi.	66
Gemini Triuulciadœ F. F.	67
Catherina Cantona.	215. 67
Eadem loquitur.	68
De Caputo.	68
Mirterum.	69
In Obitum Fratris.	69
In Clepsydram Collegij Ambrofiani.	70
In Discellum Decij Caraffæ Card.	70
Ad Federicum Cardinalem Borromeum.	71. 72. 87
121. 122. 161. 171. 182. 183. 187. 195. 200. 206	
207. 223. 224. 233. 237.	
De Eodem dum templum inuicit.	28
Ad	

F N D E X.

Ad Eundem dum cubiculum Auctoris invaseret.	72
Ad Antonium Olgiatum.	73
In Frenum insigne Federici Borromai Card.	73
In Humilitatem eiusdem insigne.	73
Ad Eundem dum Collegium nobilium Adolescen- tum inviseret.	74
Jacobo Mainoldo senatus Principi.	74
Ad Petrum Caetani.	75
Ad Gauatium de eius insignibus.	75
De inscriptione libri eiusdem.	76
In Oppidum Canomanorum.	76
In Titianum.	77
In Cinnam.	77
Somnia.	78
De Antonio Georgio Besutio.	78

L I B. III.

Ad Hieronymum Centurionem.	260. 82
Ad Lectorem.	82
In Diei laudem.	83
De Horologio.	83
In Horarum antiquorum curiosum.	84
In Obitum Vincentij magnani.	84. 85
De Francisco Alciato.	86
Ad Tarquinum Gallutum.	86
De Hieronymi Centurionis Dorleide.	87
Ad Bernardum Bruhusum.	87
In Typographiam Ambrosianam.	88
In Somnum.	89
De Conuiuis.	89
In Diodorum Claudum, & Balbum.	89
In Ollum.	90
De Lælio.	90
In Bonfili carmina.	91
In Phormionem,	91
In Hylam.	92
Ad Norbanum.	92

F N D E X.

De Phyllide.	216.	93
Ad Amicum.		93
In Attalum.		93
In nuptias Iuli, & Ioste Nagarolar.		93
De Borboniarum Insula in Verbano lacu.		93
In stemma quoddam.		93
De Tyrfide è graco.		94
Ad Iosephum Archintum Senatorem.		94
Seminarium Mediolanense.	230.	94
De Io. Baptista, & Bonifacio fratribus sacris.		95
De Iosepho Ripamontib; & se ipso.		99
De Catherina Cantona & Domitilla Trivulzia.		96
In laudem Catherine Cantone.		97
De insignibus Austriacis.		99
Funebris in obitum Maies Austriacæ.		99. 100
De Infante regio Galliarum.		101
De Infante regio Hispaniarum.		101. 102
De Tarquinio.		101
In Balbum.		103
Ad Lodouicum Fuocherum.		103
In Antonij Melchioris Epitalamium.		103
In Vincentij Galli Gramaticen.		104
De Arcinboldi Gymnasio.		104
De Scipione à Cella, & Bernardino à Sessa.		105
Gemini fratres sacris admoti.		105
Ad Ignatium Albanum.		106
In Orbilium.		106
De Afro.		106
Tamulus Henrici III. Gallorum Regis.		107
Henricus III. Francorum Rex.		107
De se ipso.		107
Ad Bernardum Confalonierum.		108
Ad Io. Baptistam Vicecomitem Senatorem.	241.	108
De Inuidia.		109
Ad Iacobum Valerium.		109
Alter Scœnola.		109
Ad Petrum Toletum Osorium Praefectum.	167.	111
In Idam.		111
Ad		

I^o N^o Dⁱ Bⁱ X^o.

Ad Mathem Valerium.	246.	113
Ad Franciscum Castrum.	113.	114
In orationem Cosmi Bindij.		115
Ad Ludouicum Septalam.	185.	115
In Paulum.		115
Ad Felicem Ofium.		116
In Caroli Vicecomitis obitum.		117
De causa interitus eiusdem.		118
In Io. Baptista Vertu ^z Opusculu ^r de retardanda morte.		118

L I B. I. N° 1

A D Io. Baptis ^m Siluationum.		126
A In Anguerianum.		126
De Villa Gropelliana.		126
Ad Philippum Albertinum.		126
De Mulibus lecticis iunctis, qua Philippus Alber-		
tinus, & aucto ^r is iussu Federici Card. in Gropel- lianani villam recuperandu ^r valitudinis gratia deuecti sunt.		126
Ad Phœbum.	164.	126
In malum Poetam.		126
In Africum.		126. 127. 128. 129. 130. 131.
In Cremetem.		126
De Volcane, & Amo ^r e.		126
In Deltam.		126
In Auarum.		127
In Agrestium.		127
Ad Ericum Puteanum.		127
A d Io. Baptis ^m Saccum.	220. 272. 259. 235. 268. 128.	128
In aurea Federici Card. volumina.		129
In Paulum cognomento rusticum.		130
De Cardinali Borromeo, & Leonardo Pictore.		130
Ad Cæsarem Burrum.	131.	131
Ad Hieronymum Bossium.	131.	131
Abdua.		133
Ad Philippum Albertinum ut Archilocū suū edat.	133	133

I N D E X.

De Breuitate humanæ vitz.	334
In Attilam.	335
De Dorila fure.	335
De Fure suspendendo.	336
De Næuolo.	336
Ad Andream Manriquium Marchionem.	336
Io. Baptista Caffio.	337
In Verrem.	338
Ad Alexandrum Magiolinum.	339
De Puerto P. Cantoni.	339, 340
Ad Lunam.	340
Ad Alexium Ricardum.	341
De Federico Card. Borromeo.	342
Ad Galeatum Arconatum.	342
In N. Portæ lauream.	343
Ad Herculem Plancum.	343, 343
Ad Carolum Bentivolum.	344
De Capaneo.	345
Ad Iulium Aresum Questorum Principem.	346
In Libellum Momini titulo inscriptum.	348, 347
In nuptias Alexandri Nogarolæ & Ludouicæ à vero.	348, 349
In Obitum Scipionis ex condominis cellæ.	350, 351
De Paulo V. Pont. Max. & Paulo Seruita.	351
Ad I. Antonium Pyrabouem.	352
Ad Franciscum Sermonetam apud Sarmatarum regem nuntium.	353
De Guido Bentivolo apud Belgas nuntio.	353
Ad Hieronymum Franciscanum.	353
In Cereris Cornucopiam manu gestantis effigiem.	354
De Io. Baptista Vlæcomite Senatore.	355
Ad Carolum Borromeum Aronæ comarchum.	355
In Turcarum regem.	356
Ad Iacobum Restium ægrotantem.	356
In nuptias.	357
De Helena, & sebastus procacissimus.	357
De Ascanio Caraciola.	358

LIB.

I N D E X
L I B . V .

I n Federici Borromæi Card. Speculum.	161
I n Ascanio Oddeo Canonico Régulari affini suo.	
160.	
I n Dioptrast.	160
D e Austriadum Insignibus.	161
D e Thomæ Stiliani Columbeide.	162
A nachoreta.	163
D e Classe naufragia.	163
A d Iosephum Ripamontium.	164
A d Guidum Bentivolum.	164
A d Federicum Borromæum dum supremis adcesser.	165
A uctor.	165
I n Nestorem.	166
I n Mortis effigiem.	166
D e Epigrammatibus Philippi Albertini quæ conscri-	
psit in telam.	166
I n Biciam.	168
A d Hieronimum Machium.	168
A d Cardinalem Mapheum Barbarinum.	170. 169
168.	
A d Marcum Velferum.	171
I n Bibliopolam.	172
I n Togatum.	172
E pitaphium Cinthij.	172
I n Phillidem.	173
A d Fortunam.	173
D e Briantœ monte.	173
A d Lillam.	176
A d Lauiniam Guascam.	176
I n Lucullum.	176
A d Scipionem Principem.	177
D e Nævo.	177
I n Stemnia Philippi Pirouani.	177
I n exequias Margarite Austriacæ Hispaniarum Regi-	
nz. 178.	
D e Cascolis à Cypriano Mainerio done missis.	178
D e	

I N D E X.

<i>De Vercellino Vicecomite.</i>	179
<i>In Diodorum.</i>	179
<i>In Calliodorum.</i>	180.189
<i>In obitum Parthenopæ.</i>	180
<i>De Hyacintho concionatore.</i>	180
<i>In statum rusticum Vincentij Imperialis.</i>	181
<i>In Deiparam Virginem.</i>	181
<i>In Pleleum.</i>	182
<i>In Nazolum.</i>	183
<i>In Garricum.</i>	184
<i>De Thetide.</i>	184
<i>De Thomam Moro.</i>	185
<i>In Gelafium.</i>	185
<i>In Eunum.</i>	186
<i>De Equuleo.</i>	186
<i>De Regulo.</i>	188.187
<i>Ad Thomam Galleratum Senatorem.</i>	188
<i>De Iano Iurcone.</i>	188
<i>Ad Ludouicum Besutium.</i>	189
<i>In Epistolas Aquilini Copinijs.</i>	190
<i>De Ericio Putato.</i>	190
<i>Prætor.</i>	191
<i>Prætoris monumentum.</i>	191
<i>De Ludouico Septala.</i>	191
<i>In laudem Alexandri Farnesij.</i>	191

L I B . V I .

<i>Roma Noua.</i>	196
<i>Ad Graciam.</i>	196
<i>In libellum de ponis remittendis.</i>	197
<i>De fratribus nequissimis.</i>	198
<i>Eugeon.</i>	198
<i>In ancipitem gladium.</i>	199
<i>In faculam.</i>	199
<i>Epitaphium Hærefiarchæ.</i>	199
<i>In malum Poetam.</i>	200
<i>In obitum Marci Fanaiani.</i>	201

in

INDEX.

In Maevium.	201
In nentem dum in lodo litterario versaretur.	202
Ad Iacobum Restium.	203, 203, 203
In noctis laudem.	203
De genialibus diebus.	203
Vis vi repulsa.	204
Ad Barbaram.	204
De Federici Bibliotheca in Ambrosianam translatam.	
Ad Bellarium.	205
In Cinnam.	206
Armenius.	207
In lauream Ludouici Mazentii.	207
In Eundem.	208
In malos huius aeni scriptores.	209
In aqueductum Pauli V. Pont. Max.	209
Maren in patera.	210
Iacobi Restij locus.	210
Ad Io. Velaschium dum Bibliothecam Ambrosianam inuiseret.	210, 211, 214
In Politicos.	212
Amor fine vittis.	213
In symbolum amoris, & feminæ.	213
De Maronis estigie.	214
Apicula extincta.	215
Ad Mopsum.	215
In Adulteri lectum.	216
In Aquilini Coppini Orationem de Regis Hispaniarum Monarchia.	217
Degeminis Fabijs.	218
Ad Ambrosiani Collegi Doctores.	218
In Vincentium Imperiale.	219
Echo.	222
De Gedeone extincto.	223
De Theodoro.	224
Ad Gratarolam.	225
In Onagrum.	226
De Hispano milite,	226

De

I N D E X

De Infante Parmensi.	317
Jocus.	317
In Crispum.	317
In Hiemem.	318

L I B . V I L

A D Aquilinum Coppinum.	261, 334
Ad Andream Basium.	234
In Tuccam.	235
Parodia.	236
Curia picta.	239
De Veronica.	240
De Magdalenz Lachrimus.	243
Epitaphium Primi Comitis sui.	245
Epitaphium Francisci Comitis sui.	247
Ad Briantæos colles.	248
De Zacharia.	247
Christi & Ioannis occursus.	247, 248
De Eremo.	248
Christi, & Ioannis ortus atque obitus.	248
In Percussorem.	249
De Alexandro Farneſio.	250
Timotheo Barofio.	251
Ambrosiana Bibliotheca.	252
Ad Abbatem Besutium.	251
Ad Franciscum Aelium.	255, 253
Ad N. N.	254
De Amata ad Parthenopæum.	254
In Cæſaris Burri Adonida.	255
Ad Vitalianum Vicecomitem apud Cæſarem num- cium.	256
Ad Eundem dum puber esset.	269
In Lauream eiusdem.	270
Danubius.	276
De Petro Glusfiano.	278
In Iacobi Restæ tumulum.	259
Flores dono missi.	260

De

I N D E X.

D<small>e</small> Leonora.	263
D<small>e</small> Vittis.	264
D<small>e</small> Velaminibus.	264
D<small>e</small> Pauli V. Pont. Max. insignibus.	244
D<small>e</small> Crinibus sectis.	264. 265
In Lauream Nicolai Varisi Rosati comitis.	265
D<small>e</small> Virgine sacra.	266
D<small>e</small> Vspione.	267
In Stemma Vicecometum.	271
D<small>e</small> Vincentio Caballo.	272

S Y L L A B V S

Odarum.

L I B . I.

IN Aureum Antonij Rusca de voluntate diuina, volumen & Musarū temere flammis absumptum od.

i.p.s.

In Auaros Ode ii.	7
Ad Petrum Cantonum Od. iii. p. s. Od. vi. pag.	13
Ad Iulium Adolescentem Ode iv.	11
In Laudem Principis Velaschi Od. v.	12
In Siccarios Od. vii.	15
Ad Martem Od. viii.	16
In obitum fratris Od. ix.	18
Ad Mutium Sfortiam Carauagij Marchionem Ode x.	19

Reconciliatos Federici Borromzi Card. & Velaschi animos sub Nerei persona gratulatur Ode xi.

20

Ad Brippium Ode xii.

22

In Rerum Auctorem Deum Ode xiii.

23

Naturam paucis esse contentam, nec Reges vacare curis quamvis custodum ceteruis stipentur. Ode

xiv. 24

Brian-

I N D E X

Brightzij Montis salutatio post Italicam peregrinacionem concepta ad Guidum Caulcantiū, Ode xv.	25
Felicitatem in vita tenuitatem, & animi magnitudine consistere non opulentia, Ode xvi.	26
Ad Hieronymum Centurionem, Ode xvii.	27
Ad Franciscum Mathatum Taberriatti, Ode xviii.	28
In laudem Heroinæ Velaschiz, Ode xix.	29
Curandam esse corporis humani salutem, & levior ribus studijs paucam dampnam ad Antonium Ulgiæ- tum, Ode xx.	30
Ad Antonium Gygeum, Ode xxi.	31

S V E I B , I R Y S

A d Federicum Borromensem, Ode i, pag. 95. od. xiv, pag. 56, Od. xv, pag. 57.	45
Ad eundem, ut tandem in Urbem redeat, Od. ii.	38
Eiusdem Cardinalis munificenter in restaurandis templis, & bonis artibus a barbarie vindicandis commendat, Ode iii.	40
Ad Augustinum Terzagum, Ode iv.	41
Juuenem corporis bona iactantem admonet ne ado- lescentiz florem diutissime mansurum esse consi- dat, Ode v.	43
Ad Franciscum Bernardinum Ferrarium, Od. vi.	43
In obitum Theodori Triuultij, Ode vii.	44
In M. Antonij Arefij obitum, Ode viii.	45
Ad Iosephum Ripamontium, Ode ix.	47
Ad Jo. Baptistam Strozzam, Ode x.	48
De Sacro sancto Romani Pontificis regno, Od. xi.	49
Ad Thymotheum Barofium, Od. xii.	52
Ad Iulium Cæsarem Stellam, Ode xiii.	53
Ad Alloysium Capponium Cardinalem, Ode xvi.	59
In obitum Petri Antonij Varisij Rosati Comarchiz, Od. xvii.	60
In obitum Ludovici Gambaloitz, Od. xviii.	63

Errata

Errata praeipua quae in libris Epigrammatum irrumpentes.

Pag.	1. ver.	l. du	Dum,	et	ad
2.	1. templz	Templa,	1.1.		
6.	4. in acceso	inaccesso,	1.2.		
7.	10. moenia	moenia	1.2.		
8.	8. nocte	nocte,	1.2.		
9.	4. Genetrix	Genitrix	1.2.		
10.	12. Enutn	Enutu,	1.2.		
25.	14 & diuos	Vrbs Diuos	1.2.		
29.	3. cospecta.	conspicio,	1.2.		
31.	8. non facitas	nec facitas,	1.2.		
32.	8. iugentio	ingenio,	1.2.		
33.	4. natus	latus,	1.3.		
35.	10. vti	vt,	1.3.		
43.	2. ceruice	ceruice	1.3.		
44.	4. eductas	eductas,	1.3.		
44.	9. Astris,	astris?	1.3.		
46.	1. Memphis	Memphis	1.3.		
47.	10. proprior	propior	1.3.		
49.	14. generatior	generatior	1.3.		
52.	1. recubare	recubare	1.3.		
53.	8. nature	nature,	1.3.		
62.	6. ferrensi ille	ferrensi ille	1.3.		
70.	10. ab amne	ab amne	1.3.		
71.	19. dognata	dogmata,	1.3.		
73.	8. & tibi	est tibi,	1.3.		
94.	Adolescentiū	Adolescentium	1.3.		
77.	19. exaruis	exaruit,	1.3.		
82.	2. imitata	imitata,	1.3.		
87.	3. vocaueris	vocaberis	1.3.		
94.	19. quondam	quondam,	1.3.		
102.	Ad eundem	Ad infatē regiū	1.3.		
106.	De Afri	De Afro,	1.3.		
112.	De EADEM.	De eadem.	1.3.		
114.	15. vitra!	vitro,	1.4.		
116.	13. vox qui	vox zui,	1.4.		
117.	5. vna.	vna,	1.4.		
124.	1. laminagine	lanugine,	1.4.		
	6. Regia	Regia,	1.4.		
		117. La-	1.4.		

116.	19. cantum.	cantum.
133.	12. motus.	mores.
136.	12. amaritem.	amaritem.
141.	14. at nihili.	aut nihili.
155.	6. effigit.	effugit.
160.	5. memoris	nemoris.
162.	9. ceruitis	cermitis.
163.	1. ceterulus	ceterulus.
168.	Ad Cardinalem Matheum Barbarinū.	
Ibid.	Ad Cardinalem Mapheim Barbarinū	
	11. sueta	sueta.
184.	16. nec pot est gigas, nec potis esse Gigas	
190.	comēta	iam absimpta.
197.	12. cruda sonant	erura sonant.
202.	rapiti	capiti.
206.	inquilinus	errabundus.
207.	6. Aeneide nunquam Aeneis numquam	
214.	14. Aeneidibsq.	mantosq.
221.	1. gracilimus vate	gracilimus artus.
222.	32. Tybris	Lambris.
224.	6. Lycza iacent	Lycza tacent.
Ibid.	14. fidus erat	fidus eat.
236.	18. nescitabat	noscitabat.
253.	1. nouum	nouem.
258.	ardus	arduus.
258.	13. Dum tñ nostrum	Dum tñ ad nostrum

Quæ in Odarum Libros.

Pag. 4.	seruimus	seruimus
9.	Mature reditum fidei	
	Ut reditum ceteres in urbem	fide obli.
14.	8. Atropis	Atropos
18.	funeris	funereis
19.	3. Insubris	Insubriæ
44.	8. cornu aduoco	cornu aduento
Ibid.	infelix	miser heu
53.	2. oris	aris.
54.	2. rusuq.	russuq.
Ibid.	3. cinctipaq.	culpazq.

A - 5° 30.

D C W

